

Genç Birikim'den...

Değerli Genç Birikim Okuyucuları,

Yeniden bizleri bir araya getiren Rabbimize hamdu senalar olsun. Şu dünya hayatı, Rabbimizin imtihan için bize verdiği az bir süreden oluşuyor. Ne zaman bu dünya sahnesine çıkacağımızı bilemediğimiz gibi, buradan ne zaman ayrılıp gideceğimiz de bizim için meçhul. Bu nedenle bize verilen bu kısa sürede imtihanı başarmak için elimizden geleni yapmalı ve 'alem-i berzah'a, 'yevm ed-din'e hazırlıklı olmalıyız.

Gerçekten yaşadığımız şu çağda imtihanı kazanmak zor. İmanı korumak adeta ateşi elde tutmak haline gelmiş. Şeytan dünyada kol geziyor, nefsi azgınlaştırıyor. Bir yandan da ümmet olmanın gereklerini yerine getirmek/getirmemek noktasında ciddi sıkıntılarımız var. İslam coğrafyasının çok yerinde katliamlar, namus kirletmeler ve zulümler devam ederken, Müslümanlar olarak bizler bu kardeşlerimiz için acaba neler yapıyoruz ya da yapmıyoruz.

En yakınımızda bulunan Suriye'de her gün onlarca Müslüman katlediliyor. Geride kalanlar ise artık harabeye dönüşmüş şehirlerde açlık ve sefalet içinde, bombardıman altında yaşamaya mecbur edilmiş. Eli kanlı zalim Esed'in güçleri ablukaya aldıkları mahallelere her türlü giriş çıkışı kapatmış. Buralarda yaşayanlar açlıktan artık eşek, kedi, köpek eti yemek için fetva ister hale geldiler. Üstelik bir de çetin kış ortamında ısınma ve barınma sorunları da ortaya çıktı. Bu nedenle biz Müslümanlar için yapılabilecek en güzel amel, bu kardeşlerimiz için ısınma ve barınma başta olmak üzere gıda ihtiyaçlarını karşılayacak yardımlarımızı esirgememektir. Rabbimizin bize verdiğini yine O'nun yolunda infak etmektir.

Son zamanlarda gündemden düşmeyen bir dersane olayı var. Dershane tartışmasının arka boyutu her ne kadar farklı olsa da biz Müslümanların günlük hayatını da doğrudan ilgilendiren bir konu. Bugün çocuklarımız adeta bir yarış atına döndürülmüş durumda. Daha çocukluklarını bile yaşamadan bir yarışın içinde buluyorlar kendilerini. Çocuklarımızın bu çarkın içerisinde kurtarılması gerekir. Çocuklarımızın kendilerine, ailelerine ayıracakları zamanlarının olması gerekir. Ders dışında çocuklarımıza vereceğimiz temel dini bilgiler için bile zaman problemi yaşıyoruz. Dolayısıyla bu sistemin değişmesi gerek.

Tabi tartışmanın bir de arka planı olduğunu da ifade etmiştik. Fethullah Gülen Hareketi ile Hükümet arasında yaşanan fiili iktidar kavgası. Fethullah Gülen Hareketi oldukça organize ve çok iyi teşkilatlanmış bir hareket. Bu anlamda resmi Hükümetin yanında kendi fiili iktidarını da kurmuştu. Ama bunu daha da ileri götürüp neredeyse fiili Hükümet olmayı istemesi AK Parti iktidarını, Başbakanı son derece rahatsız etti. Bu mücadelenin fiilen başladığını da tutuklu Generaller, MİT Müsteşarı Hakan Fidan, Başbakanlık Konutunda bulunan böcek cihazlar olaylarında görmüştük. Ama bu olaylarda, görünürde iki taraf doğrudan birbirlerini hedef alan açıklamalarda bulunmamışlardı. Dershane olayından sonra adeta kılıçlar çekildi. Fethullah Gülen Hareketi'ne ait görsel, işitsel ve yazılı yayın organları Hükümeti açıkça karşılarına aldılar. İktidar temelli bu mücadele bizim dışımızda, ama İnşallah bu olaylar hayra vesile olur. Bizim temennimiz bu.

Güncel ve İslami konuları değerlendiren yazılarımız yine sizleri bekliyor. Yazılarla sizleri başa bırakıyoruz; bir sonraki ayda görüşmek üzere Allah'a emanet olun.

Yıl: 16 Sayı: 175

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri

İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 31/17
Sıhhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
16.12.2013

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sıhhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sıhhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

3

Suriye Direnişinde Muhafifler

Ali KAÇAR

10

Devletler de Kendilerine Şirk Koşulmasından Hoşlanmazlar

Süleyman ARSLANTAŞ

14

Devrim, İran ve Anlaşma

Erdal BAYRAKTAR

18

Tasavvuf Risâlesi - 1

Muhammed İMAMOĞLU

24

Seküler Tuzaklara Karşı Hicret Ruhu

Hayriye BİCAN

28

Hicret, Allah İçin Allah'a Kaçıştır - I

M. Ali FURKAN

34

Kur'an Diyor ki: "Var mı Beni Anlayan"

Mustafa GÜLDAĞI

40

Kır Zincirlerini Kardeşim!

Bekir TOK

44

Özgür Üniversiteli Dergisi "Gençlik ve Ahlakî Yozlaşma" Konulu Soruşturma

Ali KAÇAR

49

İktidar Savaşı

Abdullah ILGAZ

50

Müslümanca Yaşamak, Müslümanca Düşünmekten Gelir

Fatih PALA

52

Dava Bilincinde Sabır ve Namaz

Ömer KÖŞÜ

58

Müslüman Erkeğin Tesettürü

Cefai DEMİREL

60

Vahiyle Varoluş

Yıldız ÇINAR

62

Keşke Dememek İçin...

Ayfer TOPRAK

64

Özüne Özlem

Ramazan CİMENTAY

Suriye Direnişinde Muhalifler

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

1 920'li yılların başlarına kadar, bugün Ortadoğu olarak bilinen topraklar bir bütün halinde Osmanlı İmparatorluğu sınırları içerisinde yer almakta idi. İttihat ve Terakki'nin Osmanlı yönetimini bir darbe ile ele geçirmesiyle başlayan iç kargaşalıklar ve ırkçı/milliyetçi ayaklanmalar kısa bir sürede Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalanmanın eşiğine getirmiştir. Buna, Birinci Dünya Savaşı'nın getirdiği mağlubiyet de eklenince Osmanlı İmparatorluğu 1918'de imzalanan Mondros Mütarekesi ile tarih sahnesinden çekilmek zorunda bırakılmıştır. Bu döneme kadar bir bütün olarak devam eden Ortadoğu, Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasıyla birlikte değişik isimler altında aynı dilden, aynı dinden onlarca devletçiğin kur(dur)ulmasına sahne olmuştur. Ürdün, Irak, Siyonist İsrail, Suudi Arabistan, Kuveyt ve Suriye adıyla anılan bu ve bölgedeki diğer devletler, dönemin emperyal devletlerin "böl-parçala ve sömür" projeleri doğrultusunda kur(dur)ulmuşlardır. Suriye 1921'lerde dönemin emperyalist ülkesi Fransa'nın mandasında kurulmuş ve geçmişi olmayan bir devlettir. Çünkü bu coğrafyada 1920'lere kadar Suriye diye bir devlet yoktu. Suriye, dönemin emperyal devletleri Ortadoğu'yu kendi aralarında paylaşmaları neticesinde ortaya çık(arıl)mış nevezuhur bir devlet(çik)tir. Daha önceleri Suriye'nin de içinde bulunduğu bu bölge Bilad-i Şam olarak bilinmekteydi. Bilad-i Şam; şimdiki Suriye, Lübnan, Filistin, Ürdün ve Siyonist İsrail'in üzerinde bulunduğu toprakları kapsamakta idi. Bilad-i Şam'ın bir parçasında

kurulan bugünkü Suriye, önceleri Fransa yönetimince tayin edilen valiler, 1946'dan sonra ise Fransa menfaatlerini önceleyen işbirlikçi yöneticiler tarafından yönetilmiştir. Bu süreçte Suriye'de, arka arkaya darbeler yapılmış, defalarca yönetim el değiştirmiş olsa da Fransa'nın menfaatlerinin devamında herhangi bir değişiklik olmamıştır. Bu durum, Baas Partisi'nin 8 Mart 1963'de bir darbeye ülke yönetimini ele geçirdiği süreçte de çok fazla değişmemiştir. Baas Partisi'nin kendi içerisinde de darbeler eksik olmamış, en son darbeyi ise Eylül 1970'de Salah Cedit'e karşı Hafız el-Esad yaparak yönetimi ele geçirmiştir. O günden bu güne kadar da Esad ailesi ülkeyi demir yumrukla yönetmektedir.

SURİYE'DE MUHALİFLERİN DURUMU

17 Aralık 2010'da Tunus'ta başlayan halk ayaklanması bütün Ortadoğu ülkelerini etkilemiş, bu ülkelerin kimilerinde (Tunus, Mısır ve Libya) diktatörler devrilmiş, kimilerinde ise yapılan bir takım reformlarla (Yemen, Fas, Cezayir gibi) ayaklanmalar geçici de olsa bir süreliğine engellenmiştir. Suriye'de ise 15 Mart 2011'de başlayan ayaklanmalar halen devam etmektedir. Suriye diktatörü Nusayri Beşşar Esad, diğer ülkelerde ayaklanmalar olunca, Suriye'de benzer ayaklanmaların olmayacağını, çünkü kendilerinin İsrail'le ve ABD ile ilişkilerinin olmadığını, direniş örgütlerini de desteklediklerini söylemişti. Ancak bu sözünün üzerinde fazla zaman geçmeden ayaklanmalar başlamış, her ayaklanma ise Beşşar Esad'ın kardeşi Mahir

Esad¹ tarafından çok kanlı bir şekilde bastırılmaya çalışılmıştır. Bastırılmaya çalışılan her ayaklanma, Suriye'nin değişik kentlerinde daha kalabalık yeni ayaklanmalara zemin hazırlamıştır. Ayaklanan halk, başlangıçta basit bir takım reformların gerçekleştirilmesini talep ederken, katliamların artması üzerine rejimin değişmesi ve Beşşar Esad'ın ve Baas Partisi'nin yönetimden gitmesini talep etmeye başlamışlardır. Çünkü halkın en masum ve en makul talepleri bile kanla, katliamla bastırılmaya çalışılması halkı daha da öfkeliendirmiştir. Bu nedenle halk, bu katliamlara her gün ve özellikle de Cuma günleri Cuma namazından sonra kitlesel eylemlerle karşılık vermeye başlamıştır. Uzun bir süre bu eylemler silaha başvurulmadan istikrarlı ve kararlı bir şekilde Suriye'nin

her tarafında devam ettirilmiştir. Bir taraftan da içerideki ve dışarıdaki rejim muhalifleri organize olmaya başlamışlardır. Bu çerçevede muhalifler, 1-2 Haziran 2011'de Antalya'da, 'Suriye'de Değişim Konferansı' adı altında ilk toplantılarını yapmışlardır. Bu toplantıya Sünni Arap aşiretlerinden Alevilere, Kürtlerden Hristiyanlara kadar çok geniş bir katılım gerçekleşmiştir. Akabinde Belçika'nın başkenti Brüksel'de bir başka toplantı gerçekleştirilmiştir. Brüksel toplantısının ardından da 16-17 Temmuz 2011'de 350 civarında muhalifin katılımıyla 'Suriye İçin İstanbul Buluşması' adı altında Türkiye'de ikinci bir toplantı yapılmıştır. Beşşar Esad yönetimiyle nasıl mücadele edileceğinin konuşulduğu bu toplantı sonucunda bir bildirge yayınlanmış, 25 üyeli bir

Özgür Suriye Ordusu, sivil halkı öldürmek için verilen emri yerine getirmeyen ve bundan dolayı öldürülme endişesiyle Türkiye sığınan Suriye ordusuna mensup askerler tarafından kurulmuştur. Çünkü Baas rejiminin halka silah sıkma emrine uymayan askerler yakalanınca sorgusuz sualsiz hemen infaz edilmekteydi, yakalanamayanlar ise, Suriye'yi terk etmek zorunda kalıyorlardı. Suriye ordusunu bu şekilde terk eden askerler arasında çeşitli rütbelerde subaylar da bulunmaktaydı. Bu subayların arasında bulunan Albay Riyad el-Esad Türkiye'ye sığınan askerleri 29 Temmuz 2011'de biraya getirerek Özgür Suriye Ordusunu kurmuştur.

konsey ve 11 üyeli bir komite kurulması kararlaştırılmıştır. 23 Ağustos 2011'de İstanbul'da yapılan bir başka toplantıda ise, "Suriye halkının talepleri ve endişelerini temsil etmek" amacıyla kurulacak 'Suriye Ulusal Konseyi'nin kuruluşunun yakın zamanda ilan edileceği belirtilmiştir. Çok sürmeden 15 Eylül 2011'de 'Suriye Ulusal Konseyi'nin kurulduğu ve bütün muhaliflerin 'Suriye Ulusal Konseyi' çatısı altında toplandığı ilan edilmiştir.

Uzun bir süre faaliyetlerini bu şekilde devam ettiren SUK (Suriye Ulusal Konseyi), bütün muhalifleri kendi çatısı altında bir araya getiremediği düşüncesiyle yeni bir oluşumun gerçekleştirilmesi gündeme getirilmiştir. Bu oluşumu ısrarla isteyen ise ABD ve

diğer Batılı devletler olmuştur. Çünkü SUK (Suriye Ulusal Konseyi), istedikleri şekilde laik ve Batı yanlısı değildi. Bu nedenle yapılan baskılar neticesinde 11 Kasım 2012 tarihinde, Katar'ın başkenti Doha'da yapılan Suriye için adlı toplantı sonucunda Suriyeli muhalifler yeni bir çatı örgüt olarak Suriye Devrimci Muhalif Güçler Ulusal Koalisyonu'nu (SMDK) kurmuşlardır. Bu örgütün başına ise Emevi Camii eski imamı ve rejim muhalifi Ahmet Muaz el-Hatip getirilmiştir. Ahmet Muaz el-Hatip, Beşşar Esad'a karşı gerçekleştirdiği eylemlerden ve yaptığı konuşmalardan dolayı birkaç kez tutuklanmış, bırakıldıktan sonra da ülkeyi terk ederek, Esad'a karşı eylemlerine yerleştiği Mısır'da devam etmiştir. Yeni kurulan Suriye Devrimci Muhalif Güçler Ulusal Koalisyonu (SMDK) kısa bir süre içerisinde birçok ülke ve kuruluş tarafından, "Suriye halkının temsilcisi" olarak tanınmış ve kabul edilmiştir. Ahmet Muaz el-Hatip'in başkanlığı çok sürmemiş, dış güçlerin, muhaliflere ve silahlı gruplara yardım için çok fazla şart koştuğu ve olayları kendi çıkarları için kullan-

1 18 Temmuz 2012'de muhalifler tarafından Şam'daki güvenlik noktasına yapılan saldırı sonrası iki bacağını kaybeden ve boynundan da ağır yaralanan Genelkurmay Başkanı Mahir Esed'in, Rusya'ya son umut olarak götürüldüğü, fakat kurtarılamayacağını anlaşılmaması üzerine geri Lazkiye'ye getirildikten sonra öldüğü ve dedesinin de doğduğu yer olan Lazkiye'nin Kardaha bölgesinde gizli bir cezane töreniyle toprağa verildiği öğrenildi.

maya çalıştıkları iddiasıyla Mart 2013'te istifa etmek zorunda kalmıştır. Bu istifadan kısa bir süre önce Gassan Hito'nun Ulusal Koalisyon'un geçici hükümetinin başbakanı olarak seçilmesinin erken olduğu gerekçesiyle karşı çıkmıştır. Hito'nun adaylığını SUK içinde etkin olan Müslüman Kardeşler ve Ulusal Koalisyon genel sekreteri ve Katar ile güçlü bağları olan işadami Mustafa Sabbah desteklemiştir.

Özgür Suriye Ordusu, sivil halkı öldürmek için verilen emri yerine getirmeyen ve bundan dolayı öldürülme endişesiyle Türkiye sığınan Suriye ordusuna mensup askerler tarafından kurulmuştur. Çünkü Baas rejiminin halka silah sıkma emrine uymayan askerler yakalanınca sorgusuz sualsiz hemen infaz edilmekteydi, yakalanamayanlar ise, Suriye'yi terk etmek zorunda kalıyorlardı. Suriye ordusunu bu şekilde terk eden askerler arasında çeşitli rütbelerde subaylar da bulunmaktaydı. Bu subayların arasında bulunan Albay Riyad el-Esad Türkiye'ye sığınan askerleri 29 Temmuz 2011'de biraya getirerek Özgür Suriye Ordusunu kurmuştur. Böylece Suriye dışında, ilk defa Esad rejimine karşı silahlı mücadele verecek, sivillere göre daha güçlü, daha tecrübeli ve daha organizeli küçük de olsa bir milis güç oluşturulmuştur. Al-

bay Riyad el-Esad ise, Suriye Ulusal Konseyi'ne bağlı olan Özgür Suriye Ordusunun (ÖSO), başkomutanı ve kurucusu ve bütün askeri hareketlerin koordinatörü olmuştur. Başkomutan yardımcısı olarak Albay Malik Kürdi, Kurmay Başkanı olarak da Albay Ahmet Hicazi ilan edilmiştir. Bu örgüte Suudi Arabistan, Katar, BAE, Libya ve Türkiye lojistik, silah ve istihbarat yardımı yapmıştır.

Özgür Suriye Ordusu içerisindeki silahlı gruplar, 8 Aralık 2012'de Antalya'da yeni bir çatı kuruluş oluşturmak amacıyla toplanmışlardır. Ve nitekim silahlı grupların çeşitli düzeylerdeki 263 komutanının katıldığı bu toplantıda 30 üyeden oluşan 'Yüksek Askeri Konsey' (YAK) kurulmuştur. Üç gün süren bu toplantıda Türkiye, ABD, Katar ve Fransa'nın da olduğu 12 ülkenin temsilcileri hazır bulunmuştur. Konsey'in başına ise 'genelkurmay başkanı' sıfatı ile Suriye Harp Okulu'nun eski öğretim üyesi General Salim İdris seçilmiştir. Ordudan Temmuz ayında ayrılan, Humus doğumlu İdris, "karizmatik ve ılımlı" bir subay olarak tanınlanmaktadır. Konsey'e seçilen otuz üyeden 20'sinin sivil, 10'unun ise subay olduğu ifade edilmiştir. Yüksek Askeri Konsey'in (YAK), alandaki tüm savaşçı güçlerin temsilcilerini bir

araya getiren Genel Kurmaylık seviyesinde bir oluşumdur. Askeri komutanlar ve sivillerden oluşan bu yapı, alandaki güçleri birleşik bir şekilde yönetmekle sorumlu olacaktır.

KÜRT ULUSAL KONSEYİNİN KURULMASI VE PYD

Suriye’de, 1,5-2 milyon civarında Kürt nüfus yaşamaktadır. Bu nüfusun 300.000 kadarının vatandaşlık hakkı yani evlenme, iş kurma, memur olma, askere gitme, çocuklarını okula gönderme, yurt dışına çıktıkları zaman tekrar yurda dönme hakları bulunmamaktadır. Ne Esad rejimi şimdiye -15 Mart 2011’e- kadar, ne de Türkiye’de Kürtlerin hakkını savunduğunu iddia eden PKK hiçbir zaman, bu Kürtlerin hakkını bırakın savunmayı gündeme dahi getirmemiştir.

Bütün baskılara rağmen Suriye’de yaşayan Kürtler, 1957’li yıllardan beri faaliyetlerini gizli de devam ettirmeye çalışmışlardır. Genellikle Barzani ailesinin etkisinde olan bu Kürtler, Kuzey Irak’taki partilerin benzerini Suriye’de de kurmuşlar, ancak faaliyetlerine izin verilmemiştir. Uzun yıllardan sonra bütün bu zorluklara ve baskılara rağmen kurulan 16-17 parti ise, bugün üçe bölünmüş bir halde faaliyetlerini sürdürmektedirler. Mişel Temo’nun başında bulunduğu Şepal/Gelecek Partisi Suriye Ulusal

Konseyi içerisinde Esad rejimine karşı silahlı mücadele vermektedir. Esad rejimi ile birlikte hareket eden, hatta onun emrinde olan PYD (Kürt Demokratik Birliği), Kürtleri, Esad rejimine karşı silahlı mücadeleden vazgeçirmek için çeşitli ölümlü saldırılarda bulunmuştur. Nitekim Mişel Temo’ya dönük gerçekleştirilen suikast girişiminin ikincisinde, Mişel Temo öldürülmüştür. PYD bu kadarla da kalmamış, eylem yapanlardan kimilerini tutuklamış, kimilerini ise dağa kaldırmıştır. Ayrıca Bedro Aşiretinin lideri Abdullah Bedro da silahlı suikasta uğramıştır. Abdullah Bedro’ya yapılan bu suikast girişiminde üç oğlu öldürülmüş, kendisi ise ağır yaralı olarak kurtulmuştur. Uzun bir süre hastanede tedavi gören Abdullah Bedro, iyileştikten sonra “PYD’nin Kürt bölgelerine hâkim olmasından sonra kendilerine hayat hakkı tanımayacaklarını, Baas rejiminden daha baskıcı bir yönetim kuracaklarını söylemiştir.

PYD (Kürt Demokratik Birliği), 2003’de PKK’lılar tarafından kurulmuş ve PKK’nın uzantısı olarak faaliyet göstermektedir. PYD (Kürt Demokratik Birliği)’nin içinde bulunduğu UKK (Ulusal Koordinasyon Kurulu), önceleri 1- Salar al-Şikhani liderliğindeki Kürt Solcu Partisi, 2- Halit Issad liderliğindeki Kürt Demokratik Birlik Partisi (PYD), 3- Halit Sino liderliğinde-

ki Demokratik Kürt Partisi, 4- Mahmut Davut liderliğindeki Suriye Demokratik Kürt Partisi olmak üzere dört parti bulunmakta idi. Ocak 2012 ayında Kürt Ulusal Konseyi (KUK)'nin aldığı karara uyarak Kürt Solcu Partisi, Demokratik Kürt Partisi ve Suriye Demokratik Kürt Partisi UKK'dan çekilme kararı almışlar ve UKK'nın içinde sadece PYD kalmıştır.

Suriye Kürtlerinin çoğunluğunu oluşturan partiler, ne PYD tarafından kurulan UKK (Ulusal Koordinasyon Kurulu) içerisinde, ne de Suriye Ulusal Konseyi içerisinde yer almışlardır. Bu partiler, Barzani'nin de katkılarıyla kendi aralarında örgütlenmeye çalışmışlardır. Bunların içerisinde en etkili parti, Mesut Barzani tarafından da desteklenen Suriye-Kürt Demokratik Partisi'dir. Bu Parti bir anlamda Barzani'nin Kuzey Irak'taki Kürt Demokratik Partisinin bir kolu olarak kabul edilmekte, başkanı ise Barzani tarafından belirlenmektedir.

Bu partiler ilk olarak, 26-27 Ekim 2011 tarihlerinde Suriye'nin Kamışlı kentinde yapılan bir toplantıdan sonra Kürt Ulusal Konseyi (KUK) bir çatı örgüt olarak kurulmuştur. KUK'un çatı örgüt olduğu Kürt Partilerinin talepleri şöyledir:

Suriye'deki kriz sadece otoriter ve totaliter sistemin değişmesi ile mümkündür. Güvenlik devleti yıkılmalı ve yerine halkın özgür iradesiyle belirlenen bir yönetim ve âdemi merkeziyetçi bir yapı kurulmalıdır. Güvenlik güçleri ve ordu şehirlerden çekilmelidir. Kendi tarihsel topraklarında yaşayan Kürt halkı Suriye'nin sosyal, ulusal ve tarihsel yapısının önemli bir parçasıdır. Bu durum Kürt halkının Suriye ulusunun önemli bir parçası olarak tanınmasını ve Kürtlerin birleşik bir Suriye devleti içinde kendi kaderini tayin hakkının kabul edilmesiyle sorunların çözümünü gerektirir. Din özgürlüğü ve azınlık hakları anayasayla garanti altına alınmalıdır. Suriye muhalefetine bir parçası olarak, rejimle bireysel diyalog reddedilmektedir.

Bu aşamadan sonra Suriye Kürtlerini tek bir çatı altında toplamaya yönelik ikinci toplantı Erbil'de gerçekleştirilmiştir. Başlangıçta 17-18 Aralık 2011 tarihlerinde yapılması planlanan toplantı, çeşitli anlaşmazlıklar sonucunda ertelenmiş ve ancak ocak ayı sonunda yapılabilmıştır. Erbil Toplantısı, 28-29 Ocak 2012 tarihlerinde Erbil ve Kürt Bölgesel Hükümeti'nin (KBH) tahsis ettiği -Saad Abdullah- Toplantı Salonu'nda gerçekleşmiştir.

Erbil Toplantısı, 26-27 Ekim 2011 tarihlerinde Suriye'de Kamışlı'da gerçekleşen toplantıdan sonra ikinci önemli toplantı olarak kabul edilmektedir. Bir ölçüde de Kamışlı toplantısının tamamlayıcısıdır. Suriye Kürtleri, Kamışlı Toplantısı'nda amacın Kürt muhalefet hareketine temel teşkil edecek bir örgüt kurulması olduğunu, Erbil Toplantısı'nın da yurtdışındaki insanları bir araya getirmek ve ortak bir gündem yaratma amacını taşıdığını ileri sürmektedir. Erbil Toplantısı'nda Suriye Kürtleri için bir çeşit meclis görevi üstlenecek 47 üyeden oluşan bir Yürütme Konseyi adı altında bir kurum oluşturulmuştur.

Mesut Barzani 9-10 Temmuz 2012'de Erbil'de (Hewlêr) bütün Kürt grupları tekrar bir araya getirerek ortak bir üst kurulun oluşturulmasını sağlamıştır. Bu toplantının diğer toplantılardan farkı PYD'nin de bu toplantıya katılmış olmasıdır. Bu toplantıya, SUK ile PYD katılmıştır. Barzani'nin gözetiminde Erbil'deki müzakereler sonucunda iki konsey arasında üst yönetim organı olarak Yüksek Kürt Kurulu kurulmasına karar verilmiştir. Suriye'deki Kürt bölgesinin yönetiminde bu Yüksek Kürt Kurulu sorumlu olacaktır. Bu Kurul on üyeden oluşmaktadır. Bu üyelerin 5'i Kürt Ulusal Meclisi'nden (ENKS), diğer 5 üye ise PYD'den (Batı Kürdistan Halk

Meclisi-EGRK) olacaktır. Bu toplantı sonucunda 7 maddelik de bir anlaşma imzalanmıştır. Bu anlaşma maddeleri şöyledir:

2- Batı Kürdistan Kürtlerinin siyasi çalışmalarını yönetmek amacıyla Kürt Yüksek Konseyi oluşturulacak,

3- Batı Kürdistan Kürtlerinin eylemlerini gözlemlemek için 3 uzman komite oluşturulacak,

5- Taraflar arasında şiddet kullanma lanetlenecek,

7- Erbil (Hewlêr) anlaşmasına bağlı kalınacak.

Kürt gruplarından Şepal Partisi SUK'la, PYD ise, PKK ve Esad rejimiyle ile diğer 15 parti ise Barzani ile birlikte hareket etmişlerdir. PYD hariç diğer bütün Kürt partileri Esad rejiminin yıkılmasını istemekte idiler. Şepal Partisi SUK'la birlikte silahlı mücadele verirken diğer 15 parti ise Esad'a karşı gösteri ve eylem yapmakta, ancak silahlı mücadelede yer almamışlardı. PYD ise Esad'la birlikte hareket etmiş, hatta Esad'a karşı eylem yapan ya da silahlı mücadelede bulunan bazı Kürt liderlerine karşı suikast düzenlemiş, eylemleri de provoke ederek engellemeye çalışmıştır. PYD son olarak Kuzey Suriye'de, Esad'a karşı savaşıyan muhaliflerin elinde olan bazı kentlere saldırarak, büyük kentlerde sıkışan Esad'ın nefes almasını sağlamıştır. Çünkü muhalifler silahlı güçlerini ağırlıklı olarak Şam, Halep gibi büyük şehirlerine kaydırdıkları için Kuzey Suriye'de çok az güç bulundurmakta idiler. Bunu fırsat bilen PYD, Türkiye'den, İran'dan ve Kuzey Irak'tan gelen PKK'lıların da yardımıyla saldırıya geçmiştir. PYD bu hareketiyle sadece Esad'a karşı savaşıyan muhalif güçlere değil aynı zamanda Kuzey Suriye'deki Kürtlere de ihanet etmiştir. Çünkü 9-10 Temmuz 2012'de Erbil'de düzenlenen protokol gereği Kürt bölgelerini PYD ve KUK (Kürt Ulusal Konseyi)'un eşit sayıdaki temsilcilerinden oluşan Kürt Yüksek Konseyi (KYK) tarafından yönetileceği madde-sini de ihlal etmiştir.

MUHALİFLERİN AYRIŞMASI VE ÖZGÜR SURİYE ORDUSU

Suriye'de, Esad'a karşı verilen mücadelenin uzaması ister istemez muhalifler arasında bazı tartışmalara neden olmuştur. Zaman zaman tartışmalara varan bu tartışmalar beraberinde bir takım ayrılıkları da getirmiştir. Muhalifler, silahlı mücadelenin başladığı ilk günlerden itibaren ÖSO'yu kuranlardan farklı düşüncelere sahip

olsalar da, Esad diktatörlüğünü devirmek için ÖSO ile işbirliği halinde mücadeleyi sürdürmüşlerdir. Ancak içerideki ve dışarıdaki kimi muhaliflerin batılı değerlere sarılmaları, gelecekteki Suriye yönetiminin laik ve demokratik olacağı türündeki açıklamaları, var olan düşünce farklılığını daha da belirgin hale getirmiş ve ayrışmalar başlamıştır. Batılı emperyal işgalci devletler ve bölgedeki işbirlikçi yönetimler, muhaliflere verilen hiçbir sözü yerine getirmemeleri ve daha da kötüsü Esad diktatörlüğüne zaman kazandırmaya dönük tavırları bu ayrışmayı daha da hızlandırmıştır. Bu ve benzeri nedenlerden dolayı bir kısım muhalif, ÖSO'dan ayrılmış ve asıl hedeflerinin Suriye İslam devletinin kurulması olduğunu açıkça belirtmişlerdir. Bu amaçla çeşitli İslami gruplar tarafından 2012'nin ikinci yarısından itibaren önce Suriye İslam Cephesi, sonra da Suriye Kurtuluş Cephesi kurulmuştur. En son olarak bu sene 25 Eylül'de Suriye'deki 11 muhalif İslami grup ortak bir açıklama yayımlamışlardır.

Bu açıklamada, Suriye'de mücadele eden bütün muhalif gruplara şeriat çatısı altında birleşme çağrısı yapılmış ve ayrıca Suriye Ulusal Koalisyonu ve geçici hükümeti tanımadıkları, laiklik ve demokratik yönetimi reddettikleri belirtilmiştir. Ortak açıklamayı yapan gruplar arasında Suriye Ulusal Koalisyonu'na destek vermesiyle bilinen ılımlı Liva et-Tevhid, Liva el-İslam ve Sukur eş-Şam gibi grupların yanı sıra, Ahraru's- Şam ile El Kaide bağlantılı En-Nusra hareketi de bulunmaktadır.

Suriye'de ölümüne mücadele eden İslami grupların olağanüstü azimlerine ve çabalarına rağmen insanlar katledilmekte, siviller aklıktan ölmekte ve emperyal küfür güçlerin ve bölgedeki kimi hain yönetimlerin aleni ya da zımnî destekleriyle Esad diktatörlüğü devam etmektedir. Suriye'nin Müslüman halkı, sadece Esad diktatörlüğüne karşı mücadele etmiyor, aynı zamanda Siyonist ve emperyal batılı ve doğulu güçlerle Esad'a bütün güçleriyle yardım eden İran ve Hizbullah'a karşı da destansı bir mücadele vermektedir. 3 yıla yakındır bu mücadele bütün yokluk ve imkânsızlıklara rağmen devam etmektedir.

Suriye mücadelesindeki zorluklara ve imkânsızlıklara bir de kış şartları ilave olmuştur. Bizler sıcak evlerimizde, sıcak tutan yorgan ve battaniyelerin altında bile üşürken, acaba yalın ayakla dolaşan, sırtında ceketi bile

olmayan, barınacakları, başlarını sokacakları bir evleri, üzerlerine örtecekleri bir battaniyeleri dahi bulunmayan Suriyeliler ne yapıyorlar? Nasıl yaşıyorlar? Suriyeli Müslümanların bu durumunu, Müslüman olarak düşünmemiz gerekiyor mu? 'Ancak mü'minler kardeşler' (Hucurat, 49/10) ayeti ve Hz. Peygamber (as) konuyla ilgili birçok hadisi, zorda olan bu Müslümanların acısını paylaşmamızı, imkânlarımız nispetinde yardım etmemizi gerektirmiyor mu? Bir an olsun kendimizi onların yerine koymalıyız. Suriyeli Müslüman kardeşlerimiz, bugün bir ekmeğe muhtaçken, yemek için kedi, köpek ve eşek eti bile bulamazlarken, bizler, bize

Bu zorlu ve soğuk bu kış şartlarında, Suriyeli Müslümanlara yardımcı olmak, açıktan ölmek üzere olan çocuklara bir kuru ekmek uzatmak insanlığımızın ve Müslümanlığımızın bir gereğidir. Suriyeli Müslümanlara günde bir ekmek ayırmak ya da üzerlerine örtecekleri bir battaniye vermek çok mu? Suriyeli Müslümanlara yardım ettiğimiz zaman, ümid ederiz ki Allah da bize yardım edecektir. "Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a (Allah'ın dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı sabit kılar" (Muhammed, 47/7)

ne diyemeyiz. Aksi halde bunun hesabını Allah'a asla veremeyiz.

Bu zorlu ve soğuk bu kış şartlarında, Suriyeli Müslümanlara yardımcı olmak, açıktan ölmek üzere olan çocuklara bir kuru ekmek uzatmak insanlığımızın ve Müslümanlığımızın bir gereğidir. Suriyeli Müslümanlara günde bir ekmek ayırmak ya da üzerlerine örtecekleri bir battaniye vermek çok mu? Suriyeli Müslümanlara yardım ettiğimiz zaman, ümid ederiz ki Allah da bize yardım edecektir. "Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a (Allah'ın dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı sabit kılar" (Muhammed, 47/7) Bunu unutmayalım!

Devletler de Kendilerine Şirk Koşulmasından Hoşlanmazlar

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Türkiye Cumhuriyeti tarihinde İslami kesimin en organize sivil toplum yapılanması hiç şüphesiz Fethullah Gülen adı ile anılan "Cemaat Hareketi"dir. Her ne kadar Risale-i Nur camiasının bir devamı olsa da bu hareketi Risale-i Nur camiasına bağlı tüm yapılanmalardan ayıran özellikleri vardır. Yerel gözüken bir hareket olmasına rağmen, uluslararası faaliyet göstermesi nedeniyle "yerellik" sıfatı az kalır. Bu yüzden 160 ülkede varlığı bilinen bu harekete uluslararası demek daha doğru olur sanıyorum.

Fethullah Hoca 1970'lerin başından beri bilinen-tanınan bir şahsiyet. Elbette ilmini tartacak ya da tespit edecek bir yetkim de yok, haddime de değil. Ancak bu yaşıma kadar öğrendiğim bilgiler doğrultusunda ifade etmem gerekirse, gerek adı geçen cemaat ve gerekse diğerlerinde bütüncül İslam anlayış ve uygulamasına şahit olmadım. Bütüncül İslâm anlayışı derken de; akidesi, ibadeti, muamelatı, siyaseti, sabır ve şahadeti kapsayan bir İslam'dan bahsediyorum. Zira Allah'ın Resul'ünün sünnetinde bu saydıklarımızın tamamı mevcuttur. Keza O'nun sünnetine en çok ittiba eden Hülafa-i Raşidinde de bütüncül İslam anlayış ve uygulamalarının tamamını görmekteyiz. Mezhep imamlarımızdan Ebu Hanife Hazretleri'nde ise adeta bu anlayışın tahlilini görmekteyiz. Malumunuz Ebu Hanife Hazretleri Emevilerin son dönemi ile Abbasilerin ilk dönemi arasında yaşamıştır. (H.80-150) Her iki dönemde de yönetimin kendisine teklif ettikleri bürokratik görevleri kabul etmemiştir. Kendi ifadesiyle saltanat boyutuna

ulaşmış olan bir yönetimin bürokratik ya da "Başkadılık" teklifinin kabulü onlara (saltanat sahiplerine) meşruiyet kazandırmak olur. Onun bu yaklaşımı siyasi bir bilincin ifadesi ve yansımasıdır. Yani İmam, akidesinin cinsinden sabır ve siyaset örnekliğini sergilemiştir.

Yönetimler genelde hükmettikleri dünya görüşüne göre isimlendirilirler. Marksist-Sosyalist, demokratik laik ve İslami yönetimler gibi. Keza devletler de aynı sıfatları taşırlar. Devletler tanımlanırken bir şekil olarak, bir de yönetim biçimi olarak tanımlanırlar. Üniter, karma, konfederasyon, monarşik, oligarşik devletler gibi. Bunlar şekil olarak tanımlardır. Yönetim olarak devletler daha çok egemenlik kaynağına göre isimlendirilirler. Bunlar da genelde ikiye ayrılır: Dine dayalı devlet ve diğerleri. Bir devlet egemenlik kaynağı olarak neyi vaz'etti ise ona göre değerlendirilir ve tahlil edilir. Mesela demokratik-laik bir devlette velev ki yöneticileri Müslüman da olsa o devlete İslâmî bir devlet denilemez. Keza bir ülke düşününüz ki ahalisinin ekserisi Müslüman olmasın. Ancak yönetimin kaynağı vahiy ise, İslâm ise o devlet ve yönetimi İslâmî'dir. İmam Ebu Hanife Hazretlerinin görüşü de bu minval üzeredir. Vahye dayalı olmayan yönetim ve devletlerin yöneticilerinin Müslüman olması, Müslümanların o devleti İslâmî bir devlet gibi görmesine engeldir. Yine bu tür devletler İslâm adına sorgulanmaz, kritik edilmezler. Kendisini nasıl tanımlıyorsa bu tanıma giren dünya görüşüne göre tahlil edilirler.

Said-i Nursi'den başlayarak günümüze kadar geçen süre içerisinde birçok yönetimler geldi geçti. Hassaten 1950 sonrası Demokrat Parti dönemi ile birlikte var olan yönetimler biraz önce ifade etmiş olduğum İslâmî siyaset duyarlılığı ile ele alınmıştır. Oysa ibadetin cinsi nasıl vahiy ise, siyasetin cinsinin de vahiy olması gerekir. Kur'an'a dayalı olmayan bir anlayış ve uygulama nasıl İslâmî olmuyorsa, Kur'an'a dayalı olmayan bir siyaset de İslâmî değildir. İşte bu manada cumhuriyet tarihinde, neredeyse tüm cemaat, tarikat ve gruplar egemenlik kaynağına bakmaksızın yönetimin başındakilere bakarak siyasi tercihlerini yaptılar. Şayet laik bir cumhuriyet olan Türkiye Devleti'nin başında bulunan İnönü vb. ise genelde Müslümanlar yönetimden de devletten de uzak durdular. Eğer yönetimin başında bulunanların İslâmî kimlikleri önde ise bu kez (Allah rızası için!!!) yönetime ve devlete yakîn oldular.

Bu genel anlatımın biraz da özel kısmına değinirsek, özellikle Fethullah Hoca ve yakınları, yönetimde bulunanların İslâmî kimliğine de pek bakmadılar. Adeta pragmatik bir yaklaşımla kendi edimlerini koruyacak-kollayacak kimse-lere öncelik ve önem verdiler. Belki bunun tek istisnası Özal dönemidir. Ama ne Erbakan ne de Erdoğan geçer not almadı. Zira Ecevit vb., Erbakan ve Erdoğan'dan daha çok kabul ve iltifat gördüler. Elbette bu ifadenin somut örnekleri mevcuttur. Mesela Merve Kavakçı olayında dönemin başbakanı Ecevit, cüssesinden daha kuvvetli bir sesle: "Burası devlete meydan okuma yeri değil, bu kadına haddini bildirin!" diye kükrediği halde Fethullah Hoca; "Allah bana şefaati izni verirse, bu izni Bülent Ecevit için kullanabilirim.." diyebildi. Hâlbuki Merve Hanım'ın tek kabahati(!) TBMM'ne başörtüsü ile girmektir. Kur'an'ın açık hükümleri ile farziyeti sabit olan başörtüsüne tahammülsüzlük göstererek meclis dışına atılmak istenen Merve Hanım'ın şahsında Fethullah Hoca hangi konuma gelmiştir acaba?

Kur'an'ı Kerim'de: "Kalbi iman ile dolu olduğu halde, kim zor karşısında kalmışsa onlar müstesna, inandıktan sonra Allah'ı inkâr edip gönlünü küfre açanlara karşı Allah katından bir gazap vardır; büyük azap da onlar içindir." (16/106) buyurulmakta. Fakihler, zor karşısında kalma halini vücudun tamamının ya da bir kısmının yok olma tehlikesi ile karşı karşıya gelme hali olarak açıklarlar. Allah'ın bir farzasına tahammülü olmayan birisine şefaati edebilmeyi düşünmek hangi İslâmî anlayışla izah edilir bilemem?

11 Kasım 1996'da Yeni Yüzyıl Gazetesinde Aslı Aydıntaşbaş'ın alıntılıdığı bazı görüşler gerçekten ürkütücü. Mesela; Refahiyol Hükümeti'nin Başbakanı Erbakan hedef alınarak: "Dinin siyasete alet edilmesi yanlıştır. Dinin politize edilmesi dine en büyük hakarettir." Uzun zamandır laik-dinci kutuplaşmasının Türkiye için büyük tehlike oluşturduğunu savunan Fethullah Hoca, Refah Partisi'nin sunduğu "siyasal İslâm" projesine karşılık, sistem ile barışık, laik düzen içinde yer almayı vadeden bir "ılımlı İslâm" anlayışını savunuyor.

Ve yine aynı yazının bir yerinde; "Başörtüsü dinin furuatıdır. Başörtüsünü gündeme getirenler, başörtüsü takmayanlara da saygı göstermesini bilmelidirler. İnsan baştakine takılmamalıdır. Önemli olan baştaki değil kalptekidir. Açık kapalıya, kapalı açığa saygılı olmalıdır. İnsan meseleyi kalpte çözmeli.."

Refahiyol Hükümeti düştükten sonra -ki o hükümet hatırlanacağı üzere 28 Şubat Muhtırası'na maruz kalmıştı- Fethullah Hoca ve ekibi yine pragmatik bir yaklaşımla başta askerî bürokrasi olmak üzere önemli bürokratik kesimlerle yakın olmaya gayret gösteriyordu. Bu cümleden olarak 28 Şubat'ın mimarlarından güçlü Genel Çevik Bir'e Fethullah Hoca, 1998 yılbaşı kutlama mesajını da içeren bir mektup gönderiyor. Mektubun tamamını paylaşacak değilim. Ancak başlıkla beraber bir-iki cümlesini takdirlerinize sunmak isterim:

"Genelkurmayımızın çok değerli İkinci Başkanı Sayın Komutanım,

Değerli Komutanım. Kahraman ordumuzun şerefli bir mensubu en yüksek rütbede bir komutanı olarak takdir buyuracağınız üzere bilhassa Kars, Erzurum, Ardahan gibi serhat şehirleri, sık sık düşman işgaline uğradığı için bu şehirler hakkında milliyetçilik duyguları çok ileridir. Birinci Dünya Harbi'nden çıkmış Kurtuluş Savaşı'nı vermiş bir ülkede İkinci Dünya Harbi'nin hemen arkasında Sovyetler Birliği tarafından tehdit altında tutulan bir doğu vilayetimizde çocukluğu geçmiş ve büyük acılar içinde büyümüş bir insan olarak çocukluğumdan beri hep içimde uyanan milliyetçilik ve ülkeme hizmet

duygularımı resmî bir Diyanet görevlisi olarak görev yaptığım hemen her yerde ve cami kürsülerinde dile getirmeye çalıştım. Fırsat bulduğum her defasında, insanımızın ruhunda taşıdığı kabiliyetleri vatan ve millet sevgisini ateşlemeğe ve onları dünyada, hatta ahirette bile hiçbir karşılık beklemeden devletimize ve milletimize hizmete devam ettim.

....

Tamamen Türk eğitim sistemine bağlı olarak faaliyet gösteren bu okullarda eğer Türkiye Cumhuriyeti'nin laik bağımsız ve sosyal hukuk devleti özelliğinin aksine bir faaliyet varsa, devletimizden önce ben bu okulların açılmasını teşvik etmiş biri olarak kapatılmalarını teşvik ederim. Eğer bazılarının iddia ettiği gibi bu okullarda herhangi bir dış ülkeden veya ülkemize düşman kuruluşlardan alınmış tek kuruşluk destek varsa, zaten hastalıklarla sonuna gelmiş hayatımı bizzat kendi ellerimle noktalarım. Bununla birlikte, devletimiz zaten kendisinin olan bu okulları dilediği zaman

Doğru istikametten taviz, Hakk'a saygısızlıktır

Fethullah Gülen hocamızı, herikolanda yapılan bir söylemde yarandığı gibi, doğru istikametten taviz vermemesi gerektiğini belirttik. "Gülen hareketi" olarak da bilinen bu hareketin, doğru istikametten taviz vermemesi gerektiğini belirttik. "Gülen hareketi" olarak da bilinen bu hareketin, doğru istikametten taviz vermemesi gerektiğini belirttik.

ZAMAN

AYM'NİN 2011 TARİHLİ TEŞEBBÜS HÜRRİYETİ İÇTİHAZ BAĞLAYICI

EMSAL KARAR VAR DERSHANELER KAPATILAMAZ

ANAYASA MAHAEMESİNİN GEÇERLİLİĞİ

Yasaklayıcı ölçütler ile yasaklayıcı değildir. Yasaklayıcı ölçütler ile yasaklayıcı değildir. Yasaklayıcı ölçütler ile yasaklayıcı değildir. Yasaklayıcı ölçütler ile yasaklayıcı değildir.

Temel özgürlüklere aykırı düzenleme yapılmaz. Temel özgürlüklere aykırı düzenleme yapılmaz. Temel özgürlüklere aykırı düzenleme yapılmaz. Temel özgürlüklere aykırı düzenleme yapılmaz.

Calısma ve teşebbüs hürriyeti. Calısma ve teşebbüs hürriyeti. Calısma ve teşebbüs hürriyeti. Calısma ve teşebbüs hürriyeti.

AK Parti vekillerden Avcı'ya 'tedbire' getirilme' kararı. AK Parti vekillerden Avcı'ya 'tedbire' getirilme' kararı. AK Parti vekillerden Avcı'ya 'tedbire' getirilme' kararı. AK Parti vekillerden Avcı'ya 'tedbire' getirilme' kararı.

Taraf'tan şok iddia

Gülen'i bitirme karar 2004'te MKB'de alındı. Gülen'i bitirme karar 2004'te MKB'de alındı. Gülen'i bitirme karar 2004'te MKB'de alındı. Gülen'i bitirme karar 2004'te MKB'de alındı.

'Bakan Simsek'in sözleri genel atamalarla ilgili'

Bakan Simsek'in sözleri genel atamalarla ilgili. Bakan Simsek'in sözleri genel atamalarla ilgili. Bakan Simsek'in sözleri genel atamalarla ilgili. Bakan Simsek'in sözleri genel atamalarla ilgili.

devralabilir. Kaldı ki bu okullar zaten devletimizin olduğu için böyle bir devirden söz etmek bile abestir. Türkiye Cumhuriyeti'ni koruma ve kollama vazifesini deruhte etmiş şanlı ve kahraman ordumuzun seçkin ve şerefli bir mensubu, Genelkurmay'ımızın İkinci Başkanı olarak ne zaman, nerede ve ne şekilde arzu buyurursanız, bu okulları şereflendirebilir ve her türlü teftiş yapabilirsiniz. **Fethullah Gülen**

Şimdi bu mektubu yazan kişinin "takiyye" meselesini de kabul etmediğini dikkate aldığımızda bu mektuptaki ifadeleri nasıl okuyacağız

ve yine başta Zaman Gazetesi yazarlarından İhsan Dağı'nın: "Daha 10 yıl önce devletten tümüyle dışlanan muhafazakâr-İslâmî AK Partililerin bugün devletle bu kadar özdeşleşmesi inanılmaz bir yolculuk öyküsü. Şaşılabilecek bir şey yok; devlet olan AK Parti devlet gibi davranıyor, bildiğimiz devlet yani..." (Zaman 3/12/2013) Bu ifadeler mi AK Parti'nin devletle özdeşleştiğinin resmi, yoksa Fethullah Hoca'nın Çevik Bir'e yazdığı mektuptaki ifadeler mi devletin kutsandığının, devletle hemhal olduğunun ifadesi?..

Aslında benim anlamadığım hususlardan biri de Hoca'nın İsrail ve Yahudilere gösterdiği ilgi, acıma, merhamet... Yıl 17 Ocak 1991, müttefik kuvvetler Irak'ı denizden ve havadan bombardımana tutuyor. Neredeyse taş üstünde taş, gövde üzerinde baş bırakmıyor. Bu arada Saddam zalimi de İsrail yerleşim yerlerine birkaç füze fırlatıyor. Ve Hoca: "Ağlayın ağlayın, yalnızca Bağdat'a değil, İsraili çocuklara atılan füzelere- bombalara da ağlayın." mealinde söz söylemişti. Başbakan Erdoğan'ın, İsrail siyasetinin duayenlerinden ve cumhurbaşkanı olan

Simon Peres'e: "Siz, insan öldürmeyi çok iyi bilirsiniz." cümlesi ile başlayan ve "one minute" ile biten Davos konuşması da hoşlarına gitmemişti. Keza Mavi Marmara olayında uluslararası sularda şehit edilen dokuz kardeşimize, bırakınız üzülmeyi taziyede bile bulunmadılar. Bilâkis meşru İsrail makamlarından izin alınmadığı için Mavi Marmara teşebbüsünü kınadılar bile.. Her neyse bunları çoğaltmak mümkün, ama bu kadarı yeter sanırım. Ancak bütün bunlardan sonra İslâm'a rağmen Müslümanların keder ve sevinçlerini paylaşmakta cimri olduklarını ifade etmem gerekir. Allah aşkına özellikle son otuz yılı dikkate alalım. Ümmet olarak nice felaketler yaşadık; Filistin'de, Cezayir'de, Tunus'ta, Libya'da, Irak'ta, Afganistan'da, Suriye'de. Hangisini paylaştınız? Hiçbirini. Sevinçlerimiz oldu; Cezayir'de FİS'in, Filistin'de Hamas'ın seçimleri kazanması keza Arap Baharı sürecinde Bin Ali'nin gitmesi Kaddafi'nin, Mübarek'in devrilmesi gibi. Bunların hangisinde sevincimizi paylaştınız? Hiçbirini.

SONUÇ

Bilhassa 7 Şubat 2012'de Hakan Fidan'a yönelik başlatılan yargı sürecini siyasi irade ve sağduyulu Türkiye halkı çok iyi okudu. Keza en azından o günden bu yana yapmak ve yapılmak istenilenleri de okuduk. Bundan sonra da okuyacağız. Hükümet ya da siyasi irade birçok alanda olduğu gibi eğitim alanında da bir şeyler yapmak istiyor. Gerçekten 11 yıllık AK Parti yönetiminin en başarısız olduğu alan eğitim. Dershaneleri dönüştürmek istiyor. Bu kararında haksız olabilir. Yanlış düşünmüş olabilir. Gezi Parkı eylemcilerinin sökülen ağaçları bahane ederek ortaya koyduğu KALKIŞMA eylemi ile dershaneleri bahane ederek sizin ortaya koyduğunuz yaklaşım arasında ne fark var? Bu konuyu daha bir suhuletle ele alamaz mıydınız? 28 Şubat'çı Çevik Bir'e, katil siyonist İsrail'e

Devlet bireyin, cemaatin, şirketin, holdingin zenginleşmesine ve imkân sahibi olmasına izin verir, vasatını hazırlar. Ancak bu saydığımız birey ve yapılanmalar elde ettikleri ile devlete alternatif olmaya, devleti yönetmeye, yönlendirmeye teşebbüs ettiklerinde, evet, işte orada "dur" der.

Galiba cemaat vb. devletin müsamahası ile elde ettiği imkânları devlete hükmetme, millet iradesine müdahale etme yetkisi olarak algıladılar. Beyler hoşunuza/hoşumuza gitsin ya da gitmesin devletler de kendilerine şirk koşulmasından hoşlanmazlar.

ve onların lobilerine gösterdiğiniz hoşgörü ve iyi niyeti mevcut AK Parti iktidarına ya da hedefe koyduğunuz Başbakan'a gösteremez miydiniz? Bakınız din bir bütündür. Merhum Şehid Seyyid Kutub'un ifadesiyle ya tam alınır ya da tam olarak bırakılır. Eğer İslâmî akidemiz sağlam ise ibadet, muamelat ve siyasetimiz, sosyal ilişkilerimiz de o akideye uygun olmalıdır. Ve her birimiz, birey olarak da cemaat olarak da yine Seyyid Kutub'un ifadesiyle çarşıda pazarda dolaşan canlı Kur'an haline gelmeliyiz.

Ve son bir hatırlatma: devletler kendi bekalarını önceler, rejimler de kendi bekalarını önceler. Şayet herhangi bir rejim,

devletin bekasının önünde engel teşkil ediyorsa devletler onun gözünün yaşına bakmazlar. Selçuklu, Osmanlı tarihleri bunun örnekleriyle doludur. Kanuni'ye en çok sevdiği şehzadesi Mustafa'yı katlettiren saik ne idi. Devletin beka sorunu idi. 2008 Haziran'ında başlayan Ergenekon, Balyoz vb. davalar rastgele davalar değildir elbet. Bilhassa belirli bir kesimin kendince biçimlendirdiği ve devletin de toplumun da sırtına yük olan Kemalizm'in tasfiyesinden başka bir şey miydi bu süreç?

İkinci ve önemli bir husus da şudur: Devlet bireyin, cemaatin, şirketin, holdingin zenginleşmesine ve imkân sahibi olmasına izin verir, vasatını hazırlar. Ancak bu saydığımız birey ve yapılanmalar elde ettikleri ile devlete alternatif olmaya, devleti yönetmeye, yönlendirmeye teşebbüs ettiklerinde, evet, işte orada "dur" der.

Galiba cemaat vb. devletin müsamahası ile elde ettiği imkânları devlete hükmetme, millet iradesine müdahale etme yetkisi olarak algıladılar. Beyler hoşunuza/hoşumuza gitsin ya da gitmesin devletler de kendilerine şirk koşulmasından hoşlanmazlar.

Devrim, İran ve Anlaşma

Erdal BAYRAKTAR

Her devrim, bir isyan ve başkaldırıdır; içerideki ve onu besleyen dışarıdaki çürümüş statüko güçlerine karşı. Her devrim yeni bir umut ve yeni bir başlangıçtır. Her devrim aynı zamanda bir iddiadır; ve iddiasını ifade edecek bir dil, kavramsal çerçeve, bunları temsil edecek önderlik, kadro ve alternatif bir projedir. Devrimler tarihine baktığımız zaman aşağı-yukarı hepsi bu şekilde tezahür etmişlerdir.

İran İslam Devrimi, 20.yy'ın son çeyreğinde gerçekleşen bir devrim olarak diğer devrimlere hem benzeşen hem ayrışan özelliklere sahiptir. Benzeşen özelliklere yukarıdaki satırlarda dikkat çektik. İran İslam Devrimi dünyayı algılayış, dünyayı değerlendirirken kullandığı kavramsal çerçeve, zihniyet, paradigma olarak farklı bir devrim örneği idi. Ayrıca devrimin önder kadrosu da farklı bir temsiliyet örneği oluşturuyordu.

19. ve 20. yy'da gerçekleşen devrimler -Fransız Aydınlanma ve Rus Bolşevik Devrimi- Batı düşüncesinden neşet eden Seküler temelli devrimlerdi. İran İslam Devrimi Batı düşüncesinden değil İslam düşüncesinden beslenen dini-İslami bir devrimdi. Mevcut dünyayı İslami perspektiften analiz eden ve bunun sonucunda ulaştığı sonuçları ve teklifleri İslam'a refere ederek açıklama iddiasında olan bir devrimdi. Devrimi temsil eden önderlik ve devrimin yapıldığı halk kitlelerinin kahır ekseriyeti İslami değerleri ve dünya görüşünü kabul eden ve hayatlarını bu çerçeve içinde yaşamaya gayret eden insanlardan oluşuyordu. Sonuç olarak

İran İslam Devrimi iki özelliğiyle dünyaya farklı bir devrim örneği sunuyordu:

1- Devrim, dünyada geçerli olan zihniyet, kavramsal çerçeve ve paradigmanın tersine "İslami Dünya Görüşü"ne bağlı kaldığını ilan ediyordu. İran toplumunun Şii İslam düşüncesinin etkisinde olmasına rağmen Devrim önderliği bu çerçeveyi zorlayarak -La Şiye, La Sünniye vahde vahde İslamiye- sloganında billurlaşan ifadesiyle geniş İslam kitlelerine ve dünya mustazaf halklarına yaslanmaya çalışan bir gayret içerisindeydi.

2- Devrim, mevcut dünya konjonktürünün dışına çıkan uluslararası politika dili ve iddiası peşindeydi. Bu iddiada "La Şarkıyye, La Garbiyye İslam Cumhuriyeti" ifadesinde kendini buluyordu. Mevcut sistemin dışına çıkarak "yeni bir dünya ve ideoloji" öneriyordu.

Bu özelliklerinden dolayı Devrim dünyada büyük bir yankı uyandırdı. Geleneksel bütün doğulu ve batılı algıları sarstı ve ters yüz etti. Batı dünyası, bu büyük olaya karşı onu fiziki olarak yok etme amacı güttü. Bunun için; Tabes olayı, Cumhur-i İslami Partisi'ne düzenlenen suikast ve Irak-İran savaşı örneklerinde olduğu gibi İran büyük bir kuşatma altına alındı. Sünni dünya ve Sovyetlerin hegemonyasında yaşayan Müslüman kitlelere etkisi dolayısıyla farklı bir tepki verdiler. Bu daha çok tarihsel-geleneksel Sünni-Şii tartışmalarını tedavüle sokmak olarak gerçekleşti. Türkiye ve Suud örneğinde olduğu gibi içyapılar yeniden re-organize edildiler. Bu süreçlerin sonunda genel hatlarıyla iki tedbir öne çıktı:

1- Devrim ateşi İran sınırlarına hapsedilmeli ve İslam Cumhuriyeti hedefi, Ulus-devlet modeline mecbur edilmeliydi. Bunun için; Irak-İran Savaşı'yla Devrim iç sorunlarıyla uğraştırılarak güçsüzleştirildi ve etkisi kırılmaya, enerjisi anlamsız savaşla başka alanlarda heder edilmeye çalışıldı. Ambargo süreci de bu amacın savaş sonunda gerçekleşen başka bir boyutuydu.

2- Şii-Sünni tartışmasıyla İslam Devrimi Şii parantezine alınmalıydı. Bu tartışma bu günde farklı isimler altında ve politikalarla devam ettirilmektedir.

Batılı emperyalist güçlerin planladığı ve tezgahtığı bu sinsî plan hala yürürlükte ve bu plana Şii ve Sünni yapılar bilerek veya bilmeyerek alet olmaya devam etmekte.

Dünya Sistemi baştan bu tarafa İslam

Devrimi'nin yukarıda açıkladığımız İslami hedefleriyle uğraştı. İran, nükleer tartışma bahane, amaç, İnsanlığa sunulan yeni İslami hedeflerdi. Bu gün yaşanan anlaşma sürecine kadar Dünya Sistemi İran'ı bu amaçlardan vazgeçirmek için elinden gelen her şeyi yapmaya çalıştı ve bundan sonra da çalışacaktır. Yoksa

herkes biliyor ki; İran denen ülkeyi oradan söküp atamayacak, oradaki halkı yok edemeyecek; o zaman tek amaç kalıyor İslami iddialarından vazgeçmiş, dünya sistemine şu veya bu şekilde dahil olmuş İran'ı oluşturmaya çalışmaktır. İran iddialarından vazgeçtikten ve Sistem'e dahil olduktan sonra adının İslam Cumhuriyeti olmasının, sarıklı mollaların yönetmesinin, baskıcı dini rejim(!) olmasının, bunun sonucu olarak başörtüsü mecburiyetini genişletme çalışmalarının hiçbir önemi yoktur.

Bu gün yaşanan anlaşma sürecine kadar Dünya Sistemi İran'ı amaçlardan vazgeçirmek için elinden gelen her şeyi yapmaya çalıştı ve bundan sonra da çalışacaktır. Yoksa herkes biliyor ki; İran denen ülkeyi oradan söküp atamayacak, oradaki halkı yok edemeyecek; o zaman tek amaç kalıyor İslami iddialarından vazgeçmiş, dünya sistemine şu veya bu şekilde dahil olmuş İran'ı oluşturmaya çalışmaktır.

Dünya Sistemi'nin Ortadoğu için üç kırmızı çizgisi bulunuyor.

1- Kapitalist Sistem'in sürekliliği için bölgedeki "enerji potansiyelinin" ucuz ve güvenli biçimde Batı'ya ulaştırılması.

2- İslam Dünyası'ndan Küresel Sistemi rahatsız edecek bir İslami Muhalefet'in oluşumunu ve gelişmesini engellemek.

3- Uluslararası Sistem'in bölgeye müdahalesini kolaylaştırmak için ihdas edilen bir üs olan Siyonist Devlet'in güvenliğinin sağlanması.

Küresel Sistem ve onun ağa babası ABD bu üç kırmızı çizgiye uyumlu her türlü ideolojik, dini, ulusal devlet ve örgütlerle rahatlıkla çalışabilir ve onların siyasal devamlılığına destek verebilir. Bu stratejik hedefler görmezden gelinerek yapılan yorumların, geliştirilen eylemlerin kıymet-i harbiyesi yoktur.

İran, 79'da gerçekleşen Devrim'den sonra şu aşamaları geçerek bu günlere geldi: Tahmil edilen Irak-İran Savaşı ve savaş sonucunda oluşan maddi ve manevi tahribatla uğraşma, İmam'ın vefatından sonra yaşanan "bundan sonra nasıl bir İran'la yola devam edilecek" tartışmaları, İran'ı, Devrim'i etkisizleştirecek, Dünya Sistemi'ne dahil olmaya mecbur edecek ambargo süreci, Amerika'nın, onun şahsında

Batı'nın içte, dışta yaşadığı siyasi, ekonomik kriz ve dünyada yükselen namzet güçler, beraberinde dünya sisteminde yaşanan iç tartışmalar ve anlaşma süreci.

Bu gün itibarıyla; Devrim ateşini söndürmek için planlanan yukarıda sıraladığımız Devrim'in İran'a hapsedilmesi, İslam Cumhuriyeti tecrübesinin Ulus-devletleşme sürecine mecbur edilmesi ve Şii parantezine alma planları büyük oranda gerçekleşmiş bulunmaktadır. Şii ve Sünni dünyada, İnsanlık çapında etki yapacak bir İslami dil oluşturma, bunu en güzel şekilde temsil ederek İslam'ı en nezih bir şekilde insanlığa sunma hedefi berhava edilmiştir, Şii ve Sünni fanatikler eliyle. Bu gün İran ülkesinde, Devrimci İslam'ın yeryüzünde etkisi nasıl geliştirilir tartışmaları değil, Ulus-devlet sürecine girmiş bir devletin/rejimin beka sorunu, ulus-devlet olarak bölgede nasıl etkili olacağı sorunu tartışılmaktadır. İslam Cumhuriyeti tecrübesi bir İnsanlık Projesi'ne dönüştürülemedi. İranlı yöneticiler İslam'ın yeryüzündeki etkisini konuşacaklarına Şii İran'ın Şiiler üzerindeki etkisinin, diğer mezhep insanlarının Şii mezhebine geçmesinin heyecanını yaşıyorlar. Özellikle Suriye olayları bu algıyı iyice pekiştirme işlevi gördü. Sağ olsun Sünni gruplarda bu algının Müslüman halklar nezdine revaç bulması için ellerinden geleni hakkıyla(!) yerine getirdiler

ve getirmekteler. Türkiye örneği bunun en güzel şahididir. Ne acıdır ki; Türk Devleti bu konuda İslamcı(!) unsurlardan daha basiretli davrandı. En azından onlar kadar yangına körükle gitmedi. Düne kadar İslam Devrimi'ni pazarlayan, onun üzerinden siyasi, ekonomik rant devşiren unsurlar bu gün mal bulmuş mağribi gibi İran'ın eski defterlerini karıştırarak nem e nem bir mel'un (!) olduğunu ispatlamaya çalışıyorlar. Bu davranışlarının tersinden Devrim ateşinin sönmesine, İslam Cumhuriyeti'nin ulus ve mezhep tuzağına düşerek İslam dünyasından yalıtılmasına, yalnızlaşarak Dünya Sistemi'yle uzlaşmaya mecbur edilmesine katkı yapacağını unutuyorlar.

Ambargo sürecinin İran üzerindeki etkisini Fikret Ertan Zaman Gazetesi'nde yazdığı "Ruhani'nin Önceliği" isimli makalesinde şu şekilde gündeme getiriyor: "Amerika ve Batı, İran'a nükleer programı konusunda kendi şartlarını kabul ettirmek amacıyla yıllardır ya BM Güvenlik Konseyi yoluyla ya da kendi başlarına çeşitli müeyyideler uyguluyorlar, uygulattırıyorlar. Kendi başlarına aldıkları kararlarla tek yanı olarak da Amerika başta olmak üzere AB ve çeşitli ülkelerin İran'a karşı aldıkları kararlarla uyguladıkları müeyyideler de çoktandır uygulanıyor. Bunlar, genelde İran'ın nükleer faaliyetleri ile ilgili kurumları, şahısları, programları, şirketleri hedef alıyor. Çoğu da İran'ın mali kurumlarıyla ilgili sayılır. Son dönemde bunlardan bazıları İran'ın enerji yapısını, petrol sektörünü, bunlarla ilgili yatırım ve yabancılarla olan işbirliklerini de müeyyideler kapsamına almış bulunuyorlar.

Amerika ve Avrupa Birliği (AB) dışında Kanada, Avustralya, Güney Kore, Japonya, İsviçre ve hatta Hindistan gibi ülkeler de İran'a karşı çeşitli müeyyideler uyguluyorlar.

Nitekim, bugünkü Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani, 14 Temmuz'da İran Meclisi'ne konuşurken ülkesinin ekonomik halinin Ahmedinejad yönetiminin kabul ettiğinden çok daha kötü olduğunu söylemiş, bununla ilgili vahim ekono-

Suriye olayları gösterdi ki; Müslümanların İslam algısı ulus, ulus-devlet, mezhep, örgüt kuşatması altında bulunmaktadır. Müslümanlar uluslarının, ulus-devletlerinin, mezheplerinin, örgütlerinin menfaatlerini İslam'ın, Ümmet'in menfaati olarak görüyorlar. Bu durum böyle devam edecek olursa, Müslümanlar için izzetli bir çıkış mümkün görünmüyor.

mik verileri açıklamıştı. Mesela ekonominin son iki yılda görülmedik ölçüde daraldığı, enflasyonun yüzde 42'ye yükseldiği, mevcut işsizlik yüzdesi olan yüzde 13'ün daha da yükseleceği gibi verilerdi bunlar."

İran'ın sıkışmışlığı, bölgede yaşanan yeni gelişmeler, Amerika'nın iç ve dış nedenlerden dolayı politika değişikliğine gitme denemesi motivasyonu ile İran arasında yapılan Cenevre görüş-

meleri ve akabinde yapılan anlaşma ile Dünya Sistemi ve İran arasındaki ilişkiler yeni bir aşamaya girmiş bulunmaktadır. Tarafların her biri anlaşmadan kazançlı çıkan tarafın kendileri olduğunu iddia etmektedir. Anlaşma her şeyin bittiği anlamına gelmemekte bilakis sürecin yeni başladığını göstermektedir. Gerçek olan şu ki; İran, Dünya Sistemi ve onun baş aktörü Amerika ile yeni bir süreç için ilk adımı atmış bulunmaktadır. Sürecin zamanla nasıl bir yol alacağını ve ne şekilde sonuçlanacağını yaşayanlar görecektir.

Müslümanlar olarak bizler sürecin İslam'ın, Ümmet'in, İran İslam Cumhuriyeti'nin lehine olmasını temenni ederiz. Eğer sürecin sonunda, İslam, Ümmet ve İnsanlık için bir umut olan Devrim ve İslam Cumhuriyeti tecrübesi Sistem'e teslim olursa, hep birlikte kaybetmiş oluruz. İran devleti güvenliğini garanti altına almış olabilir ama İnsanlığa ve Ümmet'e yeni bir kurtuluş imkanı sunan İslami bir çıkış imkanı büyük bir yara almış olur. "Yeni bir dünya mümkün" umutlarımız büyük bir mevzi kaybetmiş olur.

Suriye olayları gösterdi ki; Müslümanların İslam algısı ulus, ulus-devlet, mezhep, örgüt kuşatması altında bulunmaktadır. Müslümanlar uluslarının, ulus-devletlerinin, mezheplerinin, örgütlerinin menfaatlerini İslam'ın, Ümmet'in menfaati olarak görüyorlar. Bu durum böyle devam edecek olursa, Müslümanlar için izzetli bir çıkış mümkün görünmüyor.

İslam kaybetmez; ama çağın Müslümanları ve mustazafları kaybetmiş olurlar.

Tasavvuf Risâlesi - 1

Muhammed İMAMOĞLU

MUKADDİME

Ağzılarda sıkça dolaşan kelimeler, zamanla esas manalarından uzaklaşma tehlikesi yaşarlar. Çünkü bu sözcüklere farklı kişiler veya zümreler tarafından çeşitli anlamlar yüklenir. Diğer yandan, pek fazla zikredildiğinden dolayı kimse bu kelimeleri tahkik etme ihtiyacı duymaz. Konumuz olan **Tasavvuf**, bu kavramlardan biridir.

Ahali arasında tasavvufla ilgili olarak “dinle alâkalı, aynı zamanda soyut bir şey” nev’inden bir anlayış hâkimdir. Bunu fırsat bilip bu mefhumu kendi istediği surette anlam yükleyenlere aldanmamak, işin künhüne vâkıf olabilmek için en sıhhatli yol sadece bugün değil, geçmişte de ne manaya geldiğini tetkik etmektir.

Tasavvuf, üzerinde çok tartışılan, günümüzde ise popülerliği artan bir konu. Yayınevleri ardı ardına tasavvufi kitaplar yayımlıyor. Günümüzde bol miktarda tasavvufî neşriyat yapılmakta, bu minvalde konferanslar düzenlenmekte, televizyon programları yapılmakta hatta ilâhiyat fakültelerinde tasavvuf anabilim dalı altında akademik araştırmalar yapılmaktadır. Buna rağmen tasavvuf’un sarîh bir tanımından bile mahrumuz; tanımlamada bir ittifaktan söz edemiyoruz.

Böyle bir ortamda tasavvufla ilgili bir çalışma yapmak riskli ve zor olsa gerek. Zira zühd, takva, zikir, mücâhede, nefis terbiyesi vb. kavramları gündeme getirenlere “Sufî, tarikatçı” denilmekte; tasavvuftaki birtakım sapmaları

ve yanlışları ifade edenlere de “Selefi, Vahhabî” gibi yaftalamalarda bulunulmaktadır.

Biz bütün bu yaftalamalara aldırmadan **Tasavvuf nedir? Tasavvufun beslendiği kaynaklar nelerdir? Tasavvufun menşei nedir? Tasavvuf ile tarikat arasındaki farklar nelerdir? Tasavvuftaki sapmalar** hakkında, siz okurlarımızı yeterince bilgi sahibi yapmaya çalışacağız.

Başta ifade ettiğimiz gibi tasavvufla ilgili lehte-aleyhte yüzlerce hatta binlerce kitap mevcut. Bu kitapları ölçsüz yermeler ve övmeler doldurmuş durumda. Çağımızın rabbânî âlimlerinden Sâid Havvâ¹’nın dediği gibi: **“Öyle ki tasavvufla ilgili birine bir kitap adını vermekte güçlük çekiyorum. Çünkü tasavvuf kitaplarının çoğuna, biraz bilgisi olan insanın hoşnut olamayacağı çok şeyler karışmıştır. Bakarsınız mesnetsiz ibareler, ölçsüz şatahatlar ve bir tarafı yapayım derken başka tarafı yıkmalar çoktur.”**²

Said Havva’nın bu sözlerinden hareketle; ifrat ve tefrite düşmeden tasavvuf konusunu aydınlatmaya çalışacağız. Bunu yaparken gerektiğinde bazı isimlerden de bahsedeceğiz. Bu hususta tavrımız Ebu’l Ferec İbnul-Cevzi’nin dediği gibi olacaktır. O şöyle der: **“Hakta tarafgirlik olmaz. Söylenenler doğru değilse,**

1 Hayatı hakkında bkz: Muhammed İmamoğlu, Vefâtının 23. Yılında Âlim-i Rabbânî Sâid Havvâ (Rh.a), Genç Birikim Der-gisi, Mart, 2012, Sayı:154, s.33-38

2 Said Havva, Ruh Terbiyemiz: İslam Tasavvufu, s.8, Kayıhan Yayınları, İstanbul,1995.

o zaman böyle şeylerden, o mezhepten ve kim olursa olsun o kişiden sakındırmış oluruz. Allah biliyor ki, hata edenin hatasını söylemekten maksadımız, şeriatı tenzih etmek ve onu yabancı şeylerden korumaktır. Yoksa söyleyen ve işleyenle bizim bir işimiz yoktur. Bununla ancak ilim emanetini yerine getiriyoruz. Âlimler de hata edenin kusurunu açığa çıkarmak için değil, hakkı ortaya koymak için birbirlerinin hatalarını gösteriyorlar. 'Kendisiyle teber-rük edilen falan zahide nasıl cevap verilir veya sözü nasıl reddedilir?', diyecek cahillerin sö-züne itibar edilmez. Çünkü bağlılık şeri-atın getirdiklerine olur, şahıslara değil. Adam cennet ehli veya evliyadan olabilir. Onun derecesi hatasının gösterilmesine engel olmaz.”³

Umarım bu çalışmamız bu konudaki kafa karışıklıklarına bir nebze ilaç olur. Tevfik Allah (c.c.)'dandır.

1) TASAVVUF KAVRAMI HAKKINDA

İnsanlar arasında yaygın halde kullanılan bazı terim ve eşya isimlerinin hakikatlere karşı işledikleri cinayetler vardır. Bu terim ve eşya isimleri gerçeğin dışında yeni bir kavram ortaya koyar. Bundan da şüpheler doğar ve bu isimlerin etrafında düşmanlıkla çoğalır.

Esasında kabahati kavramlara mı yoksa insanlara mı yüklemenin daha doğru olduğu konusu üzerinde durulmaya değer bir husustur. Farklı düşünceleri savunan insanların bırakınız asgari müşterekleri, bilimlerin ortak dili olan literatürler üzerinde, hatta bazen bilimlerin genel kabul görmüş isimleri üzerinde bile anlaşamamalarına şaşkırmamak mümkün değildir.

“Hakta tarafgirlik olmaz. Söylenenler doğru değilse, o zaman böyle şeylerden, o mezhepten ve kim olursa olsun o kişiden sakındırmış oluruz. Allah biliyor ki, hata edenin hatasını söylemekten maksadımız, şeriatı tenzih etmek ve onu yabancı şeylerden korumaktır. Yoksa söyleyen ve işleyenle bizim bir işimiz yoktur. Bununla ancak ilim emanetini yerine getiriyoruz. Âlimler de hata edenin kusurunu açığa çıkarmak için değil, hakkı ortaya koymak için birbirlerinin hatalarını gösteriyorlar.

Bu bağlamda, tasavvufu ilgili meselelerdeki anlaşmazlıkların tasavvuf kavramına kadar uzandığına şahit oluruz. Tasavvuf kavramının etimolojik kökeni bir yana; bu kavramın ifade ettiği anlam bile tartışma konusu edilmiştir. **Hatta tasavvuf konusunda en önemli sorunun tanımlama gücü olduğunu söyleyenler dahi olmuştur. Zira herkes 'tasavvuf' demekte, fakat bu kelime ile yekdiğerinden farklı, hatta birbirine zıt manalar kast etmektedirler.**

Tasavvuf kelimesinin kökeni konusunda araştırma yapan âlimler, bu kelimenin menşei konusunda çeşitli açıklamalar

larda bulunurlar. Buna göre Tasavvuf, Arapçada yün giymek, saf olmak, ilk safta bulunmak, suffa ashabı gibi yaşamak anlamına gelen bir kelimedir. Uygun görülen ve kabul edilen, kelimenin yün anlamına gelen “s û f”dan türediği şeklindeki görüştür. İbn Haldun bu görüşü benimseyenler arasındadır.⁴

Gelelim tasavvufun ıstılah anlamına. Tasavvufun kendi mensupları içinde de üzerinde birleşilmiş, anlaşmış tek bir tarifi yoktur. Bu ise, bugüne kadar yapılan tariflerin her birinin, o tarifleri yapan mutasavvıfların kendilerinde hâkim olan sübjektif mistik halin izahından başka bir şey olmadığını gösterir.

Dolayısıyla bize lâzım olan, mutasavvıfların tasavvufu nasıl anladıklarından, yorumladıklarından çok, tasavvufun ve tasavvuf çevrelerinin İslâm toplumlarının tarihsel seyri içinde, zihniyet dünyalarında işgal ettiği yerdir. Bu meydana yapılan tasavvuf tariflerinden bazılarını nakledelim:

Tasavvuf, İnsanın kalbindeki kötü vasıflarla onlardan kurtulma çarelerinden, kalpteki iyi vasıflar ve onları kazanma yollarından, mânevî

3 Ebu'l Ferec İbnul-Cevzi, Telbis-i İblis'den naklen İbrahim Sarmış, Tasavvuf ve İslam, Ekin Yayınları, s. 9-15.

4 Hayrani Altıntaş, Tasavvuf Tarihi, s.5, Ankara, 1986, A.Ü.İ.F. Yayınları

mertebeleri kat ederek en yüksek mertebe olan insan-ı kâmil mertebesine ulaşmanın kurallarından ve nihayet tevhîdin sırlarından bahseden bir ilimdir.⁵

Tasavvuf, İslami kaynaklardan hareketle dini prensiplerin konu ile ilgili yönlerini inceleyen, derinleştiren, yaşayan, başkalarına da aktarma yollarını gösteren bir faaliyettir. Bir başka ifade ile tasavvuf, Kur'an ve hadislerde yer alan, insanın mistik yönüne ve gönül terbiyesine işaret eden, maddenin ve dünyanın geçiciliğini işleyen, kalbî davranışları esas alan kaidelerin değişik yorumlarından ibaret bir ahlak ve tefekkür sistemidir.⁶

Çağdaş âlimlerden Abdullah Ulvan, Tasavvufu şöyle tarif ediyor: **"Tasavvuf İslam dininde ihsan hakikatini temsil eden ve Aleyhissalatu vesselam'ın "Allah'ı görmüşçasına ona ibadet etmendir. Şayet sen onu görmüyorsan da, O seni görüyor" sözünde ifadesi bulan rükündür"**⁷

Günümüz âlimlerinden Ebü'l-Hasen en-Nedvî ise tasavvuf kavramının gereksizliğine hükmeder: "Yapılması gereken nefis terbiyesine 'ihsan;

tezkiye ve fıkıh-ı batın' isimlerini vermemizdir. Eğer Müslümanlar bunu yaparlarsa ihtilaf denebilecek anlaşmazlık zail olacaktır. Aralarını kullanılan ıstılahların tefrik ettiği ve yaygın istimallerin birbirinden uzaklaştırdığı zahir ve batın fırkaları da böylece anlaşmış olacaktır. Ben tezkiye mevzuunda Müslümanların bir kısmının üzerinde durduğu ve son zamanlarda 'tasavvuf' diye şöhret bulan özel bir usulde katiyen ısrar etmek istemiyorum. Esasen buna ihtiyaç da yoktur. Çünkü kitap ve sünnetin ihtiva ettiği kelimeler ve bunların ıstılahları bizi bundan müstağni kılmaktadır."⁸

Bu konuda üstad Said Havva'nın dile getirdiklerini nakledelim: **"Gerçek tasavvuf, gerçek akidenin zevkine ermektir. Bunu aşarsa tasavvuf zındıklık olur. Tasavvuf olmaktan çıkar."**⁹ Halk arasında öyleleri vardır ki; tasavvuf ve Suffiyye isimlerini duymaya bile razı değillerdir. Böylelerine yavaş olun diyorum. Aramızda tarih hakem olsun. Asırlardan beri kimse tasavvuf ismini inkâr etmiş değildir. Çünkü Nahiv, Bedi, Meanî, Fıkıh ve başka ilim dallarında olduğu gibi bu bir ıstılahtır. Âlimlerin de ifade ettiği gibi ıstılahlarda sürtüşme olmaz."¹⁰

Görüldüğü üzere tasavvufun kaynağı konusunda değil, hatta tasavvuf kelimesinin kaynağı konusunda değil, tasavvuf kelimesinin anlamı konusunda bile sürtüşmeler olmaktadır. Anlaşmazlık bu kelimeyle sınırlı kalmamakta mevzu ile ilgili diğer kavramlara da sıçramaktadır.¹¹

2) TASAVVUF DÜŞÜNCESİNİN TARİHİ SEYRİ

İnsanın iç dünyasıyla, ruhî ve mânevî yönden kendini geliştirmesiyle ilgili olarak

5 Osman Türer, Ana Hatlarıyla Tasavvuf Tarihi, s.26, İstanbul, 1998

6 Mustafa Kara, Tasavvuf ve Tarikatlar Tarihi, s.18, Dergah Yay., İstanbul, 1999

7 http://www.cevaplar.org/index.php?content_view=1731&ctgr_id=45

8 Ebu'l-Hasen en-Nedvî, "Takdim", Tasavvuf ve Hayat, Abdu'l-Bari en-Nedvî, s.9, İslâmî Neş. Yay. , İstanbul, 1967

9 Said Havva, Ruh Terbiyemiz: İslam Tasavvufu, s.94

10 Havva, A.g.e. , s. 14

11 Mehmet Sami Sayar, Tasavvufa Gayri İslami ve Gayri Sünni Kaynak Arama Çalışmaları, s.12, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2005

Kur'an-ı Kerim'de, Hz. Peygamber'in hayatında ve sahih hadislerinde mevcut olan bilgiler ve yönlendirmeler, ilk dönemlerden itibaren Müslümanların dini daha iyi anlama ve yaşama talep ve gayretlerine itikad ve fıkıh cephesinden ayrı olarak, tasavvuf adı altında özetlenebilecek üçüncü bir cephe ve zenginlik kazandırmıştır. **Tasavvuf kelimesi Kur'an'da ve hadislerde geçmez.**

Hicri ilk iki yüzyılda kişinin kendi iç dünyasındaki derinlik ve zenginliği, coşkulu dindarlığının ifadesi için genelde zühd, rikâk-rekâik, takva, ibadet gibi kelimeler kullanılıyor, böyle kimselere de zâhid ve âbid deniliyordu. Hicrî III. yüzyıldan sonra daha kapsamlı olarak tasavvuf, sûff, sûfiyye gibi terimler kullanılmaya başlandı ve bir dönemden sonra tasavvuf ayrı bir ilim ve davranış biçimi olarak ortaya çıkmıştır.

Tasavvuf düşüncesinin tarihi seyri hakkın-da pek çok tasnif yapılmıştır. Bunlardan en çok tercih edilen şekli şöyledir:

1- Zühd Dönemi (h. I.- II. asır): Tasavvuf, kelime ve sistem olarak Hz. Peygamber (s.a.s.) zamanında mevcut değildir. Onun zamanında insanlar özel bir unvan almıyordu. Sadece Hz. Peygamber'e (s.a.s.) arkadaş olmaları, onunla aynı zamanda, onunla yaşamış olmalarından ötürü sahabe diye çağırılıyorlardı. Hz. Peygamber, sahabe, tabiîn ve tebeu't-tabiîn dönemlerinde dindar Müslümanların yaşadıkları hayat, manevî bir atmosferde cereyan etti. Bu üç neslin dindarları dünyaya nazaran âhirete öncelik veriyor, bütün davranışlarda Allah'ın rızasını gözetiyorlardı. Bu tür hayat Kur'an'ın istediği bir hayattı. Bunun en güzel örneği de Hz. Peygamber'di.

Hz. Peygamber zamanında çeşitli eğilimlere sahip olan sahabeler vardı. Bunlardan bir kısmı ilim öğrenmeye, bir kısmı dini tebliğe, bir kısmı cihada, bir kısmı yöneticiliğe daha fazla ilgi duyarken bir kısmı ibadete daha çok önem

Hicri ilk iki yüzyılda kişinin kendi iç dünyasındaki derinlik ve zenginliği, coşkulu dindarlığının ifadesi için genelde zühd, rikâk-rekâik, takva, ibadet gibi kelimeler kullanılıyor, böyle kimselere de zâhid ve âbid deniliyordu. Hicrî III. yüzyıldan sonra daha kapsamlı olarak tasavvuf, sûff, sûfiyye gibi terimler kullanılmaya başlandı ve bir dönemden sonra tasavvuf ayrı bir ilim ve davranış biçimi olarak ortaya çıkmıştır.

veriyor, uhrevî kurtuluş üzerinde yoğunlaşıyorlardı. Başta ilk dört halife ve aşere-i mübeşşere olmak üzere Osman b. Maz'ûn, Mus'ab, Ammâr, Habbâb, Bilâl, Suhayb, Selmân, Ebû Zer, Mikdâd, Muaz, Ebû'd-Derdâ, Huzeyfe, Abdullah b. Ömer, Abdullah b. Amr (Allah hepsinden razı olsun), bu sahabenin âbid ve zâhidleri olarak tanınmışlardı. Daha sonraki dönemlerde yaşayan âbid, zâhid ve dindar Müslümanlar her zaman bunları örnek almışlardı. Tasavvuf zincirinin ilk halkaları bunlardı.

Uveys el Karânî, Ebû Müslim el-Havlânî, Habîb el-Acemî, Hasan-ı Basrî,

Abdolvâhid b. Zeyd, Şeybân er-Râî, Salih el-Mürri, Ferkad es-Sencî, Mâlik b. Dînâr, İbnü's-Semmâk, İbrahim b. Edhem, Şakîk-i Belhî, Dâvûd et-Tâî, Fudayl b. İyâz ve benzeri pek çok âbid ve zâhid bu tabakayı oluşturur.

Mârifetten çok amele, ilhamdan çok ibadete, keşiften çok ahlaka, kerâmetten çok istikâmete kısaca nazariyeden çok pratiğe önem verme bu dönemin en belirgin niteliği idi. Her ne kadar zühd, tevekkül, muhabbetullah, sabır vb kavramlar bilinmekte ve kullanılmakta ise de, bunların kullanımı daha sonraki devrede gelişecek olan tasavvuf ilminde olduğu gibi değil, genel İslâmî kültürün çerçevesi içerisinde kalmaktaydı. Sûfilik sade bir yaşam tarzından ibaretti. İlk sufilere mistik olmaktan ziyade zahid saymak daha doğru olacaktır. Çünkü ilk dönem sufilerinin, keşf yoluyla Kur'an'ın derûnî hakikatlerine ulaşma iddiasında olmadıkları gözlemlenmektedir.¹²

Zühd hayatının müesseseseleşmesi doğrudan doğruya bid'atlara, saptırmalara ve özellikle Hz. Peygamber'in (s.a.s.) en büyük düşmanı olan dünyaperestliğe karşı çıkış biçiminde olmuştur. Sûfiler, zühd faaliyetlerini bu şuurla ve Muhammedi sünnete tam uymak gayesiyle yürütmüşlerdir. Daha sonraki dönemlerde ta-

12 Halime Gül, İbrahim Bin Ethem ve Tasavvuf Tarihindeki Yeri, s.10, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2008

savvuf, karşı çıktığı bid'atların doğurucusu ve besleyicisi olmuştur.¹³

2- Tasavvuf Dönemi (h. III.- V. Asır):

Tasavvuf dönemi, genellikle 200/ 815 yılında vefat eden Ma'rûf el-Kerhî (v.200) ile başlatılır ve Abdülkadir Geylânî (v.561/ 1166) ve Ahmed Yesevî (v.561/ 1166)'ye kadar devam eder. Bu dönem belki de sûfî hareket dönemlerinin en canlısı, en hareketlisidir. Çünkü bu dönemde tasavvuf bir ilim dalı olarak teşekkül etmiş, ilk ve temel eserleri kaleme alınmış ve kavramları tespit edilmiştir. Tasavvuf, Ehl-i Sünnet inancı ile mezcedilerek toplumun her kesimine, İslam dünyasının her tarafına bu dönemde yayılmıştır.

Büyük sûfilerin yettiği hicrî III ve IV. (IX ve X.) yüzyıllarda tasavvufla ilgili birtakım eserler yazılmış, sûfliğin esasları yazılı hale getirilmiştir. Diğer taraftan aynı dönemde melâmet ve fütüvvet gibi önemli tasavvufî ekoller ortaya çıkmıştır. Ma'rûf-i Kerhî, Serî es-Sakatî, Haris el-Muhâsibî ve Cüneyd-i Bağdadî gibi ünlü sûfiler Irak'ta tasavvuf adı altında İslâm'ın manevî hayatını geliştirirken Horasan bölgesinde Hamdûn el-Kassâr (ö. 271/884) melâmet adı altında söz konusu hayatın farklı bir yorumunu ortaya koymuştur. Ebû Hafs, Ahmed b. Hadraveyh ve Şâh Şucâ'-ı Kirmânî gibi Horasanlı dindarlar ise daha çok fütüvvet ve mürüvvet üzerinde durmuşlardır. Melâmet ehli ihlâs ve riya konusuna

ağırlık verirken, fütüvvet ehli daha çok dinin insanîyet yönü üzerinde durmuşlardır.

Hicrî VI. (miladi 1200'ler) asra kadar olan tasavvufun bu dönemi; tasavvufî hareketin doğduğu, geliştiği ve şekillendiği bir zaman dilimidir. Bu dönemde tasavvuf basit fakat derin, sade fakat anlamlı bir manevî hayat tarzıdır. Geniş ölçüde pratiklere dayanır, teorilere çok az yer verir. Hal, his, heyecan ve vecd gibi isimler alan ve din psikolojisi bakımından büyük önem taşıyan ruhî hayat tarzı üzerinde yoğunlukla durulur. Bu fikrî harekette felsefî etkiler yok denecek kadar azdır. Ama sûfilerin mânevî

tecrübeleri ve bu tecrübelerle ilgili olarak yaptıkları yorumlar üzerine kurulan bir tasavvuf felsefesi vardır. Bu, daha çok sûfilerin kendi düşünce ve çabalarıyla oluşturmuş oldukları özgün bir felsefedir. Tasavvufî hayat, öz ve hareket noktası itibarıyla İslâmî temeller üzerine inşa edilmiş olduğundan, başta **İbn Teymiyye**¹⁴, **İbnü'l-Cevzî**, ve **İbnü'l-Kayyım El-Cevziyye** olmak üzere bu hareketin bazı şekillerini sert bir biçimde eleştiren âlimler tarafından da saygı ve takdirle karşılanmıştır. Bununla beraber bu dönem tasavvuru da tartışma ve eleştiriye açık bazı konular içermektedir. Öteden beri tartışılan ve eleştirilen bu konular tasavvufun özü ve geneliyle ilgili değildir. Münferit konulardır, ayrıntıyla ilgilidir.

14 İbn Teymiyye, Tasavvufçularca tasavvuf düşmanı olarak bilinmesine rağmen iyi bir sûfî, daha doğrusu kendine has bir tasavvuf anlayışı olan bir sûfidir. İbn Teymiyye, Hallaç tarzı tasavvufu hulûlcü diye, İbn Arabî tarzı tasavvufu da ittiha-da diye vasıflandırarak reddetmiş, ricâlû'l-gaybe, şeyhlerden imdat istemeye, yatırlardan medet ummaya karşı çıkmış, bir takım âdâb, erkân ve istilâhlarla dayanan, tarikat ve tekke tasavvufunu hiç bir şekilde kabul etmemiştir. Son dönemlerde daha ziyade bu türden bir tasavvuf yaygın olduğundan bu çeşit tasavvufa karşı olan İbn Teymiyye'nin tasavvufa tümüyle ve kökten karşı olduğu sanılmıştır. Halbuki selef tarzı tasavvufun en büyük mimaridir. Sadece zahirî hükümleri değil, aynı zamanda bâtinî hükümleri de ihya için çalışmıştır. Yine o ilk sûfilerin birçoğunu tasvip ve takdir etmektedir. Nitekim o, Süfyan-ı Sevri'den bir İslam büyüğü olarak bahseder. Amansız bir Abdülkadir Geylânî hayranı olan İbn Teymiyye, Geylânî'nin Fütuhu'l-Gayb adlı eserine Şerhu Kelimat min Futuhi'l-Gayb ismiyle bir şerh yazmıştır. İbn Teymiyye büyük sûfilere karşı hayranlığını şu sözleriyle dilettirir: "Bu zatlar öyle kimselerdir ki; Allah'ın kerim olan zatının nurunu görmenin tadını isterler." Geniş bilgi için bakınız: Tıblavi Mahmud Sa'd, İbn Teymiyye'de Tasavvuf, İnsan Yayınları, İstanbul, 1989

13 http://www.fikribeyan.net/2398_Tasavvuf-un,-Isl%C3%A2m-ve-Isl%C3%A2m-Disi-Kaynaklarina-Bakis---Erhan-Koc.html

3- Tarikatlar Dönemi (h. VI. Asrın ortalarından sonraki dönem):

Tarikatlar dönemi, tasavvufun h.VI-VII./ m. XII-XIII. asırlarda ameli bakımdan gelişmesi nazari bakımdan gelişmesine denktir. H.III. Asrın ilk yarısında kurulan ana tarikatlara bağlı olarak belli bir şeyh etrafında toplanmalar ve intisaplar süratle yaygınlaşmıştır. Türklerin İslamlaşması faaliyetleriyle birlikte özellikle Anadolu'da tarikatlar yaygınlaşmıştır.

Moğol istilası nedeniyle orta Asya'dan kaçan sufilerin Anadolu Selçuklularına sığınması ve çeşitli siyasi olaylar sebebiyle sufiler devlet tarafından da desteklenince tekke ve zaviyelerin fütüvvet teşkilatları kurulmuş, türbeler yapılmıştır. Bu dönemde yetişen ilk tarikat kurucusu olan Türkistan bölgesinden Hoca Ahmet Yesevî (v.562)'den başka Hacı Bektâş-ı Velî (v.669), Mevlana Celaleddin-i Rûmî (v.672), Muhyiddin İbn Arabî (v.638), Sadrettin Konevî (v.673), Evhaudî Kirmânî (v.635), Necmeddin-i Dâye (v.654) ve Abdülkadir Geylânî (v.561) gibi ünlü sufilerin yetiştiği h.VI ve VII. Asırlar tasavvufun altın çağı olmuştur.

Tarikatlar dönemi, tasavvufun "kurum" haline geldiği, kişilerin ferdî anlayışlarının değil, tarikatların fikir ve görüşlerinin ön plana çıktığı, tevbe ve zikir gibi ferdî ibadetlerin topluca ve her tarikatça uygun görülen ayinler eşliğinde yapılmaya başlandığı; Çile, rabita, semâ gibi önceden hiç olmayan ayinlerin ortaya çıktığı ve böylece "tasavvuf-şeriat" tartışmalarının daha hızlandığı bir dönem olma özelliği taşır.¹⁵

O dönemle ilgili olarak Kelâbâzî, tasavvufun temel eserlerinden olan "Ta'arruf"unda, şöyle demektedir: "... Daha sonra (bu yola) rağbet azalmış, istek zayıflamış, netice olarak da (tasavvuf yolu) 'soru-cevap', 'kitap-risale' şekline dönüşmüştür (Yaşanır olmak-

Tarikatlar dönemi, tasavvufun "kurum" haline geldiği, kişilerin ferdî anlayışlarının değil, tarikatların fikir ve görüşlerinin ön plana çıktığı, tevbe ve zikir gibi ferdî ibadetlerin topluca ve her tarikatça uygun görülen ayinler eşliğinde yapılmaya başlandığı; Çile, rabita, semâ gibi önceden hiç olmayan ayinlerin ortaya çıktığı ve böylece "tasavvuf-şeriat" tartışmalarının daha hızlandığı bir dönem olma özelliği taşır.

tan çıkmış, söylenir ve yazılır duruma gelmiştir)... Vaziyet anlatıldığı şekilde devam etti. Nihayet mana gitti, isim kaldı. Hakikat kayboldu, şekil zuhur etti. Sonuç olarak hakikati aramak bir süs, onu tasdik etmek bir zinet haline geldi. Tasavvuftan anlamayanlar sufilik iddia etti, sufilik vasfına haiz olmayanlar tasavvufla süslenmeye özendi. Tasavvufu kabul ettiklerini dilleri ile ikrar edenler, davranışlarıyla bu yolu inkar etti. Tasavvufu halka açıklama durumunda bulunanlar, bu yolun gerçek mahiyetini gizli tuttu, tasavvuftan

olmayan şeyleri tasavvufa soktu. Bu yoldan olmayan şeyleri bu yola nisbet etti. Böylece bu yolda hak olanı batıl olarak gösterdi, gerçekten tasavvufu bilenlere cahil adını taktı.... Anlatılan durumun neticesi olarak gönüller tasavvuftan nefret etti, vicdanlar sufilerden hoşlanmaz oldu...."¹⁶

Vahdet-i vücud, keşf ile dinin ve inançların belirlenmesi, dinin belirlemediği şekillerde ibadetler, şeyh-mürîd ilişkileri, şeyhlere atfedilen sıfatlar ve unvanlar, hakikati Muhammedîye yahut nur-u Muhammedî, tasavvuf ülkesinin kurmayları olan gavs-ı azamdan recebiyyun'a kadar uzayan silsileler, rabita, istiğase, ölümlerden yardım isteme ve ruhaniyetlerle oturup kalkma, ölümlerin hayat işlerinde tasarrufu ve nihayetinde tasavvufun dinin özü ve işe yarayanı sayılıp, diğer ilimlerin kabuk ve zevahir sayılması gibi bugüne kadar devam eden konular bu dönemin bize mirası olmuştur.

Tasavvufun kaynakları ve muteber saydığımız İslâm âlimlerinin tasavvufa dair görüşlerini önümüzdeki sayıda ele alacağız. Selam ve dua ile...

(Devam Edecek)

15 Hülya Küçük, Tasavvuf Tarihine Giriş, Nükte Kitap 2004, s.99-100.

16 Kelâbâzî, Ta'arruf, (çev. Süleyman Uludağ), s. 48-49, 2. b., İstanbul, Dergah Y., 1992

Seküler Tuzaklara Karşı Hicret Ruhu

Hayriye BİCAN

Ve kim Allah için kötülük diyarını terk ederse, yeryüzünde çok تنها yollar ve bereketli hayatlar bulacaktır. Kim de kötülükten kaçarak Allah'a ve Peygamberi'ne göç etmek uğruna evini terk eder sonra onu ölüm alırsa onun mükafatı da Allah katındadır. Çünkü Allah gerçekten çok bağışlayıcıdır, rahmet kaynağıdır." (Nisa-100)

"Ameller niyetlere göredir. Herkese niyet ettiği şey vardır. Öyleyse kimin hicreti Allah'a ve Resulüne ise, onun hicreti Allah ve Resulünedir. Kimin hicreti de elde edeceği bir dünyalığa veya nikâhlanacağı bir kadına ise, onun hicreti de o hicret ettiği şeydir." (Buhâri-Müslim)

Hicret yolculuktur. Peygamberi yürüyüşün izini sürmektir. Peygamberi ahlaka ulaşma çabasıdır. Hicret tarihi bir olay değildir. Her çağın yüzünü aklatan bir mesajdır. Hicret bugündür, yarındır, gelecektir. Hicret hayattır. Hicret istikamettir, tevekküldür, teslimiyettir. Hicret Hakk'a yürüyüş seferberliğidir, şirki terk edip tevhide ulaşmaktır. Hicret, cehalet karanlığından sıyrılmaktır.

Hicret, harekettir, berekettir, başlangıçtır, basamaktır, habercidir. Dostluk ve muhabbetir. Mazlumluktan kurtulmaktır. Ayrılarak buluşmaktır. Uzaklaşarak yaklaşmaktır. Hicret, kötülüklerden kurtulmaktır. Hicret, kulluk şuuruna ulaşmaktır. Hicret, kimliği bulmak, benlikten sıyrılmak ve nefisten kurtulmaktır. Şeytanı düşman bilmektir.

Nebevi hayat metodunun izini sürmek için yola çıkan her yolcunun varacağı duraktır, hicret. Allah'ın hayata koyduğu kanunlara itaat

etmekte ve uygulamakta çaba gösterip bu noktada dirençlerini muhafaza edenler hicreti şuurunu korurlar. Müslümanca yaşam imkanlarının yok edilmeye çalışıldığı toplumlarda yozlaşmaya karşı dik durarak, erdemli bir toplum kurmak için çalışanlar hicret anlayışını kuşanırlar.

Hicret yolda olmaktır, Rabbe kul olma yolunda kesintisiz yürüyüştür. Hicret, Müslümanca var olma iradesini sarsılmaz bir imanla ortaya koymaktır. Mücadele ruhunu canlı ve diri tutmaktır. Gönüllerdeki direniş ruhunu yaşam alanlarında görünür kılmaktır. O kutlu yolda gönüllü olmaktır. Canla, malla bu yola baş koyup gönül ikliminde diriliş meşalesini tutuşturmak. Hicret, varoluş mücadelesidir, fark etme şuurudur, direniş azmidir.

Hicret sevgidir, vazgeçilmez bir sevdadır. Zor, meşakkatli bir sevgidir. Ve hicret hazin bir yakarıştır ve iç yakıcı hasretle yaşanır hicret... Hicret hicrandır. Ayrılık/fırak olmadan, acısız, kedersiz, hüzünlü bir hicret düşünmek zordur. Başlangıçta zor ve acı olan hicret yolculuğu, nihayete doğru letafetini saçır etrafa.

Allah'ın rızasını talep ederek, O'nun (c.c) yoluna koyulan yiğitler muhacirdir. İslam davası için çalışanlar, sözlerinde duranlar, gönüllerine iman yerleşmiş olanlar onlardır. Onlar hayır ve hasenat için gayret edenler, sıkıntılara karşı göğüs gerenler, sıkıntılara karşı sabırlı olanlardır. Rabbe güvenen ve sonunda O'na döneceklerini bilenler, doğru bir hicret tasavvuru oluşturur ve bu hicret şuuruyla bir hayat yaşarlar. İlkeli bir bakış ve yöneliş ile kamil insan olma istek ve arzusuyla yaratılış hakikatinin şuuruyla ha-

reket eden her mümin "Muhacir" olma sevdasını yüreğinde yaşatır. Hakkı yaşatma hususundaki kararlılık içinde her mümin batıl anlayış ve davranışlardan kaçarak Allah'ın emirlerine yönelir, nehiylerinden de uzaklaşır. Peygamber efendimiz (s.a.v): "Muhacir, Allah'ın yasaklarından hicret eden/ kaçan kişidir" diyerek bu noktaya ışık tutmuştur. Her müminin hedefi batıl mecralardan kurtularak İslam'ın rahmet atmosferine hicret etmek olmalıdır.

Hicret Allah'a kaçmaktır. Kur'an'da Resul diliyle; "Fefirru ilallah.../ O halde hemen Allah'a kaçın..." (Zariyat-50) buyrulur. Yani Allah'a (c.c) sığın, Allah'a kaçın, O'na (c.c) yönelin, teveccüh edin, demektir. Allah'ın huzurundan başka gidecek yerin bulunmadığı, insanın çaresizce "Kaçacak yer nerede?" (Kıyamet-10) diye sorduğu O gün gelmeden önce, fırsat elden kaçmadan Rahman olan Allah'a yönelmek gerekir. Bu anlayışla hayatı Allah'a adamaktır.

Her işi sadece O'nun adına yapmaktır. Muhacir yürüyüş sevdalısı olarak, yürümekten koşmaya, koşmaktan coşmaya çağlayanlaşarak akar. Tüm dinamizm ve gayretini bu yola hasreder. Muhacir olmak hayat boyunca hakikate doğru akmaktır. Sıratı müstakimde, Peygamber'in

(s.a.v) izinde seyretmektir. Emanetçisi olduğumuz misyonu yürüyüşe, hicrete çevirmektir. Bizim görevimiz galip gelmek başarılı olmak değil, sorumluluğumuzu hakkıyla yerine getirmektir. Başarılı verecek olan Rabbimizdir.

Hicret cihettir. Her muhacir yolcudur. Her yolcu ya üzerinde yürüyeceği bir yol lazım, takip edeceği bir yön lazım ve varacağı bir menzil lazım... muhacir batıl anlayışlardan kurtularak, hicretini Rabbe doğru sürdürür. "Ben de zulüm ve kötülük diyarını terk ederek Rab bime döneceğim." (Ankebüt-26) "Sizden ve sizin Allah'tan başka yalvarıp yakardığınız şeylerden uzak duracak ve yalnızca Rabbime yalvaracağım.

Hicret Allah'a kaçmaktır. Kur'an'da Resul diliyle; "Fefirru ilallah.../ O halde hemen Allah'a kaçın..." (Zariyat-50) buyrulur. Yani Allah'a (c.c) sığın, Allah'a kaçın, O'na (c.c) yönelin, teveccüh edin, demektir. Allah'ın huzurundan başka gidecek yerin bulunmadığı, insanın çaresizce "Kaçacak yer nerede?" (Kıyamet-10) diye sorduğu O gün gelmeden önce, fırsat elden kaçmadan Rahman olan Allah'a yönelmek gerekir. Bu anlayışla hayatı Allah'a adamaktır. Her işi sadece O'nun adına yapmaktır.

Böylece umulur ki, yakarışım Rabbim tarafından cevapsız kalmayacak. (Meryem-48)

Rahman olan Allah (c.c) yeryüzünü, arzın tümünü müminler için yurt yapmıştır. Bulunduğu bölgede tüm çabalarına rağmen Allah'ın istediği gibi yaşamaya imkan bulamayanlar için, kurtuluş hicretedir. Mümin ya muhacirdir, ya da ensardır. Dünyanın neresinde olursa olsun muhacir ve ensar birbirine muhtaçtır. Birbirlerinin dostu ve koruyucusu olmak zorundadırlar. Ne yazık ki, modern algılarla sekülerizmin / dünyevileşmenin etkisiyle yozlaşmanın sonucu olarak lügatlerimizden bile çıkarıp attığımız muhacir ve ensar kelimelelerini tekrar güncelleştirip, kullanmamız ivedi olarak yapmamız gereken bir eylemdir. "Öte yandan

Hicret şuurundan yoksun kalan bugünün insanı yozlaşmayı yaşıyor. İslam'dan uzaklaşıp batıl mecralara yönelen insan zelilleşiyor. Sorumluluklarını unutuyor. Kurtuluş için hicret ruhuyla silkinip kalkmak gerekiyor. Zihinleri ve gönülleri temizlemek gerekiyor. Hayatımızda yer eden batı kaynaklı kavramlardan kurtulmak önemlidir. Yaşam felsefemizdeki ifsat edici virüsleri temizlersek zihnimizi, kalbimizi, duygularımızı yanlışlıklardan, çirkinliklerden korumuş oluruz. Çağın marazı olan zihinsel bulanıklık ve zihinsel körleşmeden kurtulmak için zihinsel hicrete muhtacız.

imana erişen, zulmün egemen olduğu diyardan göç eden, Allah yolunda mallarıyla canlarıyla çaba gösterip duran kimsele-re ve onlara kanat açıp yardım edenlere gelince, işte bunlar birbirlerinin dostu ve hamileridir." (Enfal-72)

Göç eden/Hicret eden güçsüz kalmaz. Akan su yosun tutmaz. Akar sular çağlayanlaşırlar. Ama durağan göllerin böyle bir şansları yoktur. Özle-rini ve tatlarını kaybederek bataklığa dönüşmek tehlikesiyle karşı karşıyadırlar. Hicret zor bir eylemdir, elbette. Ama "Her zorlukla birlikte bir kolaylık vardır." (İnşirah, 5-6) Sevgiyle aşkla çıkılan yolda engeller, mücadele gücünü azaltmaz bilakis iradeyi güçlendirir. Dikenleri var diye hiçbir bülbül güle duyduğu aşktan vazgeçmemiştir.

İnançları uğruna eşinden, dostundan, toprağın-
dan koparak hicret edişinin içinde zorluk ve bu-
ruklu olacağı elbette. Ama her şeye rağmen o
burukluğun içinde emre amade olmanın huzuru
mevcuttur.

Hicret şuurundan yoksun kalan bugünün
insanı yozlaşmayı yaşıyor. İslam'dan uzakla-
şıp batıl mecralara yönelen insan zelilleşiyor.
Sorumluluklarını unutuyor. Kurtuluş için hicret
ruhıyla silkinip kalkmak gerekiyor. Zihinleri ve
gönülleri temizlemek gerekiyor. Hayatımızda
yer eden batı kaynaklı kavramlardan kurtulmak
önemlidir. Yaşam felsefemizdeki ifsat edici vi-
rüsleri temizlersek zihnimizi, kalbimizi, duygu-
larımızı yanlışlıklardan, çirkinliklerden korumuş
oluruz. Çağın marazı olan zihinsel bulanıklık ve
zihinsel körleşmeden kurtulmak için zihinsel
hicrete muhtacız.

Tanzimat döneminden itibaren toplumuzda
başlayan, dilde ve kavramlarda ortaya çıkan
bozulmalar, anlam kaymaları doğal olarak zi-
hinsel kirlilikleri ortaya çıkarıyor. Demokrasi,
liberalizm, hümanizm ve feminizm gibi batıdan
kültürümüze ihraç edilen ve toplumun değerle-
riyle zıt olan kavramlar müminlerin anlam dün-
yalarında bozulmalar ortaya çıkarıyor. Sekülerle-
şme/dünyevileşme illetinden dolayı toplumda
yaşanan travmalar ortada. Toplum olarak içine
düştüğümüz bu sosyal, kültürel ve ahlaki yoz-
laşmalara karşı İslami kimliği inşa ederek, ye-
niden inanç meşalesini tutuşturmak elzemdir.
Zihnimizden, kalbimizden, hayatımızdan batıl
menşeli her şeyi kovarak arı-duru berrak bir
zihinle, hayatımızda sadece İslami prensipleri
pratize etmeliyiz

Hicret niyet ve hedeftir. Yaratılış hakikatine
uygun olarak hayat seyrini muhafaza edenler,
muhaçirlerdir. İnsan, hicret ruhunu kaybedince
kavram kargaşası ve kaos baş gösterir, haya-
tında. Söz ve davranışların kimyası bozulur. İn-
san için ilk emir olan okumak sığlaşır ve kısır-
laşır. Öğrenmek ve öğretmek ibadet olmaktan
uzaklaşır. Okumak terbiye ve ahlak olmaktan
çıktır. Öğrenmek kemale sevk eden bir basa-
mak olmuyor. İlahi olandan soyutlanan "bilgi"
insanı canavarca davranışlara itebiliyor. Sade-
ce Allah adına yapılan okumalar hicret şuurunu
pekştirir.

Hayatta iyiliklere doğru yapılan her hareket
hicrettir. Hicreti çok boyutlu düşünebiliriz. Bir
çok örnek verebiliriz. Günahlara pişman olup
tövbe etmek hicrettir. Tevekkül, teslimiyet hic-
rettir. Küfürden, şirkten, zulümden kaçış hic-
rettir. Mümin kardeşini nefesine tercih hicrettir.

Huylara yön vermek, kötü ve olumsuz hallerden
kaçınarak salih ve hayırlı amellere yönelmek de
hicrettir. İdeal uğruna verilecek olan her türlü
mücadele hicrettir.

Hicrette hedef Medîne'dir. Din ve medeniyet
kelimeleri her bakımdan aynı anlam dünyası-
na ait sözcüklerdir. Hicretin amacına ulaşma-
sı için, medeniyeti inşa etmesi için dinin bize
yüklediği sorumlulukları hayata geçirmek ge-
rekli. Hicret şuru yok olduğu için Medeniyet
ruhu da kaybolmuştur. Medeniyete hayat hakkı
tanımamak, Medinelere hayat hakkı tanıma-
mak demektir. Medine'yi yıkmak hicret ruhunu
yok etmektir. Medeniyet köklerinden kopartı-
larak, batılı kavram ve söylemlerin kucağına
terk edilen insan çöküşün ve çözülüşün içine
düşmüştür. Varoluş iddiasını yitirmiştir. Medi-
nelere yeniden medeniyet tohumlarını ekerek
"Medine'yi" yeniden kurmak muhaçir ve ensa-
rın en önemli vazifesidir. Medine'sini kaybeden
medeniyet şuurunu da yitirir.

Hicret bugünde ve istikbalde ilkeli olarak va-
roluş kavgasıdır. İslam'ın medeniyet kodlarının
hayatini sürdürmesi için devam eden bir
şurudur. Hicret, Yüce Kitab'ın nurunun ve ru-
hunun, "Kitapsızlara" karşı oluşturduğu direnç
noktasıdır. Hayata hasenat ile tutunmak için bu
yolda yürümek şart, ancak o zaman Muham-
medi yolun muhaçir ve mücahitleri olmayı hak
ederiz. İşte o zaman seküler tuzaklara yem ol-
maktan kurtuluruz.

"Şüphe yok ki, imana ermiş olanlar, zu-
lüm ve kötülük diyarından uzaklaşanlar/hicret
edenler ve Allah yolunda mücadele edenler/üs-
tün gayret gösterenler, işte ancak onlar Allah'ın
rahmetini umabilirler, Allah çok affedicidir, rah-
met kaynağıdır." (Bakara-218)

Hicret, Allah İçin Allah'a Kaçıştır - I

M. Ali FURKAN

Arapça "hecr, hicrân" kökünden türemiş bir isim olan hicret kelimesi, sözlükte; "Bir şeyi terk etmek, onunla ilgiyi kesmek, o şeyden bedenen, lisânen veya kalben ayrılıp uzaklaşmak, bir yeri terk ederek başka bir yere göç etmek..." gibi anlamlara gelmektedir.

Dini bir kavram olarak hicret; genel anlamıyla, Müslümanların inançlarından dolayı kendilerine uygulanan baskılardan nedeniyle İslam'ın hâkim olmadığı ülkelerden Müslümanların yaşadığı beldelere göç etmeyi, özel manasıyla da, Hz. Peygamber (s.a.s)'in ve Müslümanların Mekke'den Medine'ye göçünü ifade eder ki, bu kimselere "muhacir" denilmektedir.

Hicret kavramının Türkçe karşılığı "göç etmektir." Ancak hicretin, göçün manasından çok geniş bir anlamı vardır. Çünkü göç; herhangi bir nedenle bir mekândan başka mekâna yerleşmek maksadıyla gitmektir/ayrılmaktır. Oysa İslami açıdan hicret ise, "hiçbir zaman basit, sıradan bir göç" olayı değildir. Hicret, tevhidi mücadelenin engellendiği, İslam'ı yaşamının yasaklandığı bir yerden, alının rahatlıkla sedeye konabileceği, İslami yaşamının engellenmediği bir yere sadece İslam'ı rahat yaşayabilmek için gitmektir. Dolayısıyla hicrette bıkmak, usanmak, vazgeçmek yok, geri dönüş için hazırlık yapmak yani güçlenip geri dönmek üzere Allah'ın dinini ikame etmek için geçici/ belirli bir süre içinde yaşadığı ülkeyi terk etmektir. Kısacası hicret "Allah için Allah'a kaçıştır."

Hicret etmek yerine göre farzdır, yerine göre ise haramdır. Bir Müslüman için yaşadığı yer, namaz, oruç, ezan, Hacc gibi temel İslami amelleri yerine getirmeye imkân vermiyorsa, bu amelleri işlemesinden dolayı baskıya uğruyorsa oradan hicret etmek farz olur. Şayet bir Müslüman'ın ülkesini terk etmesi, İslami farzlardan birinin ihmalini gerektiriyor ve o farzı yerine getirecek bir başkası da bulunmuyorsa, o zaman hicret etmek haram olur." Örneğin bugün Filistin halkı, Siyonist İsrail'in zulmü altında inlemekle beraber uzun yıllardan beri büyük bir direniş ve kahramanlık örneği de sergilemektedir. Şayet Filistin halkının bir kısmı zulümden kurtulmak için hicret ederse, hem direniş zayıflamış olacak, hem de Yahudiler gelip onların boşalttığı yerleri de işgal edip yerleşeceklerdir. Böyle bir durumda hicret etmek asla kabul edilemez. Filistin örneği başka coğrafyalarda, değişik şekillerde tezahür edebilir. O halde zamana, mekâna ve koşullara göre İslam'ın öngördüğü şekilde hicret yapılır. Hicret en küçük bir sıkıntı karşısında yerini yurdunu terk etmek değildir. Hicret, temel inanç meselelerinin üzerindeki baskılara, uygulanan bütün engellemelere karşı direnilmesine, mücadele edilmesine rağmen bireysel ameller bile pratiğe aktarılamıyorsa ve bu konuda yapılacak hiçbir şey de kalmamışsa, işte o zaman söz konusu olabilir.

Hicret, sadece mekânsal anlamda bir yerden başka bir yere göç etme anlamına gelen bir ibadet değildir. Hicret, öncelikle lisanen, kalben, küfürden, şirkten, tuğyandan ve her türlü günah ve münkerden ayrılmayı gerek-

tiren bir ibadettir. Bu olmadan, yani kalben, lisanen bu sayılan küçük ve büyük günahlardan uzaklaşmadan, onlardan ayrılmadan, yerinizi, yurdunuzu terk etseniz de gerçek hicret gerçekleşmiş olmaz. Çünkü Rabbimiz, henüz baskıların, işkencelerin başlamadığı ve bir elin parmakları kadar dahi ayetlerin henüz nazil olmadığı Mekke'nin o ilk dönemlerinde inen ayetlerden Müslümanların kalben ve lisanen müşriklerden ve onların yaşam tarzlarından, Dar'un-Nedve'lerinden ayrılmayı emretmektedir. Nitekim Mekke döneminin ilk yıllarında nazil olan Müzemmil süresinin onuncu ayeti, Hicret'in lisanen ve kalben ayrılmayı belirtmektedir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

"Onların demelerine karşı sen sabret ve onlardan güzel bir ayrılma tarzıyla kopup-ayrıl." (Müzemmil, 73/10)

Ayeti kerimede "Vehcurhum hicren cemila" olarak belirtilen hicret, mekânsal bir yer değiştirme yani göç anlamına gelmemektedir. Çünkü Müslümanların mekânsal anlamda yer değiştirmelerini zorunlu kılacak baskı ve işkenceler henüz söz konusu değildir. Kur'an'ın yeni nazil olmaya başladığı Mekke'nin ilk dönemlerinde bu ayette gündeme getirilen hicretin anlamı; onların hayat anlayışlarından, fikri yapılarından, ahlak anlayışlarından, ticari ve siyasi anlayışlarından, kılık kıyafetlerinden, eğitim ve

öğretim anlayışlarından, dünya malı algılarından kısacası beşeri ideolojinin ortaya koyduğu, küfür, şirk sisteminin tortularından ayrılmadır. Yani haramlardan helâllere, küfür ve şirkten Allah'ın gönderdiği Hak Din İslam'a, isyandan itaate, batıldan hakka, münkerden marufa, cehennemden cennete, düzenin önlerine çıkardığı sahte dinlerden ve sistemlerden Allah'ın Müslümanlar için öngördüğü yaşam tarzına gitmek, ayetin kast ettiği hicret!.. Bir başka deyimle hicret, safını Allah'tan yana belirlemenin, Allah'a koşmanın; her türlü günden Allah'a sığınmanın adıdır!..

"Vehcurhum hicren cemila" ayetinde, her halükarda İslam'dan yana tavır almak ve Allah'ın razı olduğu tavır ortaya koymak vardır. Müzemmil suresinin bu ayeti, biz Müslümanların mekansal hicretten önce Kur'an'a uymayan yaşam tarzından, cahili bakış açısından, cahili kültür, sanat ve edebiyat anlayışından kısacası bize dayatılan çağımızın putu haline getirilen demokratik sistemler başta olmak üzere modernist, seküler, laik bütün beşeri sistemlerden her konuda hicret edip, Kur'an'a hicret etmemizi istemektedir.

Bu konuda ikinci bir ayet ise, yine ilk inen surelerden olan Müddessir suresinde geçmektedir. "Verrucze fehcur" "Murdar/pis olan şeyleri de terke devam et." (Müddessir, 74/5)

Rucz/Ricz, kalpleri kirleten manevi pislik anlamına gelmektedir. Ayet, bu tür bütün 'Riciz veya Rucz' olan her ne varsa, onlardan hicret etmeyi/uzaklaşmayı buyurmaktadır! Bunun; şehvetlerden, arzulardan, yerilen ahlaktan, sevilmeyen huylardan ve hatalardan hicret etmek/terk etmek olduğu söylenmiştir (Ragıp el-İsfehani, Müfredat). Bu ayet de, Müzemmil 10. Ayette olduğu gibi, mekansal hicretten/ayrılıştan önce, kalben, lisanen kalbi kirleten her türlü pislikten ayrılmanın zorunluluğunu belirtmektedir. Çünkü böyle bir ayrılış, safların net

olması için ayrılığı zorunlu kılmaktadır. Nitekim Mekke'den Medine'ye hicret, kimliklerin, safların ve aidiyetlerin, toprakla, kan ve nesep bağıyla, ırkla, renkle belirlenmediğini, tek belirleyici olanın akide bağı olduğunu çok açık bir şekilde göstermiştir. Yani kimlikler, saflar ve aidiyetler, bu hicretle birlikte netleşmiş ve ayrılmıştır. Artık kıyamete kadar gelecek bütün Müslümanlar, cahiliye kalıntısı bütün bağlardan, asıl belirleyici olan akide bağına gitmenin gerçek hicret olduğunu bileceklerdir. Aksi halde cahiliye ile bağlantıları devam ediyor anlamına gelecektir ki, bu ise onların henüz iç/manevi hicretlerini gerçekleştirememiş olduklarını gösterecektir. Bu da o kimselerin Müslümanlığını tartışmalı hale getirecektir.

Kime ve nereye hicret edileceğini ise Rabbi-miz bir ayetinde şöyle belirtmektedir;

"İbrahim "Doğrusu ben Rabbimin dilediği yere hicret ediyorum, O şüphesiz güçlüdür, Hâkimdir" dedi."(Ankebût, 29/26)

İslâm tarihinde ve Peygamberimizin hayatında kuşkusuz en önemli olay Hicret'tir. Çünkü bu olay İslâmî tebliğde bir dönüm noktası, bir milat olmuştur. Bu, İslâm'ın din olarak tamamlanmasına açılan bir kapı ve gerçek dirilişin gerçekleştirilmesini sağlayan en önemli ve en belirleyici bir olay olarak insanlık tarihindeki yerini almış ve bu konumunu kıyamete kadar

İslâm tarihinde ve Peygamberimizin hayatında kuşkusuz en önemli olay Hicret'tir. Çünkü bu olay İslâmî tebliğde bir dönüm noktası, bir milat olmuştur. Bu, İslâm'ın din olarak tamamlanmasına açılan bir kapı ve gerçek dirilişin gerçekleştirilmesini sağlayan en önemli ve en belirleyici bir olay olarak insanlık tarihindeki yerini almış ve bu konumunu kıyamete kadar da korumasını sağlayacak bir olaydır.

da korumasını sağlayacak bir olaydır.

Kur'ân-ı Kerim'de Hicret Kavramı

Kur'ân-ı Kerim'de "hicret" kelimesi geçmez. Ama hicret kelimesinin türediği kök olan "hecr" kökünden gelen çeşitli türevler -ki bunların tümü hicret/göç, ayrılmak, terk etmek anlamındadır- Kur'ân-ı Kerim'de toplam 31 yerde geçer. Kur'an'ın hicretle kastettiği göç, sadece bedensel olmayıp, kalbi Allah dışındaki şeylerden uzaklaşıp Allah'a yönelmek anlamına geldiği yukarıda da belirtilmişti. Kur'an buna

Allah'a hicret veya Allah yolunda hicret demektedir (Ankebût, 29/26).

Aynı surenin bir başka ayetinde, "Ey iman eden kullarım, şüphesiz benim arzım geniştir; artık yalnızca bana ibadet edin. Ey iman eden kullarım! Şüphesiz Benim yarattığım yeryüzü geniştir (Ankebût, 29/56). Bu ayette Yüce Allah, mü'min kullarına yeryüzünün geniş olduğunu, özgürce yaşayabilecekleri bir yere gidip Kendisine kulluk etmelerini öğütlemektedir.

Bulundukları yerde baskı altında olup da kendileri için geçersiz mazeret öne sürenler ise şöyle azarlanmaktadır; Kendilerine yazık eden kimselere melekler, canlarını alırken: 'Ne işte idiniz?' dediler. Bunlar: 'Biz yeryüzünde müstaz'af/çaresiz idik' diye cevap verdiler. Melekler de: 'Allah'ın arzı geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya!' dediler. İşte onların barınağı cehennemdir. Orası ne kötü bir gidiş (yeri)dir. Erkekler, kadınlar ve çocuklardan (gerçekten) aciz olup hiçbir çareye gücü yetmeyenler, hiçbir yol bulamayanlar müstesnadır. İşte bunları, umulur ki Allah affeder. Allah affedicidir, bağışlayıcıdır. Allah yolunda hicret eden kimse, gidecek çok yer ve bolluk/genişlik bulur. Kim Allah ve Resûlü uğrunda hicret ederek evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse artık onun mükâfatı Allah'a aittir. Allah çok bağışlayıcı ve merhamet edicidir (Nisâ, 4/97-100).

Bu ayette hicret imkânı bulunan kimse- nin, müstaz'aflığını/zayıflığını bahane ederek müşrikler arasında zelil bir şekilde yaşamaya razı olması, işlenen münkerlere karşı çıkmaması kınanmaktadır. Hicret etme imkânına sahip iken zayıflığını bahane ederek müşriklerin baskılarına, hakaretlerine razı olmak, onların düşüncelerini benimsemek bu ayetten de anlaşılacağı üzere asla kabul edilmemektedir. Bu konuda üzerine düşeni yapmayanların, Müslümanların düşmanlarını isteyerek/istemeyerek destekleyenlerin yeri de – ayette açıkça belirtildiği gibi- elbette cehennem olacaktır. Çünkü dinin gereklerini yapamayan kişinin, imkân bulduğu takdirde

başka bir yere, Müslümanların arasına hicret etmesi farzdır. Bunların istisnası ise kimlerin zayıf/müstaz'af oldukları açıkça belirtilmiştir; bir yol bulamayan, bir çıkışa güç yetiremeyen güçsüz kadınlar, çocuklar ve erkeklerdir. Umu- lur ki Allah onları affeder' buyurulmaktadır.

Diğer bazı ayetlerde de hicret kelimesi şu şekilde geçmektedir;

"İman edenler ve hicret edip Allah yolunda cihad edenler var ya, işte bunlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah Ğafûr ve Rahîm'dir" (Bakara, 2/218).

"Rableri, onların dualarını kabul etti (Dedi ki:) 'Ben, erkek olsun kadın olsun -ki hep birbirinizdensiniz- içinizden, çalışan hiçbir kimsenin yaptığını boşa çıkarmayacağım. Onlar ki, hicret ettiler, yurtlarından çıkarıldılar, Benim yolumda eziyete uğradılar, çarpıştılar ve öldürüldüler; andolsun, Ben de onların kötülüklerini örteceğim ve onları içinden ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Bu mükâfat, Allah tarafından- dır. Allah, mükâfatın en güzeli kendi nezdinde olan- dır.'" (Âl-i İmran, 3/195).

"Rableri, onların dualarını kabul etti (Dedi ki:) 'Ben, erkek olsun kadın olsun -ki hep birbirinizdensiniz- içinizden, çalışan hiçbir kimsenin yaptığını boşa çıkarmayacağım. Onlar ki, hicret ettiler, yurtlarından çıkarıldılar, Benim yolumda eziyete uğradılar, çarpıştılar ve öldürüldüler; andolsun, Ben de onların kötülüklerini örteceğim ve onları içinden ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Bu mükâfat, Allah tarafından- dır. Allah, mükâfatın en güzeli kendi nezdinde olan- dır.'" (Âl-i İmran, 3/195).

"(Münafıklar) Sizin de kendileri gibi inkâr etmenizi istediler ki, onlarla eşit olasınız. O halde Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan hiçbirini veli/dost edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse onları yakalayın, bulduğunuz yerde öldürün ve hiçbirini dost ve yardımcı edinmeyin." (Nisâ, 4/89).

Hicret etmeleri gerekirken, hicret etmeyenler ikaz edilmekte, yardım istekleri ise şu şekilde şarta bağlanmaktadır:

İman edip hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve (mücâhidleri) barındırıp yardım edenler var ya, işte onların bir kısmı diğer bir kısmının velileridirler. İman edip de hicret etmeyenler ise, onlar hicret edinceye kadar size onların

velâyetinden/dostluğundan hiçbir şey yoktur. (Bununla beraber) Eğer onlar din hususunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında sözleşme/anlaşma bulunan bir kavim aleyhine olmaksızın (o Müslümanlara) yardım etmek üzerinize borçtur. Allah, yapacaklarınızı hakkıyla görmektedir (8/Enfâl, 72).

Hem hicret edenler, hem de hicret edenlere yardım edenler övülmekte, gerçek mü'minler olduğu belirtilmektedir:

İman edip de Allah yolunda hicret ve cihad edenler; (muhacirleri) barındıran ve yardım edenler var ya, işte gerçek mü'minler onlardır. Onlar için mağfîret ve bol rızık vardır. Sonradan iman eden ve cihad edip de sizinle beraber cihad edenler de sizdendir. Allah'ın kitabına göre rahim sahipleri (akrabalar) birbirlerine (vâris olmaya) daha uygundurlar. Şüphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla bilendir (8/Enfâl, 74-75).

"İman edip de hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler derece/rütbe bakımından Allah katında daha üstündürler. Kurtuluşa erenler de işte onlardır. Rableri,

onlara kendinden bir rahmet ve rıza ile onlar için içinde ebedî tükenmez bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. Onlar orada ebedî kalacaklardır. Şüphesiz ki Allah katında büyük mükâfât vardır." (9/Tevbe, 20-22).

Allah için, Allah yolunda hicret edenlere, Allah görünmez melekleri ile yardım edeceğini vaad etmektedir. Allah hem hicret edenlerden, hem de onlara yardım edenlerden razı olduğunu söylemektedir:

"Eğer siz ona (Muhammed'e) yardım etmezseniz, (iyi bilin ki) iki kişiden biri olduğu halde (Resulullah ve Ebubekir) kâfirler onu (Mekke'den) çıkardıkları zaman Allah ona yardım etmişti. Hani onlar mağarada (Sevr mağarasında) idiler, (Ebubekir korkunca Resulullah) o zaman arkadaşına, 'üzülme, Allah bizimle beraberdir' diyordu. Bunun üzerine Allah ona (sükûnet sağlayan) emniyetini indirdi, onu sizin görmediğiniz bir ordu (melekler) ile destekledi ve kâfir olanların sözünü alçalttı. Allah'ın kelimesi/sözü ise (zaten) yücedir. Çünkü Allah daima üstündür, hikmet sahibidir." (9/Tevbe, 40).

"(İslâm dinine girme hususunda) Öne geçen ilk muhacirler ve ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedî kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur." (9/Tevbe, 100).

"Andolsun ki Allah, Müslümanlardan bir grubun kalpleri eğrilmeye yüz tuttuktan sonra, Peygamber'i ve güçlük zamanında ona uyan muhacirlerle ensarı affetti. Sonra da onların tövbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara karşı çok şefkatli, pek merhametlidir." (9/117).

"Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda hicret edenlere gelince, onları dünyada güzel bir şekilde yerleştireceğiz. Eğer bilirlerse ahretin mükafatı elbette daha büyüktür. (Onlar,) Rablelerine tevekkül ederek sabredenlerdir." (16/Nahl, 41-42).

"Sonra şüphesiz Rabbin, eziyet edildikten sonra hicret edip, ardından da sabrederek cihad edenlerin (yardımcısıdır). Çünkü Rabbin, onların bu amellerinden sonra, elbette çok bağışlayan, pek merhamet edendir." (16/Nahl, 110).

Müslümanlara kendi yurtlarında eziyet eden, zulmederek hicrete zorlayanları Rabbim ikaz ediyor ve sonlarının iyi olmayacağını şöyle belirtiyor:

"Onlar, seni yurdundan çıkarmak için neredeyse dünyayı başına dar getirecekler. O takdirde, senin ardından kendileri de fazla kalamazlar. Senden önce gönderdiğimiz peygamberler hakkındaki sünnet/kanun (da budur). Bizim kanunumuzda hiçbir değişiklik bulamazsın." (17/İsra, 76-77).

"Ve şöyle niyaz et: 'Rabbim! Gireceğim yere sıdk ile/dürüstlükle girmemi sağla; çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla. Bana, tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver.'" (17/İsra, 80).

Hicret etmek zorunda bırakılan Müslümanların bir tek suçu var, o da sadece ve sadece 'Rabbimiz Allah'tır' demeleridir:

"Onlar, başka değil, sırf 'Rabbimiz Allah'tır' dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir..." (22/Hacc, 40).

"Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç şüphesiz Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah'ın bizzat kendisi, rızık verenlerin en hayırlısıdır. Allah onları, kesinlikle memnun kalacakları bir yere girdirecektir. Allah, kesinlikle tam bilgilidir, Halîmdir." (22/Hacc, 58-59).

"İçinizden faziletli ve servet sahibi kimse-ler akrabaya, yoksullara, Allah yolunda hicret edenlere (mallarından) vermeyeceklerine yemin etmesinler, bağışlasınlar; feragat göster-sinler. Allah'ın sizi bağışlamasını arzulamaz mısınız? Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir." (Nûr, 24/22).

"(Resulüm! şu sözümü) Söyle: 'Ey iman eden kullarım! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Bu dünyada iyilik yapanlara hasene/iyilik vardır. Allah'ın yarattığı yeryüzü geniştir (Kâfirler arasında Allah'a karşı hakkıyla ibadet ve itaatini yapamayan kimse, inancını yaşayacağı yere hicret edebilir). Yalnız sabredenlere, mükafatları hesapsız ödenecektir.'" (Zümer, 39/10)

"Kafirlerin nikahı altında bulunan mü'min kadınların hicreti ise; Ey iman edenler! Mü'min kadınlar hicret ederek size geldiği zaman, onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer siz de onların mü'min kadınlar olduklarını öğrenirseniz, onları kâfirlere geri döndürmeyin. Bunlar onlara helâl değildir. Onlar da bunlara helâl olmazlar. Onların (kocalarının) sarf ettiklerini (mehirleri) geri verin.

Mehirlerini kendilerine verdiğiniz zaman onlarla evlenmeniz size bir günah yoktur. Kâfir kadınları nikâhınızda tutmayın, sarf ettiğinizi isteyin. Onlar da sarf ettiklerini istesinler. Allah'ın hükmü budur. Aranızda O hükmeder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Mümtehone, 60/10)

Bir başka hicret şekli de eleştirilen, kabul edilmeyen hicrettir, o da Kur'an'dan hicrettir. Hz. Peygamber Kur'an'dan hicret edenleri şöyle şikâyet etmektedir;

"Peygamber dedi ki: 'Ey Rabbim! Doğrusu kavmim bu Kur'an'ı mehcûr/terkedilmiş -hâzel kur'âne mehcûrâ (mehcûran)- (bir şey yerinde) tuttular." (25/Furkan, 30). Burada şikâyetçi olunan kimseler Kur'an'a inandığını söyleyen kimselerdir. Bunlar tarafından Kur'an, terk edilmiş yani 'mehcur' bırakılmış. Elbette "mehcur-terk etmek" sadece "onu reddetmek" anlamına gelmez. Ne demektir Kur'an'ı 'mehcur' bırakmak;

Kur'an hükümleri hayattan uzaklaştırılıp, O sadece raflarda muhafaza edilen bir süs eşyasına dönüştürülürse;

O hayattan kovulup, sadece hastalara ve ölümlere okunan bir kitap haline getirilirse;

O apaçık ve anlaşılır olduğu halde, anlaşıl-maz" veya "O, sadece falan ya da filan tarafın-dan anlaşılabilir" denilirse,

İşte o zaman, Kur'an, 'mehcur' bırakılmış olunur.

Gözyaşları içerisinde dinlenen Kur'an'ın, bizzat bireysel, ailevi ve toplumsal hayatı tan-zim etme yönü görmezlikten gelinirse, Kur'an, 'mehcur' bırakılmış olur.

Hadis-i Şeriflerde Hicret Kavramı:

"(Allah'a) Şirk/ortak koşan bir müşrik Müslüman olduktan sonra, kâfirlerden ayrılıp Müslümanlar arasına katılmadıkça Allah, onun hiçbir amelini kabul etmez." (İbn Mâce, Hudûd 2, hadis no: 2536; Nesâî, Zekât 73)

"Ameller/eylemler, niyetlere göre değerlendirilir. Kim Allah ve Rasûlü için hicret ederse o, Allah ve Rasûlü için hicret sevabını alır. Kim de elde etmek istediği dünya malı, ya da evleneceği kadın için hicret ederse onun hicretinin karşılığı da hicret ettiği şeydir."

(Buhârî, Vahy 1; Müslim, İmâret 33).

"Hicretten sonra hicret olacaktır. Yeryüzünün en hayırlıları, Hz. İbrahim'in hicretini kendisine örnek alanlardır." (Ebû Davûd, Cihad)

"Memleketler, Allah'ın memleketleridir. Kullar da Allah'ın kullarıdır. Nerede hayır bulursan orada yerleş." (İbn Kesîr, Tefsirü'l-Kur'âni'l Azim, II/14)

"Tevbe sona ermedikçe hicret sona ermez; güneş batıdan doğuncaya kadar da tevbe son bulmaz." (Dârimî, Siyer 70).

"Ameller/eylemler, niyetlere göre değerlendirilir. Kim Allah ve Rasûlü için hicret ederse o, Allah ve Rasûlü için hicret sevabını alır. Kim de elde etmek istediği dünya malı, ya da evleneceği kadın için hicret ederse onun hicretinin karşılığı da hicret ettiği şeydir." (Buhârî, Vahy 1; Müslim, İmâret 33).

"Müslüman, dilinden ve elinden Müslümanların selâmette kaldığı kimsedir. Muhacir de, Allah'ın nehyettiği şeyleri terk edendir." (Buhârî, Rikak 71; Müslim, İman, 4, 64-66; Ebû Dâvud, Cihad 2, hadis no: 2481, Cihad 4, Vitir 11; Tirmizî, İman 2762-2763; Nesâî, İman, hds no: 4963; İbn Mâce, Fiten, hds. 2934; Dârimî, Rikak, hds. 2715).

"Muhacir, Allah'ın yasakladığı şeylerden uzaklaşan ve onları terk eden kimsedir." (Buhârî, İman 4, Rikak 26; Ebû Dâvud, Cihad 2).

"Bir adam, Rasûlullah (s.a.s.)'a sordu: Yâ Rasûlullah, hangi hicret daha faziletlidir?

Allah'ın elçisi buyurdu ki: Allah'ın yasakladığı/haram kıldığı şeyleri terk etmendir." (Nesâî, Biat 12, hadis no: 4148; Ebû Dâvud, Vitir 12, hds. 1449, Dârimî, Salât 135, hds 1431).

"Fitne zamanında ibadet, bana hicret etmek gibidir..." (Müslim, Fiten 26, hadis no: 2650; Tirmizî, Fiten 28, hds. 2297; İbn Mâce, Fiten, 14, hds. 3985)

"Muhâcir, Allah'ın yasakladığı kötülük ve günahlardan uzaklaşan ve onları terk eden kimse-dir." (Buhârî, İman: 4, Rikak: 26; Ebu Davud, Cihad: 4, Vitir: 11)

Kur'an Diyor ki: "Var mı Beni Anlayan"

Mustafa GÜLDAĞI
mustafaguldag@gmail.com

Kur'an'a gösterilebilecek en büyük saygı Kur'an'ı anlamaktır. Ama Türkiye'de çok okunduğu halde en çok anlaşılmayan tek kitap Kur'an'dır diyebiliriz belki.

Kur'an hayattan **"kovulup"** sadece ölülere ve hastalara okunan bir kitap haline geldi. Ya da sadece cin çarptı denilen kişilere okunur hale geldi. (Zaten Kur'an'ı okuyup anlasaydı cin de şeytanda çok etki etmezdi)

Kur'an'ı ölülerin kitabı haline getirdik yayanlara fayda vermedi. Halbuki Allah (cc) ayette buyuruyor ki: "Biz Peygambere şiiir öğretmedik. Zaten ona yaraşmazdı da. Onun söyledikleri ancak Allah'tan gelmiş bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır. **Diri olanları uyarsın** ve kafirler cezaı hak etsinler diye"(Yasin 69-70)

Yasin suresini en fazla ölülerin ruhu-na okuruz. Halbuki ayette de gördüğümüz gibi **"Kur'an diri olanları uyarsın diye apaçık bir kitaptır"** diyor. Bu nedenle Kur'an'ı anlayıp en fazla dirilere ulaştırmamız gerekiyor.

Mehmet Akif ne güzel söylemiş:

İbret olmaz bize her gün okuruz ezber de
Yoksa hiç **mana aramaz mı** bu ayetlerde

Lafzı muhkem yalnız anlaşılan Kur'an'ın
Çünkü kaydında değil hiçbirimiz **mananın**

Ya açar nazmı celilin **bakarız yaprağına**
Yahut üfler geçeriz bir **ölünün toprağına**

İnmemiştir hele Kur'an şunu hakkıyla bilin

Ne mezarlıkta okunmak ne fal bakmak için.

Aliya İzzet Begoviç diyor ki: **"Kur'an edebiyat değil, hayattır"** Aliya İzzet Begoviç'in de ifade ettiğı gibi hayat sunan Kur'an'ı anlamak gerekli.

Kur'an "sadece" sevap kazanmak için Arapçası okunur hale geldi. Anlam ise arka plana atıldı. Hayattan çıkarıldı.

ANAR kamuoyu araştırma şirketinin yaptığı 12 ilde 2.224 kişinin katıldığı ankette, araştırmaya katılanların **%94'ünün evinde Kur'an bulunduğu, %78. 3'ünün evinde Türkçe mealli Kur'an olduğu ortaya çıktı.** (Anlaşılan herkesin evinde Kur'an var)

Araştırmada sorulan **"Kur'an'ı Kerimin mealini ne zaman okursunuz?"** sorusuna:

%52. 8'i fırsat buldukça,

%25'i çok seyrek okurum,

%17. 9'u mübarek gecelerde derken,

sadece %5'i düzenli olarak okuduğunu ifade etti.

Kur'an'ı bir hukuk devletinin uyması gerekli olan bir kitap olarak görmeye bırakın birey olarak anlamış ve hayatımıza geçirmiş değiliz ki. Hz. Ömer diyor ki: **"Birinin Kur'an'ı tilavet etmesi sizi aldatmasın. O dilimizdeki bir sözdür. Asıl siz Kur'an'ı kim hayatına**

koyuyor ona bakın. ” Hz Ömer reçeteyi nasıl kullanacağımızı bize gösteriyor. O zaman 40 defa Yasin suresinin Arapçasını okuyup 1 kez anlayacağımıza, 40 kez anlayıp bir kez Arapçasını okuyalım.

Kur'an rafların süsü haline gelmiş. Aydan aya rafları düzeltirken tozunu aldığımız bir kitap.

Çocuklar el süremez. Ellerine alırlarsa **“cıs cıs dokunma çarpılacaksın yavrum! Cıs çocuğum cıs yavrum!”** muamelesi yapılıyor. Çocuk da hep Kur'an'a dokunup açarsa çarpılma psikolojisi ile yetişiyor. Halbuki bu şeytana yardımcı olmaktan başka bir şey değildir.

Abdestsiz el sürmezsin. Daima göbeğinin üstünde tutmalısın. Büyük ve yüksek raflarda saklamalısın. Ama asla anlamamalısın. Bu kağıdı kutsallaştırmaktır. Halbuki anlamı kutsallaştırmadan kağıdı kutsallaştırmak bir fayda vermez. Burada yanlış anlaşılmasın Kur'an'ı daima abdestli okumalıyız. Bu bir çok alimin görüşüyle sabittir. Anlatmak istediğimiz kağıdın aşırı derecede kutsallaştırılıp anlamın hayattan kovulmasıdır. Bu yüzden kağıda gösterilen saygıdan anlama gösterilen saygıya geçilmeli diyoruz.

Kur'an **“Yahudi ve Hristiyanların”** zulmüne ve şirkine daima karşı çıkar ve uyarır. Mesela:

“Ey iman edenler Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudur. Sizden kim onları dost edinirse şüphesiz o da onlardan olur” (Maide 51)

“Sen onların dinine uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da senden hoşnut olmazlar” (Bakara 120)

Kur'an böyle demesine rağmen, özellikle ülkemizde ve İslam ülkelerinde, Yahudi ve Hristiyanlar hem zihnimize hem de maddi hayatımıza hâkim olmuşlar. Ekonomi, eğitim, siyaset, karar verme mekanizması ve bir çok şeyi ellerine geçirmişler. Eğer Kur'an'ı gerçekten anlayarak okusaydık bu olmazdı. Ama Kur'an'ı anlamıyoruz. Arapçasını okumakla yetiniyoruz. Demek ki Kur'an anlamını bilmeden dinlediğimiz **“İngilizce şarkı”** gibi olmuş. Kur'an'ın da ne dediğini anlamıyoruz sürekli Arapçasıyla yetiniyoruz. Anlayarak oku dediğimizde birçok insanın bahanesi hazır: “Herkesin anlaması zordur. Onu sadece alimler anlar. Hem Kur'an'ın şifresi var. Şifreleri daha çözülmüş değil. Şifreli bir kitap bu. ” Kur'an'ı şifreli bir kitap yaptılar. Halbuki Kur'an'ın mesajı apaçık. Aslında insanların beyinleri Şeytani sistemler tarafından şifrelenmiş. Kur'an o şifreyi çözüp insanı özgürleştirmeye çalışıyor. Kur'an şeytani sistemlerin şifrelerini

kırıyor. Çünkü vahyin temel özelliği budur. Firavunların, Ebu Cehillerin, Ebu Leheblerin ve Nemrutların düzenlerini yıkar, şifrelerini kırar.

Unutmayalım ki, Ebu Lehebler, Ebu Cehiller Kur'an'ın getirdiği mesajı çok iyi anladıkları için Peygamberimize ve Müslümanlara savaş açtılar. Evet onlar Kur'an'ı tevhidi kabul etmekle neyi kaybedip neyi kaybetmeyeceklerini çok iyi biliyorlardı. Belki de bizler onlar kadar anlamış değiliz. Küfür cephesi olarak Ebu Cehil ve Ebu Leheb Kur'an'ın getirdiği mesajı çok iyi anladıkları için tüm güçlerini Müslümanlara zulmetmek için kullanıyorlardı. Bizler ise Kur'an'ı ve tevhidi iyi anlamadığımız için modern küfre karşı savaş veremiyoruz.

Tevhidi Firavun kadar da anlayamadığımızı düşünüyorum. O tevhidi kabul ederse neleri kabul edip neleri kabul etmeyeceğini ve başına neler gelebileceğini çok iyi biliyordu. Dahası tevhidi kabul ettiği anda neyin altına imza atacağını çok iyi biliyordu. Bizler Kur'an'a iman etmekle, tevhidi kabul etmekle nelerin altına imza attığımızı biliyor muyuz toplum olarak?

Firavunlar, Nemrutlar ve Ebu Leheblerin, gerek Kur'an gerekse diğer Peygamberlere gelen vahiyler karşısında küfürleri zalimlikleri daha da arttı ve şunları dediler: **"Ey büyük atalarımız ve ilahlarımız! Açtığınız yolda gösterdiğiniz hedefe durmadan yürüyeceğimize and içeriz. Varlığımız siz putlarımıza ve ilahlarımıza armağan olsun. Ne mutlu atalarımızın dinindeniz diyenlere!"** dediler ve var güçleriyle Müslümanları ezip yok etmek için uğraştılar.

Bizler Müslüman olarak Kur'an'ı ve tevhidi iyice anlayıp hayatımıza geçirdiğimizde şunları dememiz gerekiyor: **"Ey büyük Allah'ım! Açtığın yolda gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğime and içerim. Varlığım**

Unutmayalım ki, Ebu Lehebler, Ebu Cehiller Kur'an'ın getirdiği mesajı çok iyi anladıkları için Peygamberimize ve Müslümanlara savaş açtılar. Evet onlar Kur'an'ı tevhidi kabul etmekle neyi kaybedip neyi kaybetmeyeceklerini çok iyi biliyorlardı. Belki de bizler onlar kadar anlamış değiliz. Küfür cephesi olarak Ebu Cehil ve Ebu Leheb Kur'an'ın getirdiği mesajı çok iyi anladıkları için tüm güçlerini Müslümanlara zulmetmek için kullanıyorlardı. Bizler ise Kur'an'ı ve tevhidi iyi anlamadığımız için modern küfre karşı savaş veremiyoruz.

İslam'ın ve Kur'an'ın varlığına armağan olsun. Ne mutlu Müslümanım diyene!"

Evet toplum olarak Kur'an'ın vermek istediği mesajı anlamadığımız için bu tavrı koyamadık. Ve bu tavrın gerekliliklerini yerine getiremedik. Toplumumuzda böyle bir zihin oluşmadı.

Bu yüzden dünyada "özne" konumundan çıkıp "nesne" konumuna düştük. Nesne olmak ise zilleti kabul etmek ve zillet altında yaşamaktır. Ama Kur'an bir çok yerde bizleri düşündürmek için sık sık soruyor:

"Hala düşünmez misiniz? " (Casiye 23)

"Artık düşünmez misiniz? " (Secde 4)

"Hiç akletmiyor musunuz? " (Yunus 16)

"Artık akıllanmayacak mısınız? " (Bakara 44)

"Artık akletmez misiniz? (anlamaz mısınız?) " (Kasas 60)

Küfrün ve cehaletin, hakikati anlamamamız için beyinlerimize koyduğu şifreler düşünmemizi engelliyor. Allah(cc) ise ayetlerde bir çok deliller ve hakikatler anlattıktan sonra ısrarla "Düşünmez misiniz? Akletmez misiniz? " diyor.

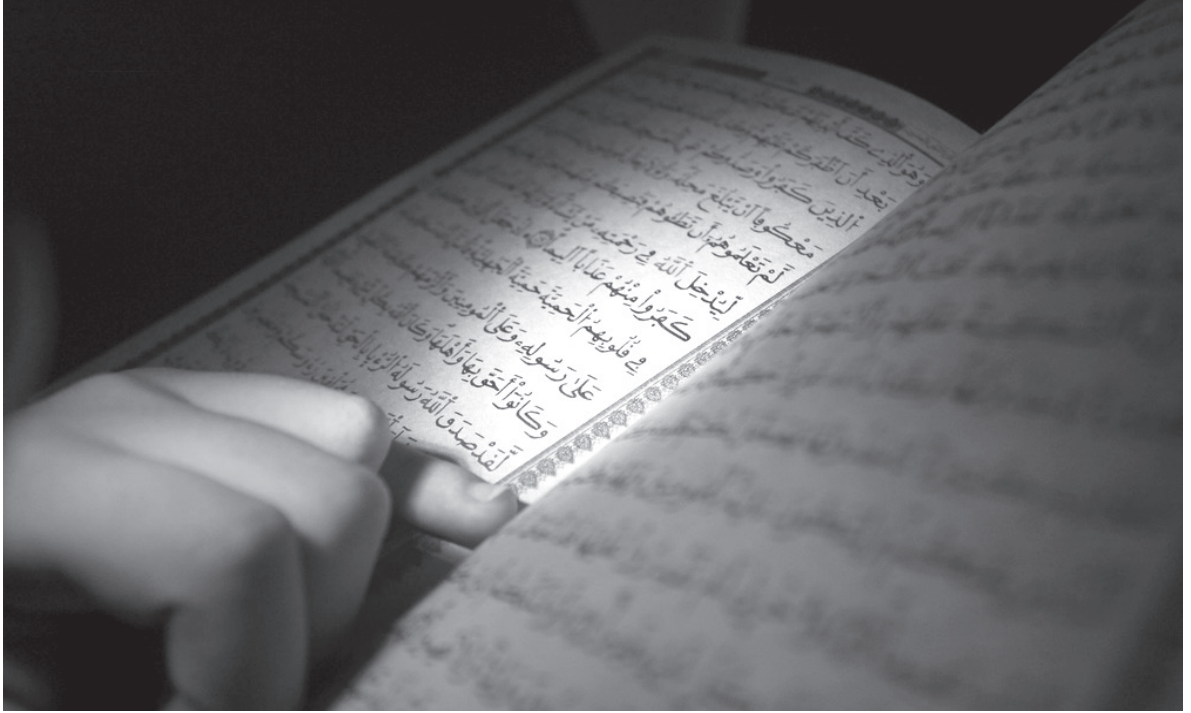
Hasan Basri diyor ki. **"Allah'a yemin ederim Kur'an'dan daha üstün bir zenginlik olmadığı gibi, Kur'an'dan mahrum olmaktan daha büyük bir fakirlik yoktur"**

Katları, yatları, lüks arabaları ve bankalarda milyonlarca dolarları bulunup ama Kur'an'dan mahrum kalanlar meğer çok fakirmiş.

Üniversite okuyan, kariyer hayalleri olan, çok para kazanıp rahat hayat sürme derdinde olan ama Kur'an'dan mahrum kalan bir genç meğer ne de fakirmiş.

Ekonomisi kalkınan ülkenin Kur'an'ı anlamayan insanları meğer fakir fukaraymış.

Fakir bir ailede doğan, fakir bir evde yaşayan, fakir bir semtin fakir sokaklarının

da yaşayan, fakir bir düzenin, fakir eğitim sistemlerinde okuyup, fakir bir iş hayatı yaşayan, fakir bir ülkenin en fakir meçhulleriymişiz meğer. Allah (cc) fakir fukarayı doyurmayı bizlere nasip etsin. Allah bizlerin zenginliğini de artırsın.

Başı ağrıyan bir hastaya doktor reçetesine Aspirin hapını yazsa, hasta hapi içmeyip bir saat boyunca **"Aspirin Aspirin"** diye tekrarlasa ağrısı geçmez. O hapi atması gerekir. Hatta bir kanser hastasına doktor reçete yazsa, hasta o reçeteyi alıp evinin en güzel yerine assa arada tozunu alsın, ağrıları arttığında sadece reçeteyi alıp okusa hastalığı da iyileşmez, ağrıları da geçmez. Ancak reçetede yazılan hapları alıp zamanında kullanmalı ki ağrıları geçsin hastalığı iyileşsin.

Allah(cc) bize Kur'an adında bir reçete yazmış. O reçeteyi iyice okuyup anlayıp hayatımıza geçirelim diye. Ama Kur'an'ı alıp evimizin duvarına asıp, raflara koyup tozunu alıyoruz. Arapçasını okuyup anlamından verdiği mesajdan habersiziz. Bu yüzden birey ve toplum olarak Kur'an hiç bir şeyimizi çözmiyor. Çünkü reçeteyi uygulamaktan uzağız. Allah (cc) bize yazdığı bu reçeteyi anlayıp uygulamadığımız sürece göbeğimizin üstünde tutsak neye yarar. Her gün öpüp alnımıza koysak neye yarar. Hasan El-Benna Risaleler kitabının 465. sayfa-

sında ümmetin içine düştüğü gafleti şöyle ifade ediyor : **"Kur'an'ın hükümlerini tatbik etmek Müslümanların hayır ve saadetlerini gerçekleştirebilecek olan şeydir. Fakat onlar buna kulak vermemektedirler. Bütün bunlardan sonra, Kur'an'ı Kerim'i hastalık için bir muska, toplantı yerleri için bir süs, düğün yerlerinde bir eğlence vesilesi, matem yerlerinde bir hüznün vesilesi şeklinde görmüşlerdir. Kur'an'ı Kerim geçmişte namazların süsü iken şimdi eğlencelerin süsü haline gelmiş. Önceleri mahkemelerde adaletin ölçüsü iken günümüzde düğün yerlerinin eğlence vesilesi haline gelmiş. Önceleri vaaz ve hutbelerde ilk sıradayken günümüzde büyücü ve muskacıların baş tacı haline gelmiş. Kur'an'a olan yaklaşımımız olsa da olur olmasa da olur şekline dönüştürmüştür."**

Muhammed İkbal diyor ki: **"Bir insan Kur'an'ı okurken ilk defa kendisine indiriliyormuş gibi ve Kur'an'ın muhatabı sadece kendisiymiş gibi okumalı."** Ancak böyle okunursa kurtuluş reçetemiz bize fayda verir.

Her Ramazan ayında hatimler indirilir. 30 kadın bir evde toplanıp 30 günde hatim indirir. Ve ya her yerde birey veya toplum olarak hatimler indirilir. Evet bu çok güzel. Çok güzel olduğu kadar "çok tehlikeli" bir iş. Çünkü

hiç anlaşılmadan indiriliyor hatimler. Daha da önemlisi Kur'an ahrette şöyle bir şikayette bulunsa halimiz nice olur. Kur'an'ın şikayeti:

"Ya Rabbi bu kulların beni çok okudular. Her ramazan hatmimi indirdiler. Hatim için programlar düzenlediler. Her Cuma bir evde toplanıp 40 kez Yasin okudular. AMA BENİ HİÇ ANLAMADILAR. YA RABBİ BU KULLARINDAN ŞİKAYETÇİYİM. Ne onlar beni anladı ne de ben onları." Kur'an'ın bu şikayeti yapmaya hakkı var. Çünkü Kur'an'a gösterilebilecek en büyük saygı onu anlamaktır. İnsanlar bizi anlamadığı zaman çok kızıyor ve değer vermiyoruz insanlara. Bizim söylediğimiz lafı anlamadıkları zaman kızıyoruz. Ya Kur'an... Kur'an'ı hiç anlamıyoruz. Anlamak için çaba bile göstermiyoruz. Ufak bir meal tefsir bile okumaktan toplum olarak uzağız. Kur'an bize kızmıyor mu sanıyoruz. Yine Muhammed İkbâl diyor ki: **"Kur'an'ın manası senin kalbine yeniden nazil olmuyorsa ne Razi'nin tefsiri, ne de Zamahşeri'nin Keşşaf'ı senin dertlerine çare bulmaz."**

Almanya'da yaşayan çok sevdiğimiz bir dostumuzdan Almanca bir mektup gelse. Onu hemen Türkçeye çevirttirir ve dostumuzun bize neler yazdığını hemen öğrenmek isteriz. Anlamak isteriz. Ama alemlerin Rabbi olan, görüp görmediğimiz her şeyi bize veren Allah'ın(cc) bize gönderdiği "kurtuluş mektubu" olan Kur'an'ı anlamak için çaba harcamayız. Acaba ne diyor Rabbimiz bize. O bizim sahibimiz. Ne diyor bize diye hiç mi merak etmeyiz.

Kur'an bir sınav kitabı. Ancak kitaba çalışıp görevini yapanlar sınavı geçebilir ve Allah'ın rızasını kazanarak cennete yerleşir. **SBS, ÖSS ve KPSS'yi** kazanmak için yığınlarca konu anlatımlı kitaplar bitirip, soru bankaları çözüyorlar. Amaç bir sınavı kazanmak için. SBS'ye giren iyi bir lise kazanmak için yığınlarca kitap bitirip soru çözüyor. ÖSS'ye giren iyi bir üniversite kazanıp iyi bir bölüm okumak için "konu anlatımlı" setler bitiriyor, dersanelerin yolunu aşındırıyor. KPSS'ye girenler (girenlere Allah yardım etsin sağlığa zararlı) iyi bir iş bulmak ve atanmak için vaktini konu anlatımlı setlerle ve dersanelerle geçiriyor. Bu arada yaşı 25-30'a geliyor. SBS'den KPSS'ye kadar konu anlatımlı setler bitiriyor, soru bankaları çözüyor, dersanelerin yollarını aşındırıyor ama Kur'an'ı anlamak için küçük bir tefsir, küçük bir meal bile okuyamıyor. Halbuki Kur'an'ı Kerim **"AHS" (Ahirete**

Hazırlık Sınavı) için çalışılması, anlanması ve uygulanması gereken en mühim konu anlatımlı kitap. Hatta geçmişte çıkmış çözümlü soruların da bulunduğu bir sınav kitabı. Geçmiş kavimlere çıkan sorular bize bildirilmiş. Ad, Semud, Hz. İbrahim'in kavmi, Hz. Musa'nın kavmi, Hz. Salih'in kavmi, Lut kavmi. Bir çoğu sınavı (imtihani) geçemedi ve kaybedenlerden oldu. Sınav belli, sınava çalışılacak kitap belli. Sorular belli, cevaplar belli. Hatta dedikleri gibi, "öyle bir sınavdayız ki kitabı açıp kopya çekmek serbest."

Çocuğunu SBS, ÖSS, KPSS'ye çalışması için zorlayan ve çabalayan anne babalar acaba çocuklarını Kur'an'ı anlayıp hayatlarına hakim kılmak için zorlayıp çabalıyorlar mı? **"AHS'yi" (Ahirete Hazırlık Sınavı)** kazanmaları için çocuklarını haftalık bir tefsir dersine götürüyorlar mı?

Çocuklarına bir meal okutuyorlar mı? Yoksa çocuklar küçük yaşta sadece SBS, ÖSS, SS, SS, SS'ler içinde boğulup gidiyor mu? Peki sizin çocuğunuz hangi SS'ler içinde kaybolup gidiyor?

Çocuklarımızın öğretmen olarak iyi bir yere atanması, yerleşmesi için uğraştığımız kadar cennette de en üst makamlara kadar atanması için uğraşıyor muyuz? Mesela bizim çocuklarımız Allah'ın izniyle Kur'an'ı iyi anlayıp Uhud'da şehit düşerek Firdevs cennetine yerleşmiş Musab (ra) olabilirler mi? Ya da oturduğumuz evin arka sokaklarından bir evde neden bir Said Nursi, Şeyh Şamil, Ahmet Yasin çıkmıyor. (Bu soru önce kendime sonra okuyucuya)

Ya da bizim çocuklarımız en basitinden Kâfirun, İhlas, Fatiha, Maun, Fil, Tebbet, Asır, Münafikun ve Tevbe surelerinin tefsirini ne zaman okuyacaklar ve dinleyecekler? Ya da Kur'an'da Münafikun diye bir surenin olduğundan haberdarlar mı?

Ya da yıllardır matematik dersinde X'in değerini arayıp duran çocuklarımız ne zaman Bakara suresinin mealini okuyup ve anlayıp küfrün zulmünü ve psikolojisini anlayacaklar. Kur'an'ı anlamaları için X'in değerini bulmak için ayırdıkları vaktin sadece yüzde onunu ayırmaları yeterli. İnanın yeterli. Ya da Kur'an X'ten daha mı değersiz ki X'in değerini bulmak için uğraşıldığı kadar Kur'an'ın değerini anlamak için uğraşılıyor? Bu soru biraz da eğitim sistemine sorulsa daha iyi olur. Zaten bir zaman sonra çocuklarımız da X olup çıkıyor, kayboluyorlar. Bul bulabilirsen artık.

Münafık ve kafirlere karşı olan tavrımızı Kur'an belirlemiyor. **BM'nin** kriterleri belirliyor. **G20'ler** belirliyor. Küresel kriterler belirliyor. **NATO** nereye isterse oraya saldırıyor. Kişisel ve toplumsal konulardaki seçimlerimizi medya belirliyor. Ama asla Bakara suresi, Tevbe suresi belirlemiyor. Olaylara kişilere Kur'an'ın bak dediği yerden bakamıyoruz. Vahyin penceresinden bakamıyoruz. Televizyon ekranlarından bakıyoruz. Bizim okuduğumuz Kur'an İslam dünyası için bir tehlike arz etmiyor. Bir Bakara suresini anlamadan okuyoruz. Halbuki Kur'an'ın "OKU" emri anlamak için oku demektir. Kur'an'ı ezberle ama hayatına ve toplumu-na hakim kılmak için ezberle. Yoksa Yahudilerin Tevrat'a yaptıkları muamelenin bir benzerinin yapmış oluyoruz. Allah(cc) **Cuma suresi 5. ayette** şöyle buyuruyor:

"Kendilerine Tevrat öğretildiği halde, onun gereğini yapmayanların durumu 'sırtına kitap yükletilmiş merkeplerin' durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kimselerin durumu ne kötüdür. Allah zalimleri doğru yola erdirmez"

Acaba bizlerde Kur'an'ı ezberleyerek, çokça hatim indirerek ama anlamadığımız için anlamak için çaba göstermediğimiz için Kur'an'ın gereğini yapmayarak Yahudilerin durumuna düşmüş olmuyor muyuz? Zaten kitap yüklü merkep de tam olarak bu olsa gerek. Çünkü eşiğin sırtına bir şeyi yüklersiniz ve taşır. Neyi taşıdığını asla bilmez. Bizler de Kur'an'ın sürekli hatmini indirip, Kur'an'ı rafların içinde koruyup, göbek üstünde taşıyıp ama o Kur'an'ı anlayıp hayatımıza geçirmesek sırtında neyi taşıdığını bilmeyen eşekler gibi oluruz Allah korusun.

Rabbimiz bir başka ayette buyuruyor ki:

"De ki: Hak geldi batıl zail oldu. Zaten batıl yok olmaya mahkumdur" (İsra 81)

Bu ayeti çoğumuz bilir. Ama bu ayeti okuyup söylediğimizde arkasından hemen şu soruyu sormalıyız ki hakkı ortaya koymuş olalım: **Biz Kur'an'ı anlayıp uygulayarak hakkı ne kadar ortaya koyduk ki batıl zail olacak?** Soru zor, soru çetin, sorunun cevabı bedel istiyor. Sorunun cevabı: Musab b. Ümeyr'dir, Hz. Hamza'dır, Hz. Ömer'dir, Hz. Ali'dir, Hz. Hatice'dir...

Bu sorunun cevabı: Şeyh Ahmet Yasin'dir, Şeyh Said'dir, , Şeyh Şamil'dir, Süleyman Hilmi Tunahan'dır, Hasan el Benna'dır, Said Nursi'dir, Ömer Muhtar'dır, Ali Haydar Efendi'dir...

Günde kıldığımız 5 vakit namazda FATİHA suresini 40 kez tekrarlıyoruz. Acaba Allah (cc) bize Fatiha suresini günde 40 defa neden tekrarlatıyor. Hiç düşündük mü? Beş vakit namazda günde 40 kez "Ancak sana ibadet eder ancak senden yardım dileriz"(Fatiha 5) diyoruz. Hem günde 40 defa bunu tekrarlayıp hem de ibadet edip yardım istediğimiz başka ilahlar mı var hayatımızda. Paraya mı ibadet ediyoruz? Mal kazanma hırsına mı? Kariyer putuna mı tapıyoruz? Moda putu bizim yaşamımızda da var mı? Yoksa bizler de Amerika her şeyi görüyor, her şeyi ayarlıyor, her şeyi duyuyor, her şeye müdahale edip yok edebilir, kimse ona karşı ko-yamaz, büyük yıkılmaz güç diyenlerden miyiz? Haşa bizler de Allah'ın(cc) sıfatlarını Amerika'ya yakıştıranlardan mıyız? Ya da Amerika'nın dostu olup başımız sıkıştıkça yardıma Amerika'yı mı çağırıyoruz? Asıl sorumuza tekrar dönelim o zaman. Namazda günde 40 kez Fatiha suresini niye okuyoruz? Aslında Fatiha'yı günde 40 kez okurken derin manalarını iyice anlayıp kendimize günde 40 kez format atmış olmamız lazım. Çünkü gün içinde sürekli zehirli çökertici virüslerin saldırısına uğruyoruz.

Peygamberimiz buyuruyor ki: **"Beni Hud suresi yaşlandırdı. "** Niye diye sorduklarında ise Peygamberimiz: **"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol"**(Hud 112) ayetini söylemiş. Çok sorumluluk sahibi olmayı isteyen bir ayet olduğunu ifade etmek istemiştir. Peki bizleri yaşlandıran bir sure veya ayet var mı? Sorgulamamız gereken tam da bu olsa gerek.

Kur'an aramızda ve çağlara ışık tutmakta. "Bu kendisinde şüphe olmayan bir kitaptır. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için **yol göstericidir.**" (Bakara 2) Kur'an kurtuluşun yolunu gösteriyor.

Kur'an diyor ki: "Var mı beni anlayıp kurtuluşa erecek olan! Doğru yolu bulacak olan..."

Bu yüzden diyoruz ki: **"Muhtaç olduğun kudret Kur'an'ın asil sayfalarında mevcuttur"**

Bu yüzden Kur'an'ı anlayıp önce hayatımıza sonra da toplumumuza hakim kılmak zorundayız.

Ey Türk gençliği! İşte senin birinci vazifen budur.

Selam ve dua ile...

Kır Zincirlerini Kardeşim!

Bekir TOK

Kır zincirlerini kardeşim. Sen Müslümansın; teslim ol Yaratana... Boynundaki zincirleri tutan eller, seni bir sağa bir sola çekiyor, dosdoğru yolda gitmen gerekirken yalpalayıp duruyorsun.

Önce zihnimizi zincirlemişler, prangayla bağlamışlar. Henüz hayatı anlamlandırmaya başladığımız, henüz yeni cümle kurmaya başladığımız çağda besmeleden önce bilmem kimin sözlerini öğretmeye başlamışlar. Sonra öteki sene bir daha, sonraki sene bir daha... Hayatımızı, annemizi, çevremizi, her şeyimizi yaratan çok uydurulmuş kahramanlar gündem olmuş hayatımızda. Daha besmele çekmeyi öğrenemeden, küfür üzere and içmeyi öğretmişler bizlere.

İlk cümle "Ali bak" olmuş. Ali, bak emrini anlamış ama nereye nasıl bakacağını bilememiş. Televizyona bakmış, harama bakmış, olaylara Kuran ve Sünnet penceresi ile değil başka pencerelerden bakmış. Çünkü kimse ona nereye nasıl bakılması gerektiğini öğretmemiş. Sonra "Ali koş" demişler. Ali nereye koşacağını bilmeden başlamış koşmaya son gücüyle. Yazılılar, sınavlar, imtihanlar, denemeler derken deneme tahtası olmuş ama Aliler Ahmetler yılmadan koşmaya devam etmişler. Koşmuşlar ama hangi istikamete? Cennet istikameti olmadığı her halinden belli olan bu parkurun üzerinde anneler ve babalar kenardan var güçleriyle koşturdukları yavrularını desteklemişler. Paralarını harcamışlar, her türlü imkanları sun-

ATAKAN YILDIRIM'IN YAZISI

Muhakeme yetisini kaybetmiş, beyinlerini efendilerinin emrine amade kılmuş kalabalıklarım, aradan bin yıllar da geçse aynı hataları tekrarlıyor olmalarına kızmak mı lazım, acımak mı bilmiyorum?

maya çalışmışlar. Tıpkı ata arpayı verip arkadan "deh" der gibi... Kuran okumayı, hadis ezberlemeyi, en gerekli duaları nasıl yapacağını öğreneceği çağda koştuktan yorulan minik Aliler, Ayşeler kalan vakitlerini de çocuklukları gereği oyuna eğlenceye ayırma gereği bulmuşlar. Ama zincir tutan kırılabilir eller oyun vakitlerini, eğlence saatlerini de boş bırakmamış yavruların. Televizyon, bilgisayar ve nice oyalayıcı aletlerle Kuran'ın zihne girebileceği en ufak deliği bile sıvamışlar, Kur'ansız, Sünnetsiz bir nesil yetiştirmiş göz açıp kapayıncaya kadar.

İlk kelimelerini televizyonlardaki subliminal İslam karşıtı mesajlarla dolu çizgi filmlerden öğrenen yeni nesil çocuklara aynı şekilde gününü

Bir olay meydana çıktığında belli başlı birkaç ana görüş ortaya çıkıyor. Hepsi dizayn edilmiş, birileri tarafından belirlenmiş görüşler. Allah'ın indirdiği vahyin penceresinden olayı değerlendirenlerin sayısı çok az kalıyor. Efendileri Mısırlıların taptığı ineği zihinlerinden silemeyen İsrailoğulları'nın Mısır'dan çıktıktan sonra ilah olarak buzağıyı benimsemeleri gibi, efendilerinin uyguladığı demokrasi şablonundan kurtulamayan, buzağıyı Musa'nın unuttuğu Rabbi olarak tanıtan atalarının yolunda, demokrasiyi Muhammed (a.s) döneminde de aslında uygulanan adı konulmamış bir erdem (!) olarak görenlerin sorunu bu... Prangalar.

harcayan anne babalar da hayır getiremiyorlar. En verimli yaşlarını şirk içeren bilgileri öğrenmek, kalan zamanlarını da belki büyüdüğünde kendisine hiçbir fayda getirmeyecek bilgileri bellekle tıka basa dolduruyorlar. Zihinlerdeki prangalar yavaş yavaş oluşmaya başlıyor bu yaşlarda daha.

Önce zihnimizi prangalamışlar kardeşim. Bir olay meydana çıktığında belli başlı birkaç ana görüş ortaya çıkıyor. Hepsi dizayn edilmiş, birileri tarafından belirlenmiş görüşler. Allah'ın indirdiği vahyin penceresinden olayı değerlendirenlerin sayısı çok az kalıyor. Efendileri Mısırlıların taptığı ineği zihinlerinden silemeyen İsrailoğulları'nın Mısır'dan çıktıktan sonra ilah olarak buzağıyı benimsemeleri gibi,

efendilerinin uyguladığı demokrasi şablonundan kurtulamayan, buzağıyı Musa'nın unuttuğu Rabbi olarak tanıtan atalarının yolunda, demokrasiyi Muhammed (a.s) döneminde de aslında uygulanan adı konulmamış bir erdem (!) olarak görenlerin sorunu bu... Prangalar.

Bugün sabah gün ağarırken yola çıkan, akşam geç vakitlerde evine dönen, belki de en ağır işlerde kullanılıp aldığı maaş kirayı düşünce ancak karnını doyuran insanlar; kölelik artık günümüzde yok diye seviniyorlar. Biraz daha maaşı fazla olanlar, fazla mesailerini evdeki lüks eşyaları yenilemeyle, yaptığı düğünün masraflarını birkaç sene ödemeyle, kişisel zevklerine ait masraflarını karşılamayla yine zoraki yetiştirebiliyorlar diğer aya. Maaş artıyor bazen ama yine zor yetiyor infaka, zekata, hayra. Modern kölelikte ayaklara zincir vurularak, kırbaçlarla hizaya sokularak değil; zihne vurulan prangalarla insanlar kontrol altında tutuluyor kardeşim.

Gençler bugün özgürlüğü her türlü günahı işlemek olarak görmekte. Şeytanların boyunlarına taktığı ve ateş çukurlarına çeken zincirlerinden bihaber, Allah'ı hayatlarına karıştırmayı hürriyetlerine vurulan darbe olarak algılamaktalar. Şeytanın önlerine çıkardığı, alladığı puladığı karşı cinsten varlıklarla tuzağın içine her an bir adım daha sürüklenen, tapınak haline getirdiği stadyumlarda futbol dininin ayinlerini zevkle yerine getiren, televizyon, sosyal medya ve diğer vakit ve akıbet katillerine hayatında en değerli başköşeleri layık gören günümüz gafil gençleri de her bir yandan vurulmuş zincirlerle tağutlar tarafından uçurumlarla dolu olan doğru yolun aksi istikametine çekilmeye devam etmekte kardeşim.

Kadının görevi evinin işlerini görmek, evine Allah'ın lutfettiği rızkı taşıyan kocasına hürmet edip çocuklarını en iyi şekilde yetiştirmekken; piyasaya sürülüp erkekler gibi en zor işlerde

Zihnimize öyle bir pranga vurulmuş, boynumuza öyle zincirler geçirilmiş ki ta doğumumuzdan ölümümüze kadar, kendi fıtratımızdan utanır hale gelmişiz. Müşriklere benzemeyi üstünlük, Müslüman görünmeyi de alçaklık olarak algılamışız. Rızık endişesi ile Allah'ın istemediği mevkilerde tağutun askeri olmayı bir çırpıda kabul etmişiz. Bizi tek endişelendiren o konuda sakalımızın kesilmesi olmuş ama anlamamışız ki sakalın gitmesi, kalbimizdeki bir hastalığın ateş türünden bir bulgusu olmuş.

çalıştırılması, masa başına oturtularak kadınlığından faydalanılıp müşteri çekmek için kullanılması, cinsiyetinin Peygamber Mekke'sindeki cariyeler gibi kullanılması bugün erkek-kadın eşitliği adına hürriyet olarak kutlanmakta çoğu kimseler tarafından. "Müslüman" ismiyle piyasaya çıkanlar, kadına Allah'ın verdiği asli görevleri unutarak, fitratı bozan, nesli bertaraf eden, aile düzenini mahveden "kadınların çalışması" ile ilgili her türlü uygulamayı destekleyebilmekte, "başörtüsü" de işin içine dahil olunca "cariyeleşen" kadınlara hakları teslim edilmişçesine sevinenler olabilmektedir. Zihindeki

prangalar ve bunun sayesinde hayatı vahiyle değil de başka değer yargıları ile tartanların düştüğü durum ve sorun bu kardeşim.

Musa (a.s.) döneminde Firavun'un her evde istediği gibi yeni doğan çocukları öldürmesi sanma ki günümüzde artık yok. Hayır, günümüz Firavunları bu işi daha ustaca yapıyorlar, zihin prangaları ile. Önce rızık endişesi sinyalini gönderiyorlar, analar da birer cariye gibi tüm gün rezil işlerde çalışınca evde çocuk büyütme hayal oluyor. Böylece haplar, araçlar, planlamalar, kürtaçlar gibi modern katliamlarla yeni bir Musa daha doğmadan yok edilmeye çalışılıyor kardeşim.

Bir insan ne zaman kendi öz kardeşi düşüp yaralandığında, hastalanıp ateşler içinde kaldığında, tecavüz edildiğinde, diğer odada çekirdek çitleyip, şarkı söyleyerek zevkten dört köşe olabilir? Bizler tüm Müslümanları kendi öz kardeşlerimiz kabul ediyoruz ancak dört bir yanda davaları uğruna katledilen, ırzına geçilen, sövülen, hakaret edilen, işkence edilen, evleri basılan, hapslere atılan Müslümanlara rağmen bizler bu haldeyse, bunun sebebi zihnimizi uyuşturan, dönüştüren ve bizi köleleştiren bu prangalar, zincirlerdir kardeşim.

Veryüzünü bir döşek, gökyüzünü koruyucu bir tavan kılan ve bize hayat veren suyu lutfeden, her şeyden önce bizi yaratan Allah'ı anmak, O'na teşekkür etmek akla zor gelen bir durumken, O'nun evinde yönetimi en büyük zulüm olan şirk usulü ile gasp edenler kapımızın önüne asfalt dökünce şükranlarımız ağızımızdan burnumuzdan taşıyor, "Allah'a bile bile şirk koşmayın" (Bakara 22) emrine rağmen "zeval gelmesin" duasını Allah'a "bile bile" edebiliyoruz. Böylece bu pranga "efendiye zulmüne rağmen karşı gelme" komutunu bizlere iletmış oluyor.

Zihnimize öyle bir pranga vurulmuş, boynumuza öyle zincirler geçirilmiş ki ta doğumumuzdan ölümümüze kadar, kendi fitratımızdan utanır hale gelmişiz. Müşriklere benzemeyi üstünlük, Müslüman görünmeyi de alçaklık olarak algılamışız. Rızık endişesi ile Allah'ın istemediği mevkilerde tağutun askeri olmayı bir çırpıda kabul etmişiz. Bizi tek endişelendiren o konuda sakalımızın kesilmesi olmuş ama anlamamışız ki sakalın gitmesi, kalbimizdeki bir hastalığın ateş türünden bir bulgusu olmuş. Televizyonda Allah yolunda çarpışan Müslüman kardeşlerimizi gördüğümüz zaman, değer yargılarına İslam'ı uydurabilmek için kafirlere onları kö-

Köle olmayı, ayaklara vurulan prangalar, sırta inecek kırbaçlardan ibaret sanıp, günümüz tağutlarının vurduğu zihin prangalarına gözümüz hiç takılmamış bile. Boynumuza geçirilen o kadar görünmez zincirin bizi nereye çektiğini anlamamışız bile.

tüleyivermişiz; aslında İslam'ın daha yumuşak, daha ılımlı olduğunu, barıştan yana olduğunu vurgulamışız. Kendimizden utanır hale gelmişiz vel hasılı. Köle olmayı, ayaklara vurulan prangalar, sırta inecek kırbaçlardan ibaret sanıp, günümüz tağutlarının vurduğu zihin prangalarına gözümüz hiç takılmamış bile. Boynumuza geçirilen o

kadar görünmez zincirin bizi nereye çektiğini anlamamışız bile.

"Gençliğini bir kere yaşayacaksın" "Bir kere düğünün olacak" gibi şeytani dürtülerle adım atılan "dalalet erenlerin yolu"ndan sakınıp "nimet verilenlerin yolu"na adımını atmak için aynı taktiği kullanabilirsin kardeşim. Sen de ki: "kaç kere yaşayacağım sanki bu hayatı, bir tane var o da Rabbime armağan olsun", "Kaç kere öleceğim, bir kere! o da beni yaratan için neden olmasın" diyebil. Çünkü tek fırsatımız var. Bu süre bittikten sonra geri dönüp bir şans daha isteyenlere o şans verilmeyecek. O halde "namazımız, tüm ibadetlerimiz, hayatımız ve ölümümüz" bu tek fırsatı olan imtihanda, ellerindeki zincirleri boyunlarımıza geçirip bizleri ateş çukurlarına çekmeye çalışan şeytanların aksine, Alemlerin Rabbi Allah için olsun.

Özgür Üniversiteli Dergisi

“Gençlik ve Ahlakî Yozlaşma”

Konulu Soruşturma¹

Ali KAÇAR

1. Bilindiği üzere toplumumuzu derinden yaralayan özellikle dinamik bir kesim olan gençliği kısılcı altına alan bir ahlaki çöküntü söz konusu. Yaşanılan bu ahlaki çöküntüyü değerlendirir misiniz? Toplum olarak içinde bulunduğumuz ahlaki çöküntünün boyutlarına değinir misiniz?

C.1: Batıda, laisizm, sekülerizm, liberalizm gibi batıl ve insan fitratına ters olan ideolojiler Batılı toplumların ahlaken çökmesine ve çözülmesine neden olmuştur. Türkiye’de, Cumhuriyet rejimi ile ivme kazanan batılılaşma çabaları, ne yazık ki Türkiye’yi de bu konuda Batılı toplumlara benzeterek çökmenin ve çözülmenin eşiğine getirmiştir. Bugün Türkiye’de, herkesin feveran ettiği ahlaki çöküntü ve dejenerasyonun nedeni bu batılılaşma çabalarıdır. Üzülerek belirtelim ki, bugün, içinde yaşadığımız toplum, gösterilen bu batılılaşma çabaları neticesinde tam anlamıyla bir ahlaki çöküntü ve dejenerasyon yaşamaktadır. Özellikle gençler arasında görülen bu dejenerasyon/yozaşma ve ahlaki çöküntü toplumun geleceği açısından son derece büyük tehlike ve tehditler oluşturmaktadır. İnsanların bir zamanlar konuşmaya dahi utanarak çekindikleri bazı konuların, bugün, toplumda çok rahat bir şekilde konuşulur olması, hatta alenen işlenir hale gelmesi, toplumda da herhangi bir tepkinin oluşmaması bu tehlikeyi daha da vahim hale getirmektedir. Çünkü televizyon programlarında, gazetelerde, haber

sitelerinde, sosyal medyada ve magazin dergilerinde, her tür ahlaksızlık pervasızca sergilenmekte, cinsellik, müstehcenlik, alkol kullanımı özenilen bir değer haline getirilmektedir. Bu kadarla da yetinilmeyerek ahlaki değerlerden yoksun kişilerin hayatları/yaşam tarzları imrenilecek tarzda sunulmakta ve bunların karanlık ve kokuşmuş yaşamları çekici gösterilmeye çalışılmaktadır. İşin daha da vahim yanı, bu gibi kimselerin ahlaksızlıkları, çürümüşlükleri/kokuşmuşlukları, çağdaşlık, modernlik ve bir cesaret örneği olarak topluma sunulmaktadır. Ne yazık ki bundan en çok gençler etkilenmektedir. Reklâm, sinema, edebiyat, mizah gibi kültürel araçlarda da hep aynı mesajlar verilmekte, kitlelerin dini, ahlaki değerleri yok sayılarak, sekülerizm, laisizm, ateizm, liberalizm vb. gibi sapkın ve batıl ideolojiler ile nikâhsız yaşama, flört, evlilik öncesi birliktelik özendirilmektedir.

Türkiye’de AKP iktidarı, 2002 yılından bu yana tek başına yönetimde bulunmaktadır. Politika olarak batılılaşma ile birlikte muhafazakâr demokrattığı benimsemiş ve buna göre politika ürettiğini iddia etmektedir. Kendisine yönelen ithamlara ise özgürlükçü ve batı yanlısı olduğunu, kişisel hayata ve yaşam tarzına müdahale etmediğini/etmeyeceğini de her defasında deklare etmektedir. Gerçekten de aile kurumunun temelini dinamitleyecek tarzda müstehcen yayın yapan yazılı ve görsel medyaya, alenen kadın ticareti yapılan mekânlara, -göstermelik bir iki operasyon hariç- uyuşturucu baronlarına, nikâhsız birlikte yaşamayı alenileştiren, mo-

dernlik, çağdaşlık olarak özendiren çevrelere alabildiğine özgürlük tanınmıştır. Hatta laiklerin beğenisini kazanma uğruna, kimi sanatçı müsveddelerine etek dolusu paralar karşılığında Belediyelerce konserler verilmek suretiyle, toplumdaki ahlaki çöküntü daha da derinleştirilmiştir. Müslümanlara gelince, aynı ölçüde davranılmamakta, hatta kimisine 'el Kaide', kimisine 'radikal İslamcı' diye baskınlar yapılarak zindanlara atılmaktadır. Hatta 28 Şubat post-modern darbe dolayısıyla gasp edilen haklar, azgın azınlık laiklerin hışmını çekmemek için bir adım öne, iki adım geri mantığıyla ha bugün ha yarın, parça parça verilir gibi yapılmaktadır. AKP iktidarı, 11 yıldır dile getirdiği özgürlükçü iddialarına rağmen, Müslümanların tepesinde Demokles'in Kılıcı gibi sallanarak Müslümanların yaşam alanlarını daraltan, onları ötekileştiren, en temel, en masum haklarını bile gasp eden 1920'li yıllardan kalma çağdışı, despotik kanunlara bile dokunamamıştır. Müslümanlara tanındığı iddia edilen özgürlük ise, bizatihi Müslümanlara, Müslüman oldukları için verilmiş özgürlükler değildir. Ayrıca Müslümanların istifade etmeye çalıştıkları bu özgürlüklerin bir kısmı, iktidar değişiminde kolaylıkla sona erdirilecek türden özgürlüklerdir. Bir iktidar değişiminde eski haline dönme ihtimali çok kolay olan başörtü serbestliği bile yıllar sonra yarım yamalak 'demokratik bir hak' olarak sağlanabilmiştir. Bir iktidarın demokratik bir hak olarak getirdiğini, bir başka iktidar ise, yine demokratik bir hak olarak kaldırma hakkını rahatlıkla kendisinde görebilir. Oysa Müslümanlar için başörtüsü, demokratik bir hak değil, tıpkı namaz gibi, oruç gibi inançtan kaynaklanan en temel haklardan biridir. Kısacası başörtüsü imani ve akidevi sorumluluğu gerektiren bir haktır. Dolayısıyla bu hak, birilerinin verdim demesiyle alınmaz, birilerinin de aldım demesi ile verilecek ya da vazgeçilecek türden bir hak değildir.

İşin trajikomik yanı ise, Müslümanlar için getirildiği ve ne kadar İslami olduğu tartışılan haklar bile 'Türkiye muhafazakârlaşıyor' ya da 'mahalle baskısı' gibi iddiaların gündeme getirilmesine neden olmasındır. Oysa Türkiye muhafazakârlaşmıyor, aksine bu saldırılarla ılımlı İslam anlayışının kitlelere kabulü sağlanmaya çalışılmaktadır. Bu saldırıların asıl amacı da budur. Ayrıca Türkiye'de on yıllardır mahalle baskısı ile Müslümanlara, Türkiye'yi zindan edenler, bugün mahalle baskısından şikayetçi olmaktadır. 28 Şubat'ta okul önlerinde küçü-

cük kızları bileklerine kelepçeler takılarak yerlerde süründürenleri, ikna odaları oluşturanları, mahallelerde bile başörtülü Müslümanlara saldıran insanlıktan nasibini almamış olanları henüz unutmadık. Türkiye'deki azgın azınlığın hali, biraz da, hem dayak atan, hem de dayak yiyorum diyerek ortalığı velveleye veren adamın haline benziyor. Bu velveleler ve iddialar, Türkiye'de, gittikçe toplumu içten içe çürüten, yozlaştıran fuhuş, uyuşturucu, cinayet, gasp ve tecavüz gibi gün geçtikçe daha da artan olayların üzerini örtmek amaçlı olduğunu şimdilerde geriye dönüp baktığımızda daha iyi anlıyoruz.

Türkiye'nin içinde bulunduğu bu durumdan en çok etkilenen, toplumun temel çekirdeğini oluşturan aile kurumu olmuştur. Çünkü toplumdaki ahlaki çöküntü ve dejenerasyonun neticesinde ailedeki çözülme ve parçalanma, özellikle son yıllarda daha çok artmıştır. Türkiye'de son yıllarda boşanmaların Müslümanlar arasında da artmasının nedeni son yıllarda uygulanan politikalar neticesinde meydana gelen ahlaki çöküntü ve yozlaşmadır. Bu ise, kıızıyla erkeğiyle, en çok çocukları ve gençleri etkilemektedir. Toplumun geleceği olan gençlerin pimi çekilmiş bomba haline gelmelerinin nedeni de budur. Gezi Parkı olaylarına, ODTÜ olaylarına, bu gözle bakıldığında, ahlaki çöküntünün aile, özellikle de gençler üzerindeki etkileri daha kolay anlaşılacaktır. Televizyonlardaki müstehcen yayınlar, gazetelerin magazin sayfaları, TV dizilerindeki aile profilleri, kimi ailelerde enstest ilişkilerini tahrik etmekte, bu ise Türkiye'deki aile yapısını dinamitlemektedir. Türkiye bu konuda, Avrupa ülkeleri ile yarışmakta, hatta onları geride bırakacak tarzda tefessüh etmiştir.

Bu çürümüşlüğün devletin gözde kurumlarına da sirayet etmiş olması, olayın vahametini daha da arttırmaktadır. Nitekim gazeteci Musa Kesler'in, konuyla ilgili 14-17 Şubat 2013 tarihli Milliyet gazetesinde verdiği haber olayın geldiği boyutu göstermektedir:

"Kamuoyunda 'askeri casusluk' davası olarak bilinen 'fuhuş, devletin güvenliğine ilişkin bilgileri temin etmek' suçlamasına ilişkin 345 sanıklı davanın dosyasında soruşturma savcısının devletin en tepesine kadar yazdığı 'zührevi uyarı' yazıları ortaya çıktı. Dava dosyasına giren yazışmalara göre Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Dışişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve hatta Diyanet İşleri Başkanlığı personelinin, soruşturma kapsamında tutuklanan ve 'bulaşıcı

zührevi hastalık' teşhisi konulan eskort kızlarla irtibatlı olduğu tespit edildi. Savcı Zafer Kılınç, Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Dışişleri Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü ve Diyanet İşleri Başkanlığı'na yazı yazarak, 'Personeliniz bulaşıcı zührevi hastalık taşıyan eskortlarla irtibatlı, gereğini yapın' dedi.

Bu konuda savcılığın isimlerini de bildirdiği personelle ilgili herhangi işlem yapılmış mı yapılmamış mı, bu belli değildir. Belki bundan daha da önemlisi bu kurumlarda çalışan kimi personelin eskort kızlarla girdikleri fuhuş ilişkisidir.

Ne yazık ki son yıllarda fuhuş, uyuşturucu kullanımı, gasp, cinayet, yolsuzluk geçmiş dönemlere göre çok daha artmış ve içten içe toplumu çürütmeye başlamıştır. Nitekim CHP Milletvekili Ali Özgündüz, Adalet Bakanlığı'na 2002-2011 döneminde fuhuş, cinsel saldırı, müstehcenlik ve teşhircilik, alenen cinsel ilişkiye girmek suçlarından dava ve sanık sayısını sormuştur. Adalet Bakanı Sadullah Ergin verdiği cevapta fuhuşun, müstehcenliğin, cinsel istismarın 2002-2010 yılları arasında ortalama yüzde 150 ile yüzde 200'lük bir artış olduğunu söylemiştir. Bu açıklama bile toplumdaki ahlaki çöküntünün ulaştığı boyutu gözler önüne sermektedir.

S. 2: Sizce bu ahlaki çöküntünün altındaki yatan temel sebepler nelerdir? Ahlaki çöküntüyü hedef edinenlerin ne tarz araçlar kullandığını söyleyebiliriz?

C. 2: Türkiye toplumu, cumhuriyetin kurulmasıyla birlikte tek tipçi ve jakobenist bir anlayışla batılılaşma adına yeniden oluşturulmaya çalışılmıştır. Buna engel olarak görülen İslami anlayış ve yaşam tarzı ise, sadece toplumsal hayatta silinmeye, yok edilmeye çalışılmamış, aynı zamanda bireysel hayatta da yok edilmeye çalışılmıştır. Bu nedenle İslam adına ne

Ne yazık ki son yıllarda fuhuş, uyuşturucu kullanımı, gasp, cinayet, yolsuzluk geçmiş dönemlere göre çok daha artmış ve içten içe toplumu çürütmeye başlamıştır. Nitekim CHP Milletvekili Ali Özgündüz, Adalet Bakanlığı'na 2002-2011 döneminde fuhuş, cinsel saldırı, müstehcenlik ve teşhircilik, alenen cinsel ilişkiye girmek suçlarından dava ve sanık sayısını sormuştur. Adalet Bakanı Sadullah Ergin verdiği cevapta fuhuşun, müstehcenliğin, cinsel istismarın 2002-2010 yılları arasında ortalama yüzde 150 ile yüzde 200'lük bir artış olduğunu söylemiştir.

varsa, yok edilmeye, bu başarılamadığı takdirde dışlanmaya, ötekileştirilmeye gayret gösterilmiştir. Başlangıçta belirli alan ve mekânlarda dar bir çerçevede uygulanmaya çalışılan bu politika, ilerleyen yıllarda her alanda ve toplumun bütün katmanlarında uygulanmaya başlanılmıştır. Maalesef bu konuda baskıyla, metazori yöntemlerle bir hayli mesafe de katedilmiştir. Zamanın Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel tarafından söylenildiği iddia edilen şu söz bu konuda uygulanan sinsi ve uzun vadeli politikaların nasıl başarılı olduğunu göstermektedir. Hasan Ali Yücel şöyle demişti 1940'lı yıllarda; "bizler insanları zorla Kur'an'dan uzaklaştırmaya çalışıyoruz. Ama buna rağmen başarılı olamıyoruz. 30-

40 sene sonra öyle bir nesil yetiştirmeliyiz ki, kendiliğinden Kur'an'ı elinin tersiyle itebilmeslidir." H. Ali Yücel, 1938-1946 yılları arasında bakanlık yaptığına göre, 1970'li yıllarda yetişen ve İslam'a karşı olumsuz bir tavır ortaya koyan sol gençlik bu politikaların gereği olarak yetiş(tiril)en gençliktir.

Türkiye'de uygulanan totaliter 'egemen rejim' odaklı bu politikaların neticesinde meydana gelen toplumsal değişme, gençlerdeki yozlaşmayı daha da arttırmıştır. Buna kentleşmenin, sanayileşmenin ve iç göçün artması, gecekondulaşmanın getirdiği problemler de ilave olunca, toplumsal anlamda içinden çıkılmaz hale gelinmiştir. Bugün Türkiye'de meydana gelen aile facialarının, artan boşanmaların, parçalanmış ailelerin çözümsüz birer sosyal bir problem haline gelmesinin nedeni uygulanan bu politikalar. Bu problemler, daha önce alışkın olmadığımız yeni bireysel ve toplumsal birçok sosyal problemi de beraberinde meydana getirmiştir. Artan bu sosyal problemlerden en çok etkilenenler ise, ne yazık ki çocuklar ve gençler olmuştur. Çünkü çocukların şekillenmesi, kişilik

ve kimlik kazanması aileden aldıkları eğitimle başlar. Bu nedenle en iyi okul aile, en iyi öğretmen ise anne ve baba olmalıdır. Parçalanmış, çözülen bir ailenin ise, çocuklarına bu eğitimi vermesi mümkün değildir. Aileden sonra çocuğu eğitecek ve geleceğe hazırlayacak kurum ise, okuldur. Ancak mevcut egemen rejimin, uyguladığı eğitim politikaları neticesinde okullar, amaçsız, hedefsiz, başına buyruk, yaratılış gayesinden habersiz, kısacası bunalımlı bir gençlik yetiştirir hale gelmiştir.

Gençliğin bu şekle gelmesine, Türkiye'nin bir bölgesinde 30-40 yıldır devam eden kirli iç savaşın etkisi de ilave olunca, önüne geleni yakan yıkan, bütün değerlere düşman, şiddet yanlısı, alkol ve uyuşturucu bağımlısı, Gezi Parkı'nda-ODTÜ'de olaylara katılan gözü dönmüş, istihbarat örgütlerinin maşası bir gençliği ortaya çıkarmıştır. Gençliğin bu hale gelmesinin en önemli nedenlerinden birisi de, yaratılış gayesinden habersiz ve hiçbir ölçü ve değer tanınmamasıdır. Yazılı ve görsel medyanın "hızlı yaşa genç öl, cesedin yakışıklı olsun", "atın ölümü arpadan olsun", "gençliğini yaşayacaksın", "anı yaşa" telkinleri de buna ilave olunca gençler yarınını düşünemez hale gelmektedir. Düşünmeyen, üretmeyen beyinler, bencil ve sapkın bir hayat, güçlünün güçsüzü ezdiği bir yaşam, suçlar, cinayetler, kısa sürede biten evlilikler, parçalanmış aileler ve sokağa terk edilen çocuklar... Kısacası çöküntüye uğramış, geleceğe dair umudu tükenmiş bir toplum. Bu durum ise, gençliği daha da pervasızlaştırarak kontrol edemez hale getirmektedir.

Gençliğin yetişmesinde, kimlik ve kişilik kazanmasında aile ve okul devre dışı kalınca, devreye sokaklar, internet kafeleri, terör örgütleri ve Türkiye toplumunu iç çatışmalara sürüklemek isteyen istihbarat örgütleri girmektedir. Gençliğin böyle bir tuzağa düşmesinde kullanılan en kolay ve en kestirme yol ise alkol, sigara, uyuşturucu ve madde bağımlılığı, içki, uyuşturucu kullanımı ve kız-erkek ilişkileridir. Dinî duyarlılık kazandırılmayan gençler, içki, kumar, uyuşturucu fuhuş, hırsızlık, kapkaç gibi kötü alışkanlıklar edinmekte herhangi bir beis görmezler.

Unutulmamalıdır ki, ahlaksızlığın yaygınlaşması, tüm toplumu içine alan bir çürümeye neden olmaktadır. Bu çürümeye, er ya da geç bunda katkısı olmayanlar da dahil herkese zarar verebilecek konuma gelecektir.

S.3: Toplumumuzu, özellikle gençlerimizi bu ahlaki çöküntüden kurtarmanın yolları nelerdir? Çözüm önerilerinizi söyler misiniz?

C.3: Gençlerin kişilik ve kimliklerinin oluşumunda en temel faktör aile, okul ve çevredir. Buna, 2000'li yıllardan itibaren dördüncü bir unsur olarak TV, bilgisayar ve internet gibi görsel, twitter, Youtube ve facebook gibi sosyal medyayı da ilave edebiliriz. Gerek görsel, gerekse sosyal medya, dikkatli, ihtiyaca göre kontrollü kullanıldığında faydalı, kullanılmadığı takdirde ise bulaşıcı bir hastalık gibi sadece kullanana değil, ailesine de, çevresine de zarar verir hale gelecektir. Bu tür medyayı kullananları ve özellikle de gençleri bundan vazgeçirmek hiç de kolay değildir. Gençleri bundan bütünüyle vazgeçirmek mümkün olmadığına göre kontrollü kullanmaları konusunda gençlerin nasıl eğitilmeleri gerektiği konusunda projeler üretilmeli, programlar yapılmalıdır. Ama her halükarda bu eğitim öncelikle ailede başlamalıdır ve okulla da mutlaka devam etmelidir. Çünkü gençlerin kişiliklerinin oluşmasında aile ve okulun çok önemli bir etkisi bulunmaktadır. Bu nedenle kişiliklerin olgunlaşmasında aile ve okulun etkin bir şekilde devreye girmesi gerekmektedir.

Gençlerin yetişmesinde etkin olan ailenin çökertilmesi için uzun yıllardan beri içerideki ve dışarıdaki İslam düşmanı çevreler yoğun bir faaliyet göstermişlerdir. Çünkü bir toplumu çökertmenin, onu egemenliği altına alarak bir pazar haline getirmenin en kolay ve en kestirme yolu aileyi istedikleri şekilde dönüştürmekten geçtiğini çok iyi bilmektedirler. Bunu bilen bu çevreler de kendi amaçlarını gerçekleştirmek için aileden işe başlamışlardır. Nitekim Türkiye'de bu konuda bir hayli mesafe de kat edilmiştir. Bu, Türkiye toplumunun geçmiş yıllara göre ahlaki bakımdan gittikçe daha çok yozlaşmasından anlaşılmaktadır. İçki, cinsel taciz ve uyuşturucu kullanmanın ilkokullara kadar inmesinin nedeni de bu ahlaki bozulmadan kaynaklanmaktadır. Çocuğun en temel -ahlaki- bilgiyi alacağı yer yani aile çözüldüğü için, aile fonksiyonunu yerine getir(e)memektedir. Maalesef okullarda da, egemen rejimin çağdışı kalmış, tek tipçi ve baskıcı ideolojisi verilme-ye çalışıldığından, çocuklar amaçsız, hedefsiz, birer serseri mayın haline gelmekte ya da getirilmektedirler. Dolayısıyla bugün, ne aile, ne de okul, çocukları eğit(e)mediği için sokaklar, çocukları, sokağa egemen olanların istekleri ve

sapkın anlayışları doğrultusunda eğitmektedir. Bugün, ilkokul yaşlarındaki çocuklarda bile uyuşturucu bağımlısı ve cinsel taciz oranı her geçen gün daha da çok artmakta ise, bu, okulun da, eğitim sisteminin de tefessüh ettiğini göstermektedir. Bu nedenle okullar çocuklarımızı, gençlerimizi eğitmemiş, tam tersine kötü alışkanlıkları kazandıran bir mekân haline gelmiştir. Bu nedenle hiçbir Müslüman, çocuğunu bu okulların ve eğitim sisteminin insafına terk edemez, etmemelidir. Çünkü 'kendinizi ve ehlinizi yakıtı insan ve taş olan ateşten koruyun' (Tahrim, 66/6) ayeti, babaya bir sorumluluk getirmekte ve bir mükellefiyet yüklemektedir.

Bu nedenle, İslâm'ın bir toplumda gerçekleşmesini gözettiği beş temel hedefi bulunmaktadır. Bu hedefler gerçekleşinceye kadar İslam, müntesiplerine meşru/İslami ölçüler çerçevesinde her türlü mücadeleyi vermeyi zorunlu kılmaktadır. Çünkü bu hedefler gerçekleşmeden toplumun kendi içerisinde ahlakı, adaleti ve sosyal dayanışmayı sağlaması ve fitneyi önlemesi de mümkün olmaz. İslami ahlakı, adalet ve sosyal dayanışmayı kendi içerisinde sağlayamayan bir toplumun ise, kendi insanını -dünyevi/uhrevi- mutlu etmesi söz konusu olmayacaktır. Bugün olduğu gibi, huzurlu ve mutlu olmayan bir toplumda ise gasp, cinayet, yolsuzluk, haksızlık ve şiddet eksik olmayacaktır. Bu ise, toplumun kendi içerisinde gün be gün çürümeye, iç karışıklıklara, sosyal bunalıma ve huzursuzluğa sürüklenmesine neden olacaktır.

İslam'ın öngördüğü beş temel hedef ise, dini, akli, nefsi, nesli ve malı korumaktan oluşmaktadır. Bu beş hedefin önemli unsurlarından biri aklın korunması ve ilahi ölçüler çerçevesinde kullanılmasıdır. Çünkü Allah'ı Teâlâ ancak akıl sahiplerini dinden sorumlu tutmaktadır. Dolayısıyla akli olmayanın dini de yoktur. Yani dinden mükellef tutulmayacaktır. Bundan dolayıdır ki Allah'ı Teâlâ birçok ayetin sonunda 'akletmiyor musunuz' (Al-i İmran, 3/65; Bakara, 2/76; Enbiya, 21/10 vb.) diye akledenlere hitap etmektedir. Akli ifsad eden, akla zarar veren şeylerin başında ise alkol ve uyuşturucu kullanma gelmektedir. Alkollü içki ve uyuşturucu kullanma oranı son yıllarda bir hayli artmıştır. Çünkü bu da, tam anlamıyla bir sektöre dönüşmüştür. Nitekim okul önlerinde ya da yakın çevrelerinde o küçücük bedenleri zehirlemek ve onların sırtında rant sağlamak için yoğun çaba sarf edilmektedir. Genellikle torbacı denemler ya da kullanıcılar yakalanmakta, onların arkasın-

daki asıl sivil ve resmi baronlara ise dokunul(a)mamaktadır.

Nesli ve aile yapısını bozan en önemli faktörlerden biri de fuhuş, cinsellik, ensest ilişki vb sapkın ve gayri ahlaki davranışlardır. Çünkü bu sapkınlıklar, aile ve dolayısıyla da toplum ahlâkını çökertmekte, psikolojik bir takım sosyal dengesizliklere sebep olmakta ve başta zührevi olmak üzere çeşitli bulaşıcı hastalıklara da neden olmaktadır. Gençliği dejenere etmek isteyenlerin, en fazla başvurdukları ve bu maksatla etkileyerek onları kendilerine bağımlı hale getirdikleri alan, fuhuştur.

Gençleri bu tür ahlaki çöküntüden kurtarmanın yolu aileyi muhkem hale getirmektir. Bu da, ancak ailenin İslami temeller üzerine kurulmasıyla gerçekleşebilir. Çünkü anne ve baba en iyi eğitici ve örnek, aile ise en etkili okuldur. Çocuklarımızı ailemizde, İslami ahlak ve terbiye üzerine yetiştir(e)mediğimiz takdirde, gelecekteki yaşantıları bugün şikâyetçi olduğumuz gençlerin yaşantılarından farklı olmayacaktır. Allah'tan korkan bir gencin, Allah'ın haram kıldığı bir şeyi yapması asla mümkün olmaz. O halde çocuklarımıza vereceğimiz ilk şey, ekonomik anlamda rahat yaşayacağı bir hayat ya da truva atı gibi koşturarak makam ve mevki sahibi olsun diye okuldan dershane, dershane neden okula göndermek olmamalıdır. Önceliğimiz evlerimizi birer Dar'ul-Erkam gibi bir eğitim yuvasına dönüştürmek olmalıdır. Ama önce ebeveynler olarak anne ve babalar buna hazır olmalıdırlar. Çünkü her aile çocuklarıyla ilgili olarak iki şeyle karşı karşıya bulunmaktadır. 1. Çocukları dünyevi anlamda başarılı olmalarını sağlayarak iyi üniversiteler kazanmalarını ve iyi makam ve mevkiye gelmelerini sağlamak. Bu nedenle de çocuğun küçük yaşlarda mutlaka alması gereken İslami eğitimi daha sonraki yıllara ertelemek 2. Bu tür bir eğitimi, çocuğa, verilecek İslami eğitimle dengeli şekilde verilmesini sağlamak. Yani çocuğun mutlaka İslami ahlakla ahlaklanmasına öncelik verilmelidir. Ancak çocuk, küçük yaşlardan itibaren bu şekilde eğitildiği takdirde okulun da, sokağın da vereceği zararlardan kurtulmuş olur. Aksi halde çocuğu sokak yetiştirmiş olur ki, bu, sadece çocuğa değil, çocuğun İslami terbiye almasından birinci derecede sorumlu olan anne ve babayı da hem dünyevi, hem de uhrevi anlamda sıkıntıya sokacaktır. Öyleyse, anne ve baba olarak ilk işimiz, evlerimizi çocuğumuzu eğitecek ilkokul, ilk eğitim yuvası haline dönüştürmek olmalıdır.

İktidar Savaşı¹

Abdullah İLGAZ

Dershanelerin kapanma tartışması sürerken sağduyu çağrısı yapan uzmanlar düşüncelerini Milat'a anlattı. Genç Birikim Derneği Genel Başkanı Ali Kaçar, "Fethullah Gülen Hareketinin belli başlı bakanlıklarda yoğun olarak kadrolarda etkin olması iktidarı zorlamaktaydı. Yapılan hamlelerin doğru ve yerinde olduğunu rahatlıkla söylemeliyim" şeklinde konuştu. "Herhangi bir bakanlıkta sınav ile personel alınacağı zaman cemaat haricindekiler tercih edilmiyor." diye konuşan Kaçar, "Bu elbette hükümetle ister istemez bir güç ve iktidar çatışmasına neden oluşturmıştır" ifadelerini kullandı.

Çift Başlılık Olmaz

Dershanelerin eğitim kurumları olması hasebiyle daha risksiz yerler olduğunu ve Fethullah Gülen Hareketine yakın kişilere fazla maliyeti olan yerler olmadığının altını çizen Kaçar, "Bu anlamda hükümetten ayrı bir iktidar oluşumunun görülmeye başlandığını ve bunun meşru olmadığını" söyledi. Hükümetin uzun zamandan beri dershanelerin değiştirilmesi ve kapatılması konusunda çalıştığının altını çizen Kaçar, "Son AK Parti kongrelerinde de bu konu gündeme alınmıştı. Bu konuyu bugün biraz daha gündeme taşıdılar ki bence doğru bir adımdır. Fethullah Gülen Hareketi kendisini iktidarla eşit olarak gördüğünden ve ülkeyi yönetmek gibi bir istekleri olduğundan dolayı ters düştüler" değerlendirmesinde bulundu.

Düğmeye Basıldı

Öte yandan ülkede tek iktidar odağının olması gerektiğini vurgulayan Kaçar, "Hükümet iki başlı güç odağının önüne geçmek ve iktidarı belli etmek için düğmeye basmıştır." şeklinde konuştu. Yapılan anketler ve gündeme getirilen bir takım iddialara göre "Fethullah Gülen Hareketin oy oranının en fazla yüzde iki veya üç olduğunu," ifade eden Kaçar, "Başbakan böyle bir kararı almadan önce bu tür anketler yaptırmış ve ona göre hareket etmektedir. Yoksa bir hükümet yerel seçimlerden önce kendisini böyle bir sıkıntıya sokmak istemez" sözlerini sarf etti.

Tartışmalar Son Bulsun

Dershane tartışmalarının uzadığını ve sonunda zararlı çıkacak olanın Fethullah Gülen Hareketinin olduğunu aktaran Kaçar, "Zannediyorum Hükümet ve Fethullah Gülen Hareketi en kısa zamanda anlaşırlar. Başbakanın dünkü tabiri dikkat çekici: "Kardeşlerimiz bize şamar atıyorlar." Cemaatin daha fazla ileriye gideceğine inanmıyorum. Dershaneler ilk önce kapatma olarak gündeme getirilmişti, şimdi ise dönüştürme tabiri kullanılmaktadır." dedi. Kaçar, şunları söyledi: "Geçmişte yapılan sağlık ve kentsel dönüşümler gibi bir dönüşüm tarzında algılanması gerektiğinin altını çizen Kaçar, "Eğer Fethullah Gülen Hareketi biraz daha ileri giderse kendi aleyhlerinde olacaktır. Bu tartışmalar uzarsa CHP'nin, MHP'nin AK Parti içerisinde destekleyecekleri adaylar olacaktır. Bu iç ve dış politikalarda sıkıntıların yaşanmasına neden olacaktır. Fethullah Gülen Hareketinin bunu göze alabileceğine inanmıyorum."

1 23 Kasım 2103 tarihli Genç Birikim Derneği Genel Başkanı Ali Kaçar ile telefonda yapılan Milat Gazetesi'nin röportaj haberidir.

Müslümanca Yaşamak, Müslümanca Düşünmekten Gelir

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

Rasim Özdenören'in tartışmacı ve sor-gulayıcı bir üslupla zihni birikimini cömertçe sunduğu bir eser olma özelliğini taşıyan **"Müslümanca Düşünme Üzerine Denemeler"** kitabı, okuyanların üzerinde derin izler bırakmakta pek mahirmiş meğer. Methini çok duymuştuk; ama bugüne nasipmiş onunla halleşmemiz.

Geniş bir düşünce perspektifiyle kaleme aldığı, kurşunî edalar yüklü denemelerinden oluşan bu çalışmanın 1988'de yapılmış olan dördüncü baskısını okumak düştü nasibime. Aradan geçen koca yirmi dört yıla rağmen, konuların güncelliğinden pek bir şey kaybetmemiş olması, kitaba daha başka bir değer katıyor. Müslümanca düşünmenin vazgeçilmezliğini ve nasıllığını, ince ve sarih bir dil ustalığıyla okuyucuya sunan Özdenören üstad, mevzuların bamteline iyiden iyiye parmak basmış. Her bir başlık, muhtevasında Müslümanların bir sorununu ya da kederini ele alıyor.

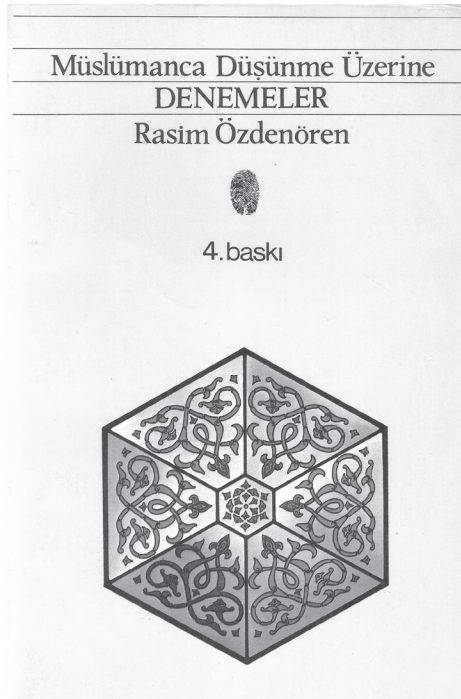
Yazarın cümleleri, okuyanlara merhem olma mesabesinde. Onun toprağımızın mümbit birikimlerinden olduğunu tâ o vakitlerden sezmek güç olmazmış.

Hem edebiyat denizinde soluksuzca yüzmek hem de Müslümanları ilgilendiren hususların geneline cevap vermeye yetkinlik derecesinde olmak takdire şayan bir nadirlik değil de nedir ki?

Kitap dört bölüme ayrılmış ve her bölüm farklı başlıklarla sunulmuş. Bölüm başlıkları şöyle: **Panorama, Sağlıklı Düşünmeye Doğru, Müslüman'ın Nitelikleri ve İslam'ın Özgünlüğü.**

Panorama'da Genellemeler başlığı altındaki değiniler, daha ilk sayfalarda insana, kitaba dair

okuma şevki veriyor. Her bir paragraftaki hakikatler karşısında insan hayret ediyor ama yine de pek yabancı kalmadığı sözlerle muhatap olduğunu anlamakta gecikmiyor. Bütün dünya nüfusunun neredeyse on katı kadarınca üretim yapıldığı halde, hala milyonlarca insanın aç ve çıplak olması; stokçu zihniyetlerin ve uygulamaların dünyayı soktuğu girdap; özellikle Afrika ülkelerindeki açlıktan kemikleri çıkmış insanların, resimlerini çeken foto muhabirlerinin büyük başarı ödülleri almaları, ama resmi çekilenlerin bulundukları halle başa bırakılmaları; kat kat binaların inşa edilmesine

rağmen, yine mesken sıkıntısı çekilmesi; cinsel eğitimin verilmesiyle birlikte, yine de akıl almaz cinsel sapıklıkların ve sapkınlıkların zuhur ettiği ülkeler; tarihin hiçbir döneminde görülmediği kadar çok ve çokluğunun yanında rahatlık getiren iletişim araçlarına rağmen, insanların yine de iletişimsizlikten dem vurması yenilir-yutulur cinsten olmayan şeyler... Ne garip değil mi?

Domuz etinden bir Müslüman neden uzak durur ya da durmalıdır? Elbette ki Allah'ın kesin olarak haram kılmasından dolayı. Yalnızca kendisine boyun eğilen ve yalnızca kendisinden yardım beklenen Rabbimiz hükmü koyduktan sonra, başka cevaplara kafa yormanın bir anlamı yoktur inananlar için. Allah'ın yasak kıldığı, uzaklaşılmasını istediği şeylerden fersah fersah uzaklaşmakta muhakkak akledenler için büyük ibretler vardır.

Yazarın tiyatro alanına atılma düşüncesinin olduğu o sıralarda, bu işe yönelik çekinceleri ve bir Müslüman'a yakışır soruları, bunlara verdiği cevaplar; her Müslüman'ın 'bir iş yapmadan evvel bin düşünüp bir hareket etmesi' gerektiği gerçeğine önemli bir misaldir aslında.

İslam dışı sorulara, İslam içerikli cevaplar vermeye/bulmaya çalışmanın anlamsızlığına ve yoruculuğuna düşmemelidir Müslümanlar.

Din adamı, dini ibadet, dini günler gibi Batıdan ithal söz kümelerinin literatürümüze girmesi, zihin bulanıklığına ve algı lekelenmesine sebep olmaktadır.

Kuram ve eylem birlikteliği, İslam'ın güzelliği içinde barındırdığı müstesnalıklardandır. Sözler, söylenmekle kalmaz; her biri bir oluşa/doğuşa gebedir, bir eylemin müjdecisidir. Tıpkı rüzgarın yağmura/rahmete haberci olması gibi.

Hz. Ömer'(radıyallahu anh)e atfen söylenen "Bugün Allah için ne yaptın?" sözünden hareketle, bir Müslüman Allah için ne yapar? Namaz mı kılar? Oruç mu tutar? Zekat mı verir? İnfak mı eder? Hayır! Bunlar kendisinedir, kendisi içindir. Allah için bir şey yapılacaksa eğer, zulme ve küfre alet olmamalıdır, Allah/İslam düşmanlarının ekmeğine bal sürmemelidir ve başka kardeşlerini düşünüp onlara elini uzatabilme erdemini gösterebilmelidir. Budur işte, Allah için ne yaptın, sorusunun en güzel ve en mühim cevabı.

Müslümanlar, bilinçli Müslümanlığa oynamalıdır. Özü-sözü bir, söylediği sözlerin ve yaptığı tüm eylemlerin nereden geldiğinin ve nereye varacağına şuurunda olup bunları anında kestirebilmelidir. Yani bir Müslüman basiret ve feraset

ehli olmalıdır. Müslüman'ın bilinçli olanı, zulmün karşısında dimdik durandır, asla rızık endişesi taşımayandır, hele hele Allah'(azze ve celle)tan başkasından kesinlikle korkmayandır. Bunlarla birlikte hiçbir Müslüman dünyaya, yaşanılanlara duyarsız kalmaz, kalamaz. Gündemin edilgeni olamaz; etkin bir şekilde gündem belirleyen ve gündemin dümenini elinde tutabilendir o. Alet olmaz, ayetsiz yürümez. Elçi(aleyhisselatu vesselam) ne dediyse, ne getirdiyse ve ne yaptıysa onların tümünü yürür kılmanın tasasında olur hep.

Allah Teala'dan başkasını, başkalarını ilah edinenler, bilerek ya da bilmeyerek, bu ilahlık makamını O'ndan aldıklarından ötürü O'nun dışında her şeyi ilah edinmiş ve her şeye boyun eğmiş olurlar. Müslümanca bir dünyaya, ancak kullara kulluktan kurtulup yalnızca Allah'a kul olanlar sahip ve talip olurlar. Tarih bu hakikatin şahididir. Yıllar yılı gözlerimizde biriktirdiğimiz özlem tarihimiz, bizlerin de o günleri görebilme bahtiyarlığına eriştirecek mi acep?

Güzel Müslüman Rasim Özdenören kitabının son bölümü olan İslam'ın Özgünlüğü'nde İslam'ın kültürle, felsefeyle, bilimle, mistik yaşantıyla, riyazetle, maddecilikle, gelenekle, akılcılıkla ve insanla olan yakınlık ve uzaklık anlamındaki münasebetleri tek tek ele almış ve yaşanılan zamandaki olmaları gereken yerler üzerine fikir üretip tahlillerde bulunmuş. Son bölümle konu bütünlüğünü sağlamış ve sözlerini en güzel cümleleriyle bağlamış.

Yaşama yollarına koyulmadan önce, düşünce surlarından usulca inmenin nöbetini tutmayı bilmek gerekir öyle ya!

Ne düşündüğünü söyle, sana ne yaşayacağını söyleyeyim.

Dava Bilincinde Sabır ve Namaz

Ömer KÖŞÜ

Tarih boyunca her devirde İslâm'ı yaşamanın bir bedeli, bir faturası olmuştur. Gerçek Müslümanlar tarih boyunca bunca acı ve sıkıntıyı çekmişken, bizler de dinimizi yaşama uğrunda bir parça yorgunluk, bir parça sıkıntı çekmek zorundayız. Biz de hak yolda bir parça terlemeli, biraz olsun dertlenmeliyiz. Zorluğu görünce yılmamalı, birbirimize destek olmalıyız.

Taif dağlarında çile çeken Hz. Peygamber'in ümmeti değil miyiz biz? Taşlanan, kovulan, hakarete uğrayan ama beddua etmeyen şanlı Peygamber'in ümmeti değil miyiz? Onun ümmeti olarak bizler de *İslâm'ı yaşama yolunda mukaddes çileye talip olmalı*, imanımızın bedelini ödemeye hazır olmalı, maddî sıkıntıları göze almalı, daha azimli ve daha gayretli olmalıyız. Böylece ya beklediğimiz neticeye ulaşırız... Ya da biz çalıştık, görevimizi yerine getirdik, kalbimiz müsterih... ama neticeye varmak zorunda değiliz. Arzulanan neticeyi verecek olan Allah'tır, deriz.

İşte hadisimizde fitne zamanında İslâm'a, Kur'an'a, İslâmî müesseselere sahip çıkmanın zorluğu, bid'at ve hurafelerle mücadele etmenin, samimî bir şekilde dine bağlanmanın güçlüğü kor ateşi elde tutmak gibi bir örneklerle anlatılmaktadır. Ulvî hedefi olanların, neslin eğitimine ve gençliğin manevî hayatına önem verenlerin, Kur'an ve Sünnete sınıksız sarılanların; birtakım maddî sıkıntılarla karşılaşacağına, imanının bedelini çile ile ödeyeceğine işaret edilmektedir.

Mücadelesinde netice almak, zafer elde etmek isteyenlerin çileye talip olması, maddî sıkıntılara hazır olması ilahî kanundur. Sıkıntılar, problemler, dertler ve çileler hak yola gönül verenler içindir. Önemli olan yılmamak, tükenmemektir. Bu gerçeğe Kur'an-ı Kerim şöyle işaret etmektedirler. (http://www.hayalkalpler.com/?baslik=CILEYE_TALIP_MIYIZ_&id=12386&cat=90)

"Yoksa siz, sizden öncekilerin başına gelenler sizi başınıza gelmeden kolayca Cennete gireceğinizi mi zannettiniz? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öyle dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, Peygamber ve onunla beraber olan mü'minler: Allah'ın yardımını ne zaman? dediler. İyi bilin ki, Allahın yardımı yakındır." (2/Bakara/214)

Ebû Abdullah Habbâb İbni Eret *radiyallahu anh* şöyle dedi:

Hırkasını başının altına yastık yapmış, Kâbe'nin gölgesinde dinlenmekte olan Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'e müşriklerden gördüğümüz işkencelerden şikâyetle bulunduk ve:

Bizim için Allah'tan yardım dilemeyecek ve Allah'a dua etmeyecek misiniz? dedik.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle cevap verdi:

- "Önceki ümmetler içinden bir mü'min yakalanır, kazılan bir çukura gömülür, sonra da bir testere ile başından aşağı

ikiye biçilir, eti-kemiği demir tırmıklarla taranırdı. Fakat bütün bu yapılanlar onu dininden döndüremezdi. Yemin ederim ki Allah mutlaka bu dini hâkim kılacaktır. Öylesine ki, yalnız başına bir atlı, Allah'tan ve sürüsüne kurt saldırmasından başka hiç bir şeyden endişe etmeksizin San'a'dan Hadramut'a kadar emniyetle gidecektir. Ne var ki, siz acele ediyorsunuz." Buhârî, Menâkıb 25.

Bu ayet ve hadis onların nasıl sıkıntı çektiklerinin göstergesi açısından önemli ve yeterli bir örnektir. Bu örnek vb örnekler bizlere boşuna verilmiyor. Onların yaşadığı, çektiği sıkıntılara bizlerinde duçar olabileceği ona göre hazırlıklı olmamız gerektiğine işaret eder. (Allahu Alem)

Çünkü sadece iman ettik demekle iş bitmiyor. Müslüman, Allah'a inanıyorum, iman ediyorum, demekle de kurtulamaz. "Mü'minler, sadece **"İman ettik."** demeleri sebeple kendi hallerine bırakılacaklarını, imtihana tabi tutulmayacaklarını mı zannettiler?" (29/Ankebüt-2)

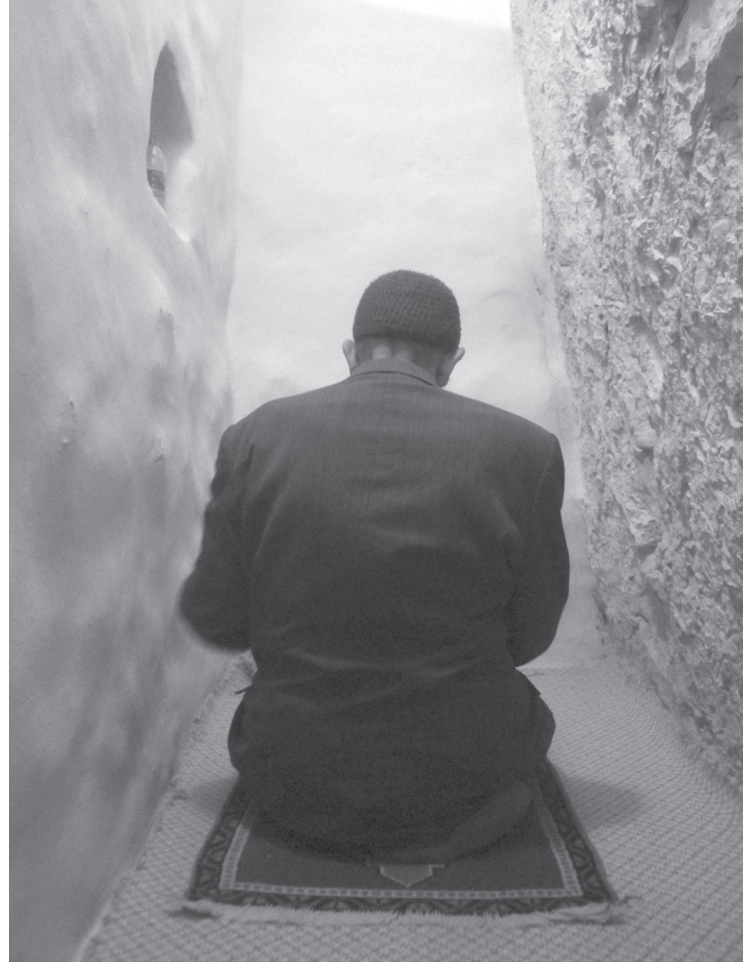
Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimden dir. (3/ALİ İMRAN/186)

Seyyid Kutup diyor ki: **"Bizim yolumuz dikenli bir yoldur, ayağını seven gelmesin."**

Sabır Mü'minin en önemli yol ağıdır. İslam yolunda karşısına pek çok bela ve sıkıntılara maruz kalabilir. Bu gibi durumlara karşı direnç göstermek, ayakta kalmak, kararlı olmak, mücadele etmek, taviz vermemenin adıdır sabır. (*)

Mekke'de Kur'an vahyinin ilk inzal olduğu zamanlar kazanım sağlayıcı öncelikli hedefler kısa vadeliydi: Vahyi doğruları kavramak, vahyi çizgiden ve fitrattan uzaklaştıran her türlü yabancılaşmaktan kurtulmak. Ve türlü imkânsızlıklara rağmen sabırla tebliğ ve tanıklık görevini yerine getirmek. Ki sabır, büyük ölçüde her türlü dünyevi aldanışa karşı direnmek ve insanların, firavunların, tağutların, zalimlerin kulluğundan kurtulmak için özgürlük mücadelesini üstlenmek demektir.

Mekke şartlarında ilk Müslümanlar baskı, alay ve işkenceler karşısında bunalmaya başla-

yınca Rabbimiz onların dikkatlerini Müzzemmil Suresi'nde geleceğe çekti. Her gece yoğun bir eğitim-ibadet hazırlığı içinde olanları affederken, kendilerine yapılan zulüm ve işkencelere cevap vermek için, gelecekte kital yapacaklarının haberini verdi. (H.D. S.15)

"Her ıstırap bir uyanıştır." der Hilmi Yavuz. Zorluklar, insanı arayışa sevk eder. Uyandırır. Dinamizme kapı açar, Zorluklar aşıldı mı insana zevk verir. Yeni hedefler için ateşler, insanı. Dıştan bakanlar, dava erlerini ıstıraplı görür, sıkıntılı bir hayat sürdürdüğünü sanır. Hâlbuki onun iç huzuru, dış sıkıntılarını unutturur. Aşık Veysel'in: "Eğlenecek yer bulamam Gönlümdeki köşk olmasa." dediği gibi onun köşkü, sarayı gönlündedir. O, içinde huzurludur. Her zorluğu aştıkça ayrı bir kuvvet kazanır. "İnsanı zorluklar kuvvetlendirir." der Gasson gibi. Sıkıntıların upuzun bir hayat yolu için kısa olduğunu bilir. Çünkü uzayan yollarda tüneller kısadır.

Dava eri, toplumun geleceği için güzel rüyalar görür. Başkaları için çektiği ıstırapları kutsal bir çile görür, Bilir ki büyük ideallerin temeli dayanmak, bir yüzü ıstırap, bir yüzü yanmaktır. Dava adamı bilir ki o cehennem ateşinde yanmak, yanmanın en kötüsüdür. O ateşe düşmek içindir dava adamının bütün çabası; İslamı bir dava olarak kabul etmek, sıkıntıları eziyet ve işkenceleri göze almaktır. Eziyet ve işkence-

lere katlanmak davaya sadakatin, vefanın gereğidir. İmanın, Allah'a bağlanmanın gereğidir. İstiraplar insanı pişirir, Allah'a yaklaştırır.

İnanan insanlar inandıkları için tarih boyunca çeşitli dönemlerde işkenceye maruz kalmışlardır. Bu yüzden dava adamı, inancı uğrunda eziyet ve sıkıntıları göze almalıdır.

Başta Peygamberler eziyet ve işkenceye maruz kaldılar, İbrahim (as) ateşe atıldı. Zekeriya (as) vücudu testereyle ikiye bölündü. Firavun, Hz. Musa'yı rahat bırakmadı. Hz. İsa çarmıha gerildi. Hz. Nuh, kavmi tarafından alaya alındı. Baygın düşünceye kadar taşlandı. (D.A.O..S..118-119)

"Başa gelen her musibet, Allah'ın izniyledir. Kim Allah'a inanırsa Allah, onun kalbini doğru düşünceye iletir." (Tegabün 64/11)

Bediüzzaman, Allah'tan gelen bela ve musibetlerin dava adamını sarsmaması gerektiğini bilakis, Allah'ın davasının gereği olduğunu bilip dava adamının bunları hoşlukla karşılaması gerektiğini söylüyor:

"Sana bir musibet geldiği vakit, de: **inna lillahi ve inna ileyhi raciun.**" Yani, "Ben malik'imın hizmetindeyim. Ey musibet! Eğer onun izni ve rızasıyla geldinse, merhaba, safa geldin. Çünkü elbette bir vakit ona döneceğiz ve onun huzuruna gideceğiz ve ona müştakız." der. (Lemaalar,17. Lema,S. Nota, 5:187)

Kim Allah'ın kader sırrını anlarsa musibetler o kimseye kolay gelir. Kul, sebep ve tedbirleri yerine getirdikten sonra başına gelene razı olmalı. Şikâyet etmemeli. Kula düşen, bela ve musibetlere sabır kalkani ile karşı koymalı.

Hadiste; "Bir mümin, Allah'a kavuşuncaya kadar başından, çoluk çocuğundan, malından bela eksik olmaz." (Riyazüs Salihin:1 S: 81) Madem Allah, kullarına kaldıramayacağı yük yüklemiyor, öyleyse kulun sabır kuvveti, o bela, musibet veya hastalığa tahammül edebilmek açısından yeterli gelecektir. Ancak kul, sabır kuvvetini gelecekle ilgili vehim ve endişelerle; geçmişle ilgili elemelerle zayıflatmamalı.

Bir kutsi hadiste: "Benim hükmüme razı olmayan ve benim verdiğim musibete sabretmeyen kişi, kendine benden başka bir Rab arasın." (Camiissagir 2/181)

En büyük bela ve musibetler, Peygamberlere, sonrada din büyüklerine gelmiştir. İnsan-

lar, dini kuvvetine göre bela ve musibete duçar olur. Mu'ab b. Said'in babasından (r.a) naklettiği hadiste anlatıyor: "Ya Resulullah! En şiddetli belaya kimler uğrar?" dedim. Buyurdu ki: "Başta peygamberler, sonra onlara benzeyenler, sonrada ondan sonra gelenler. Kişi dini nispetinde belaya uğratılır, Eğer kişi dininde sağlam ise belası da şiddetli olur. Eğer dini zayıfsa, belası da o nispette olur. Üzerinde bir günah ve hata kalmayacak şekilde yeryüzünde yürüyünceye kadar bela, kulun peşini bırakmaz." (Tirmizi, Zühd, 57)

Dava şuuru, kararlı olmayı, başarılı olmayı öngörür. Başarıda azim, ruhi direnç önemlidir, Zorluk ve sıkıntılar da bu ruhi dirençle aşılabılır, imam Hanbel'i görevliler, kollarından tutarak ayakları sürünür vaziyette hapse götürüyorlar, vücudu da çok zayıf olduğu için görenler vah vah, deyip üzüntülerini ifade ediyorlar. İmam Hanbel ise onlara "Zorluklara katlanmak bedeni kuvvetle değil, ruhi kuvvetle olur." diye cevap veriyor.

"Deniz feneri, fırtınaya aldırılmaz." Sıkıntı ve zorluklar, hayatın tuzu, biberidir. Onlar olmadan huzurun tadı olmaz. Yemeğe katılan fazla tuz da az tuz da tadına zarar verir. Hayatın acılarını, sıkıntılarını ayarlı götürmek, ayarlı algılamak gerekir ki hayat güzel olsun. (D.A.O..S..116-117)

İnsanlar seviyelerine göre bela ve musibetlerle imtihan edilirler. İbrahim'in ateşe atılması, Hz.Yusuf(a.s)'un kuyu ve zindana atılması, Hz. İsa(a.s)'nın çarmıha gerilmesi gibi. "Andolsun biz sizi deneyeceğiz ki içinizden cihad edenleri ve sabredenleri bilelim." (Muhammed 47/31)

Dava eri sürekli imtihanıdır. İmtihanda başarılı olmanın çaresi ise sabır ve sebatır: **"Ey iman edenler, sabredin ve sabırdaki yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun(sakının). Umulur ki kurtulursunuz."** (Al-i İmran 3/200) Uğrunda sıkıntı çekilmeyen, bela ve musibete uğranılmayan gaye, dava olamaz. Gayeyi dava haline yükselten, katlanılan sıkıntı ve eziyetlerdir. Davanın başarıya ulaşması sancısız olmaz. Dava adamının yolu mahrumiyetlerden, mağduriyetlerden, hapislerden geçer. Dava adamı bunlara hazırdır.

Dava adamı zamansız gelen meşakkatleri sabırla karşılar, Paniklemez. O zor günlerin adamıdır. O, çileyle yoğrulmayı kaderi bilir, Yunus'un ifade ettiği gibi bir menzilden bir

menzile yol alır. Bu yol uzundur, Menzili çoktur, Geçidi yoktur, Derin sular var. (D.A.O S.140-141)

Dava adamı yoluna çıkan zorluklardan hayıflanmamalı, işin gereğini görmeli. Daha büyük başarılar için bir temrin saymalı. Zorluklarla mücadeleyi yeteneklerini geliştirmek için bir fırsat bilmeli. Her zorluğu aşmanın mutlaka bir çaresinin olduğunu bilmeli. Atalar: "Dağ ne kadar yüksek olsa, yol onun üstesinden geçer." derken bu düşünceye işaret etmiş.

Kelebek kozasından çıkan larvayı seyreden adam, bin bir zorlukla nasıl kozasını yırtıp çıktığını, belli temrinlerle yürüyüp kanadını hareket ettirdiğini görüyor, Diğer bir larva ayrı zorlukları çekmesin diye koza içinde hareketlenince kozayı yırtıyor, Larva, kozadan rahat çıkıyor ama kanatları yerde. Sanki felç olmuş. Kanatlarını yere sürüyor ama hareket ettiremiyor. Adam anlamış ki, larva kendi tabu gelişimini ve kozadaki mücadelesini sürdürmeli ki kanat kasları gelişsin, uçabilsin. Zorluklarla uğraşmak, insanın kendini geliştirmeye yeni yöntemler bulmaya zorluyor. Zaman zaman başarısızlıktan dolayı, Mücadeleden vazgeçmemek gerekiyor. Bazen de azimli ve dik durmayı gerektiriyor. (D.A.O..S.114-115)

Dava adamı, davasına aşk derecesinde bağlıdır. Sevgilinin cefalarına katlanarak sadakatini gösterir. Dava adamı, Allah'tan gelen her şeyi kabullenir. Âşık paşa gibi: "Gelse celalinden cefa Yahut cemalinden vefa, İkisi de cana sefa, Kahrın da hoş, lütfün da hoş" der. (D.A.O. S.140-141)

Sıkıntılara göğüs germek kendimizi geliştirmekle, imanımızı güçlendirmekle olacaktır. Bunu yapamaz isek zorluklarla karşılaştığımız zaman ayağımızın kayma riski yüksek olacaktır. Bunun için imanlarımızı muhafaza ve güçlendirmek için harekete geçmek zorundayız. Bu noktada zorlanabilir ve düşebiliriz fakat nasıl bir bebek düşse kalka yürümeyi öğreniyorsa, Müslüman da düşse de kalkmasını bilecek, hatalar yapsa da, hatalarından vazgeçerek tekrar doğrularak bu dini sabırla yaşama gayretiyle ayağa kalkmasını bilmesi gerekmektedir.

Her insan günah işleyebilir, fakat önemli olan işlediğimiz günahlardan geri dönebilmek-

tir, günahlarından geri dönemeyenlerin sonu hüsrana olacaktır. Bizlere düşen günaha düşmek ve imanımızı güçlendirmek, dava bilincini kuşanmak için bu aşamada birkaç temel noktanın hayatımızda mutlaka yer etmesi gerekiyor. Bu noktalar bizi diri tutacak, mücadele gücü verecek ve Rabbimizle aramızdaki bağı güçlendirecek olan faktörlerdir.

Bunlardan ilki ilk aşamada yaptığımız her daim hangi hal ve durumda olursak olalım yapmakla mükellef olduğumuz namaz ibadeti gelir. Bu ibadet bizi gün içerisinde diri tutan muhafaza eden bir ibadettir. Fakat ne yazık ki bu maalesef olmuyor. Çünkü başta da ifade etmeye çalıştığımız gibi namazlarımızı gereği gibi kılmıyoruz. Namazı tefekküre kıldırıyoruz. Düşünmeden, tefekkür etmeden kıldığımız için bizleri ileri noktaya götürmüyor. Kimi namazlar vardır ki, kişi bir adım öteye bile götürmezken kimi namazlar vardır ki, kişi bin ışıık mesafesi yol alması sağlar. Bu bizim namaza ne kadar değer verdiğimiz ve namazı ne kadar bir bilinç, suur, idrak ve tefekkür içinde kıldığımızla alakalı bir durumdur.

Namazı tefekkürle, ne dediklerimizin bilinciyle, kimin karşısına geçip saygıyla eğildiğimizin idrakiyle kıldığımız zaman namaz bizi koruyacak daha hızlı yol almamızı sağlayacak en önemli bir ibadettir. İnsan unuttukandır, olabilir ki gün içerisindeki meşguliyetler Allah(c.c.)'ı anmaktan uzaklaştırabilir, günaha sürükleyebilir. İşte bu noktada namaz bizler için devreye giren bir oto kontrol mekanizması olarak karşımıza çıkıyor. Bizler namazla tekrar dirilişe geçiyor ve

sanki hesap verircesine Rabbimizin huzuruna geçip secdeye kapanıyoruz. O'ndan af ve mağ-firet diliyoruz, O'nun bizi daima görüp, gözet-tiği bilincini her gün 5 defa tazelemiş oluyoruz. Kendisini daima hatırimızda tutmamız gerekti-ğinin bilinciyle bilinçleniyoruz. Bizler namazın içini ne kadar doldurursak namaz bize o kadar fayda verecek ve bizleri diri tutacaktır. Burada namazda önemli olan husus namazı huşu içe-risinde kılmaktır. Zaten buradaki en büyük sı-kıntımızda burada yatıyor. Namazlarımızı huşu içerisinde kılmadığımız için namaz bizleri kötü-lükten alıkoymuyor. Hâlbuki namazın bizleri kö-tülükten alıkoyması, fuhşuyattan uzak tutması gerekir.

Sana kitaptan vahyedileni oku ve na-mazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar(fahşa)dan ve kötülüklerden alı-koyar, Allah'ı zikretmek ise muhakkak en bü-yük (ibadet)tir. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/ Ankebut/45)

Ebu'd-Derda radiyallahu anh anlatıyor: "Re-sulullah (s.a.s) ile beraberdik. Gözünü semaya dikti. Sonra: "Şu anlar, ilmin insanlardan kapıp kaçırıldığı anlardır. Öyle ki, bu hususta insanlar hiçbir şeye muktedir olamazlar!" buyurdular.

Ziyad İbnu Lebid el-Ensari araya girip: "Biz-ler Kur'an'ı okuyup dururken ilim bizlerden

nasıl kapıp kaçırılır? Vallahi biz onu hem oku-yacağız, hem de çocuklarımıza, kadınlarımıza okutacağız!" dedi. Resulullah da: "Anasız kala-sın, ey Ziyad, ben seni Medine fakihlerinden sa-yıyordum. (Bak) işte Tevrat ve İncil, Yahudilerin ve Nasranilerin elinde, onların ne işine yarıyor (sanki onunla amel mi ediyorlar)?" buyurdu. Cübeyr der ki: "Ubade İbnu's-Samit radiyallahu anh'a rastladım. Kardeşin Ebu'd-Derda ne söy-leli, işittin mi? dedim. Ve ona Ebu'd-Derda'nın söylediğini haber verdim. bana: "Ebu'd-Derda doğru söylemiş, dersen kaldırılacak olan ilk ilmin ne olduğunu sana haber vereyim: İnsan-lardan kaldırılacak olan ilk ilim huşu'dur. Büyük bir câmiye girip huşu üzere olan tek şahsı gö-re-meyeceğin vakit yakındır!" dedi." (Tirmizi, İlm 5, (2655).)

Peygamberimiz (s.a.s) "Çok kimseler var-dır ki, kıldığı namazın altıda, hatta onda biri de kendisi için yazılmaz. Ancak bilerek huzur ile kıldığı kısım yazılır." buyurmuştur. (Ebu Davud, Nesei ve İbn habban)

Peygamberimiz(s.a.s) "Nice Namaz kılanlar vardır ki, onların namazdan nasibi, yorgunluk ve zahmetten başka bir şey değildir." (Nesei, Ebu Hureyre'den)

Buradaki ifadelerden de anlaşılacağı üzere namazlarımızı mutlaka huşu içerisinde kılmaya

gayret göstermeliyiz. Aksi takdirde hedefimize ulaşmamız çok zor olacaktır. Aşamaları geçerken atacağınız adımlar ne kadar güçlü olursa, hedefinize varmanız da o kadar güçlü olacaktır.

Tabii sadece 5 vakit namazla yetinmemek, teheccüd namazıyla da imanımızı güçlendirmemiz gerekir. Nasıl sahabeye ilk namaz emri gece kılınan namaz şeklinde gelmiş, daha sonra gece ibadeti kaldırılıp 5 vakitle emrolunmuşlarsa da, yine de gece namazını bırakmamışlardır. Bizler de bu ibadeti en azından gücümüz nispetinde gerçekleştirme noktasında gayret etmeliyiz. Sahabeye baktığımızda bu ibadete çok önem vermişler, gelen rivayetlerde Peygamberimiz(s.a.s)'in ayakları şişene kadar gece namazı kıldığını biliyoruz. Bizlerde onun ümmetti olarak ve dava bilinciyle kuşanmak için bu ibadetten kendimizi mahrum etmemeliyiz. Zira namaz uykudan hayırlıdır. (*)

Onlar, geceleri pek az uyurlardı. Seher vakitlerinde de istiğfar ederlerdi.” (ez-Zâriyât, 17-18)

Gecelerini Rablerine secde ederek ve kıyam durarak geçirirler. (Furkan 25/64)

Korkuyla ve umutla Rablerine yalvarmak üzere (ibadet ettikleri için), vücutları yataklardan uzak kalır ve kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar. (Secde 32/16)

Gecenin sonunda kılınan iki rekât namaz, dünyadan ve dünyadakilerden hayırlıdır. Ümmetime zor gelmeseydi, teheccüdü farz kılardım. [Müslim]

Amr bin Abese (r.a.) şöyle anlatır:

“-Ey Allâh'ın Rasûlü! Vakitler içinde Allâh'a yakınlık bakımından, diğerlerine göre daha faziletli olan bir vakit var mıdır?” diye sordum.

“-Evet, Rabbin kula en yakın olduğu vakit, gecenin son kısmının ortasıdır. Eğer o saatte Allâh'ı zikreden kimselerden olmaya gücün yeterse ol! Çünkü namaz (o saatte) meşhûddur (melekler o esnâda hazır bulunurlar).” buyurdu. (Nesâî, Mevâkîtü's-Salât, 35)

İslam, bir ibadet nizamıdır, ibadetlerde pek çok esrar-ı ilahi gizlidir, ibadet, sonsuz yolculuğun zahiresi, ruhun istinatgâhı, kalbin cilasıdır, Ne zaman bir ilahi emir varid olmuşsa, bu emri fertlerin gönül rızası ile karşılaması için ibadet, kalplerin anahtarı olmuştur, Bunun için Allah Zülcelal, efendimizin omzuna bu yüce ve

ağır vazifeyi yüklerken **“Ey örtüsüne bürünen (Resûlum) Birazı hariç, geceleri kalk namaz kıl. (Gecenin) yarısını (kıl). Yahut bunu biraz azalt, ya da çoğalt ve Kur ‘anı tane tane oku.”** (73/Müzzemmil/1-4) buyurdu. Bu ağır yüke, meşakkatli ve azametli cihad devresine hazırlık, geceleri ihya etmek, Kur'an okumakla başlamıştı. İbadet kalpleri açar, Allah'la kul arasındaki bağı kuvvetlendirir; işi kolaylaştırır; gönüllere nur yağdırır; ruhlara sükûnet ve huzur verir. İbadet bir kurtuluş helvasıdır o bir menn u selvadır.

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir. (2/Bakara/153) ayet-i kerimede Allah Teâlâ Mü'minlere, kendilerine yapılan eziyetlere namaz ve sabırla mukavemet etmelerini emrediyor ve ayetin devamında, “Çünkü Allah muhakkak sabredenlerle beraberdir.” (2/Bakara/153) buyuruyor. Allah onlarla beraberdir. Sabredenleri destekler. Mü'minlere sebat verip, takviye eder ve tehlikeli yollarda yalnız bırakmaz. Mü'minleri mahdut takatleri, zayıf kuvvetleriyle baş başa terk etmez. Yol azıkları tükenince imdatlarına yetişir, katedecekleri mesafeler uzayınca azimlerini artırır.

Namaz; fani olan insanla baki olan Allah Zülcelâl arasında bir bağıdır, Namaz, bir zerrelilik damlayla, bitmez tükenmez derya arasında buluşma zamanı ve yeridir. Namaz, kaynayıp coşan bir hazinenin anahtarıdır, Namaz, fani olan şu insanoğlunun bu daracık kara parçasının sahasından uçup, kâinatı ihata eden ilahi kudretin sahasına süzülüşüdür. Namaz, kızgın çöl güneşinin altında, serin bir ağaç gölgesidir, Namaz, üzgün ve yorgun gönüllerin şefkatli bir el (ilahi kudret) tarafından okşanışıdır. Bunun için Resul-i Kibriya zorluklarla karşılaştığı anlarda “Bizi ona (namaza)çağırır ya Bilal!” derdi. İşinin çok olduğu zamanlarında, gönlünü ilahi haşyetin derinliklerine bırakmak için namaz kıları. (İ.D.S..S.270-271)

KAYNAKLAR:

İ.D.S: İSLAM DAVASININ STRATEJİSİ – SEYYİD KUTUP

D.A.O: DAVA ADAMI OLMAK – İBRAHİM ÖZGÜLEÇ

H.D: HAKSÖZ DERGİSİ – (İslami Mücadelede Gelecek Stratejileri ve Tutarlılık) – RAMAZAN TÜRKMEN

(*): ÖMER KÖŞÜ

Müslüman Erkeğin Tesettürü

Cefai DEMİREL

Cenâb-ı Hak, elbise giyme ve güzel giyinmeyle ilgili meâlen şöyle buyurmaktadır: **“Ey Âdemoğulları! Size çirkin yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbiseler indirdik. Takva elbisesi ise daha hayırlıdır. İşte bunlar Allah’ın ayetlerindendir. Belki düşünüp öğüt alırlar”** (A’râf sûresi/26)

Tesettür: Örtünme, setr etme, İslam dininde günlük hayatta ve özellikle ibadetlerin ifasında erkek ve kadının belli yerlerini örtmesi, gizleme, saklama manalarına gelmektedir. Günümüz İslami çevrelerince sıkça gündeme getirilen tesettür konusu genellikle Müslüman kadının tesettürü üzerinde yoğunlaşmaktadır. Onların örtülerinin rengi, modası, vücut hatlarını göstermesi üzerinden devam etmektedir. Bu yorumlara katılmakla beraber, akla şu soru geliyor. Peki, Müslüman erkeğin tesettürü yok mudur? Müslüman erkeğin İslami giyim tarzı yok mudur? Bugün Müslüman erkeğin giyim tarzı, gayri Müslimlerin giyim tarzına benzemiyor mu?

“Kim bir kavme (topluluğa) benzemeye çalışırsa o, onlardandır.” (Ebu Davud, libas 4.) Bugün Müslüman erkekler kendilerine bir bakmalılar, bizler hangi topluluğa benziyoruz? İslam ümmetine mi? Yoksa Batılı gayri Müslimlere mi?

Yazar M. Şevket EYGİ’nin dediği gibi: “Şu halimize bakınız. Avrupa ceketi, Avrupa pantolonu, Avrupa kostümü, Frenk gömleği, kravat, iskarpin, soğuk günlerde palto, pardösü, Maşallah hiçbir yerli ve milli giysimiz yok. İliklerimize kadar Frenkleşmişiz.”

Küreselleşmenin günümüz insanlarına dikte ettiği giyim kuşam tarzı, bütün dünyada insanlar tarafından kabul görmüştür. Ne yazık ki Müslümanlar tarafından da kabul görüp beğeni toplamıştır. Müslümanlar kimlikli ve kültürel bir işgale karşı karşıya kalmışlardır. Toplumsal manada bir çözülmenin, kimlik kaybının ve yabancılaşmanın eşiğindedir. Çözülme sadece tesettürlü bayanların giyim tarzında değil, Müslüman erkeklerin giyim tarzlarında da kendini göstermektedir.

Müslüman kadınlarımız tesettürlü olmalarından dolayı zorluklarla mücadele etmişler ve faturayı da kadınlar olarak ödemişlerdir. (Türbandan dolayı üniversitelerden atılmalar, işten uzaklaştırmalar) Müslüman erkekler ise, üzerlerinde İslami bir simge bulundurmadıklarından dolayı, kimliksiz, tarafsız bir bölgede durarak, her yerin, her şeklin insanı olabilmektedirler. Müslüman erkekler, inandıklarını kimseden saklamadan, gizlenme ihtiyacı duymadan, insanların

içinde dolaşarak, gelen tüm tepkilere göğüs germeleri gerekir. Her Müslüman'da bu cesaret olmalıdır. Erkeklerimiz, Üniversitelerde rahatça okudular, işyerlerinde (Namaz hariç) giyimden dolayı sorun yaşamadılar, her ortama rahatça girip çıkabildiler. Müslüman kadınlar tesettürlerinden dolayı fatura öderken, Müslüman erkekler giyimlerinde kaçak güreşerek, fatura ödemeye yanaşmadılar.

Küreselleşmenin günümüz insanlarına dikte ettiği giyim kuşam tarzı, bütün dünyada insanlar tarafından kabul görmüştür. Ne yazık ki Müslümanlar tarafından da kabul görüp beğeni toplamıştır. Müslümanlar kimliksel ve kültürel bir işgalle karşı karşıya kalmışlardır. Toplumsal manada bir çözülmenin, kimlik kaybının ve yabancılaşmanın eşiğindedir. Çözülme sadece tesettürlü bayanların giyim tarzında değil, Müslüman erkeklerin giyim tarzlarında da kendini göstermektedir.

Müslümanların kılık kıyafet konusunda titizlik göstermeleri gereken husus başka dinlerin ve kültürlerin şıarı, işareti, sembolü haline gelmiş bulunan kılık ve kıyafetin kullanılmamasıdır. Mesela haç, papaz kıyafeti, haham kıyafeti, Yahudi takkesi. Bir zamanlar şapka böyle

idi genelleşti ve özelliğini kaybetti. Bunlar din yönünden sakıncalıdır. Kravat, Frenk gömleği, pantolon, yüksek topuklu iskarpin, belli tıraş şekilleri, pipo ve benzerleri de Müslüman olmayan toplumların kültürlerine dahildir. Bunların da zaruri olmayanlarını kullanmamak milli kültür hassasiyeti bakımından gereklidir. Dışı başkalarına (yabancılar, gayrimüslimlere) benzeyen insanların giderek içi de inancı, dünya görüşü, ahlâkı onlara benzeyebilir!

(Prof. Dr. Hayrettin KARAMAN)

Bugün Müslümanlarımız Avrupalı giyim tarzını benimsemiş durumdadır. Cami imamlarımız önceleri sakallı, kısa bıyıklı idiler. Şimdiki imamlarımız, sinekkaydı traşlı, bıyıksız, devlet memurları. Müslüman erkeğin giyim tarzında bir boşluk var ve bu boşluğu Avrupalı giyim tarzı doldurmaktadır. Alman, İngiliz, Amerikalının giyim tarzını belirleyen uluslararası markalar (Defakto, L.C. Waikiki, v.b. gibi) bugünün Müslümanlarının da giyim tarzını belirlemekte. Coni, Edvard, Hans ne giyiyorsa, Mehmet de aynısını giyiyor.

Müslüman erkeklerin, İslami giyim tarzına sahip olmaları dileğiyle.

Vahiyle Varoluş

Yıldız ÇINAR

Alemlerin yaratıcısı, yarattığı alemleri rahmetsiz bırakmadı. Yaratılan insanın tüm inkar, isyan ve ihanetine rağmen Rahman kullarından vazgeçmedi. Kendilerini rahmete kapalı tutanları bile rahmetiyle kuşattı. İlk insandan son insana insanlık semasında rahmet yağmuru çiseledi. Bu pınar hiç kurumadı. Bu kervan hiç durmadı. Bu rahmet tüm çağları, zamanları, toplumları kapsadı. Bu rahmetin gölgesi bu günde üstümüzdedir. Kavurucu dünya çölünde, hayat veren rahmet melteminin esintisine kokusuna sinelerimizi açık tutmaya dününden daha çok bugün muhtacız. Özürlü, öksüz, dul, yetim, hasta tutuklu, yoksul, mazlum, mağdur ama her kesimden ve herkes bu rahmete susamış. Bu gün vahiy dışı bir yaşam süren insan, umutsuz ve mutsuz. Mekanikleşen ve modernleşen bir hayatın içinde kendini arıyor. Zihnen dağınık, ruhen yorgun, kalben huzursuz. yozlaşan bir dünya. matlaşan bir hayat.

İman edenler için bile, vahiy harekete geçiren bir güç, dinamik bir unsur, belirleyici bir özne olmuyorsa, hayat anlamını ve amacını çoktan kaybetmiş demektir. Akidenin felsefeliştiği, aklın mutlaklaştığı, ahlakın liberalleştiği, dinin bir görüş olduğu, ibadetlerin adetleştiği, kadının feminizme feda edildiği, bireyin özgürlüğe esir kaldığı, iradenin hevaya teslim olduğu bir ortamda yaşamak zorunda kalıyoruz. Ve biz bu ortamın neresindeyiz? Kur'an ölçeğinde kendimizi tartıya vurmanın tam vakti. Bu terazide; netlik, nicelik, sadakat, samimiyet, kalite, kapasite ortaya çıkmalı. Kur'an aynasında

kendi yüzümüzü görmeli. Bu kriterlerle kendi gerçeğimizle yüzleşmeliyiz. Ta ki, bu sayede ıslah, tövbe ve takva yoluna yönelip, olmamız gereken "varoluş"u gerçekleştirebilelim.

Gerçek şu ki, Kur'ana uzak düştük. Hayatı vahiysizleştirmek isteyen zorbaların darbe ve dayatmaları ile yaşanan kırılmanın telafisi ancak vahiyle yeniden imar ve ihya mücadelesine yönelmektir. Kur'an neslini inşa sorumluluğunu taşıyan duyarlı müminler Kur'an merkezli meselelerini bir ömrü kuşatacak düzeye taşımaları gerekiyor.

Biliyoruz ki vahiyle yürüyen Hz İbrahim'e ateş selama durdu. Vahye dayanan Hz Musa'ya derya "yola devam" dedi. Vahiyden kopmayan Hz İsa'ya gökler kapılarını araladı. Vahye güvenen İsmail'e ötelere ötesinden ödül indi. Hz İbrahim "Hasbünallah ve ni'mel vekil" derken ateşe gülümserken razı olmanın itminan ve ihlasını sergiliyordu. Hz İsmail boynuna bıçak uzanırken Allah'ın hükmüne razı olmanın zirvesine uzanıyordu. Hz Yunus karanlığın katmanları içinde tesbih ve tevhid ile rıza arayışından kopmadığını terennüm ediyordu. Hz Yusuf kuyuya ve zindana mekan tutarken rıza-i bari yolcularına öncülükte bulunuyordu. Hz Eyüp dert ve çile yumağında sabır ve metanetle Rabbinin hoşnutluğunu önceliyordu. Hz Meryem tüm adanmışlığı ile Allah'ın rızasına kilitleniyordu. Vahye sırtlarını dönenlerin ise yolu zillate ve rezalete çıkmadı mı? Soğan ve sarımsak kavgasında rezil ve zelil olmadılar mı? Şimdi eşrefe mi esfele mi müşteriyiz? Karar bizim ya vahiyle yol alıp

Mus'ab bin umeyrin safına gireceğiz. yada vahiden uzaklaşıp Salebe gibi dünyevileşeceğiz

Vahiyle yürüyenlerin yolunu kesmek için bu günde Suraka'lar hamlelerini sürdürüyor. Hayatı Kur'an'sızlaştırma hesapları bu gün artık daha sistematik, daha derin. Kendi insanımızı bile tehdit eden bir tehlike; sanki vahiysizde olunabiliyormuş. Kökleri vahiyden beslenmeyen medeniyeti medeniyet sayabilir miyiz? Referansı vahiy olmayan hukuk, adalet ve ahlakın beşeriyetin başına ne tür olayların geldiğini tarihi tecrübeler haber vermiyor mu? Nice zamandır, vahiysiz ayakta kalınabileceği, yürünebileceği vehmine kapıldık. Vahiysizliğin normalleştiği, kabul gördüğü günlerin baskısı altındayız. Vahiyle bütünleşmeyen, özdeşleşmeyen hayatın hicran ve hüsrana devam ediyor. çünkü biliyoruz ki vahiy hayattır, hidayet. Vahiyle çelişen, çatışan hayat ise merduttur.

Vahiy ikliminden uzaklaştıkça, yalnızlaştık, yürüme fonksiyonumuzu yitirdik. Vahyin aydınlığından koptukça hareket alanımız daraldı. Bir meğhuldür ki, ha bire sürükleniyoruz. Netliğimiz kararlılığımız sarsıldı. Bulanık görmeye başladık. Yol bulanık, yön bulanık. Algılamalarda ve yapılanmada bulanıklık, zihinde bulanıklık. Temel Kur'an kavram ve konularda bile anlam kayması ve kargaşası ciddi yozlaşmalara yol açtı. Bu durumda bir netlikten bahsedilebilir mi? Bu bağlamda nice suçların, cinayetlerin, sapmaların, gafletlerin tanıkları değimliyiz? Kalp bulanık daha da kötüsü kitabı bulanık görmeye başladık. Kitapta çözüm aramak yerine kitap dışı çözümler aranır oldu. Belirsizlikler ve kirlilikler ile tıklandık. Dolayısıyla vahye mesafeli kaldık. Kasvet ve gaflet kuşatmasına açık durduk. Kur'an okumakla beraber zulmü sükülta karşılayan, tağutla barışık, harama alışık, günahlarla kirliliğin; putların gölgesinde zelil sefil yürüyüşümüz endişe verici boyutlarda.

Yol yorgunluğunu ve yalnızlığını yenmek için mutlaka vahye tutunmak gerekiyor. Susuzluğumuza su, sessizliğimize ses, yorgunluğumuza

nefes, tükenmişliğimize moral, umutsuzluğumuza güven, belirsizliğimize yön, gönülsüzlüğüme aşk ve şifa öğüt ve rahmet hepsi bu kitapta. Direnmek için de dinlenmek için de Kur'an. Zinde kalmanın ve zirvede olmanın güvencesi, Kur'an. Yolda çözülmenin, dökülmenin, çürümenin önüne geçmek için mutlaka Kur'an rehberliğine ihtiyaç var. Aksi taktirde yolumuzu kaybedenlerden oluruz. Ama artık yolumuzu bulmalıyız. Hak, çıkar, konfor kuşatmasını yaracak bizi vahye taşıyacak, vahiyle buluşturacak bir sefere çıkmalıyız. Kutlu izi yakalamalıyız. Vahyin işaret buyurduğu bir yürüyüşte buluşmalıyız. Modern cahiliyenin çılgınlıklarından sıyrılıp Hıralarımızı bulmalıyız. Vahye kuşanacak kıvama ulaşp Allah Rasulü'nün (s.a.v) in önerilerinden hareketle evlerimizi Dar'ul

Erkam'laştırmalıyız. Taif'e gitme riskini göze alabilmeliyiz. Varsın taşlanalım, dışlanalım, kovulalım. Yeter ki Taif'li günlerimiz olsun.

Rabbimiz adına Rasulümüzle tecdit-i biatta buluşmalı Medine arayışımızı bu gün de devam ettirmeliyiz. Sevr'de ikinin ikincisiyle hüznü, heyecanı, hicreti solumalı "Taleal bedru"larla coşmalıyız. Nebevi bilinç ile bir Mescid inşa etmeliyiz. Kitabın satıları arasında ayet ayet gezmeliyiz. Rahmete, izzete selam yurduna yol bulmalıyız. Gecelerimizin ucunda teheccüt olmalı, göz yaşlarımızla yüreklerimizi beslemeli, yalnızlığımızı Rabbimizle paylaşmalıyız. Birmediğimiz Allah (c.c) ile birlikte olup, dualarla donanmalıyız. Güzel sözün sadaka olduğu bir dünyada buluşup, yürümeliyiz Bedir'e, Uhud'a, Hendek'e, Mute'ye, Tebuk'e, Huneyn'e, Mekke'ye ve ölümü ayakta karşılamalıyız. Ölümünden sonrası için amel defterimizi açık tutacak yatırımlar yapmalıyız. Efendimizle ya Sıratı, ya mizanda, ya da havuzun başında buluşmalıyız. İlim, hikmet, ihlas anlayışımız bir ömür sürmeli. İnşallah son nefesimiz son adımımız olacak. Rabbimiz bizim ömrümüzü vahiyle yol alanlardan eylesin... AMİN.

Keşke Dememek İçin...

Ayfer TOPRAK

İnsan merkezli bir yaşam, pişmanlıklarla doludur. İyi ki yaptım diye sevinmek, Allah merkezli bir yaşam ister.

Ne zordur kim bilir tohum olmak, önce toprağın altına girmeye razı olacaksın, "hep ben en üstte olayım hiç altta kalmayayım, niye hep ben altta kalıyormuşum" demeyeceksin. Kendi gelişimin için durman gereken yerde durmayı kabulleneneceksin, altta-üstte olma sevdasından vazgeçip potansiyelinin güçleneceği yerde olmayı seçeceksin.

Karanlıktan korkmayacak, gerektiğinde karanlıkla dost olmayı bileceksin. Burada kimse beni fark etmiyor, benimle ilgilenmiyor diye tohum olmaktan vazgeçmeyeceksin. Sorumluluklarına yöneleceksin önce insanlara, şartlara değil. Sorumluluklarını insanların tutumlarının önüne koyabileceksin. İnsanlardan medet ummadığın gibi, imkânlarla da bağlanmayacaksın. Güneş her gün çıkıyor diye şımarmayacak, günlerce yağmur yağmasa küsüp darılmayacaksın. Sen yine de büyümek için gayret gösterecek, sorumluluklarını yerine getireceksin.

Biraz büyüyüp toprak üstünde uç verdiği za-

man "oh be kurtuldum." demeyeceksin. Günyüzü görünce işin bitti zannetmeyeceksin. Büyümekten hiç vazgeçmeyeceksin. Yine insanlara takılmayacak, imkânlarla bel bağlamayacaksın. Böyle yaptığın takdirde yaradılış amacından sapabileceğini hatırlayacaksın. Seni yaratan ve yaratılışını amaçlı kılana çevireceksin yüzünü ve hep O'ndan isteyeceksin. Verdiklerine şükretmeyi bileceksin ve şükrettikçe büyüyeceksin.

Büyüdükçe güçleneceksin, güçlendikçe "ben güçlüyüm" deyip kendine dayanmayacaksın. Toprağın altındaki halini unutup, büyüklük taslamayacaksın. Büyüdükçe etrafındakilerin daha çok farkında olacaksın, toprağın altında göre-

mediklerini şimdi seyre daleceksin. Hiçbir şeyin boşuna var olmadığını bilecek, her gördüğünde bir mana arayacaksın. Böylece; görüşün de var oluşun gibi bir anlamı ve amacı olduğunu bileceksin.

Bazen rüzgâr sert esecek, bazen kavuracak güneş, bazen çok özleyeceksin yağmuru ama yine de sen hep umutlu olacaksın. Halinden haberdar olan Zat'ın seni hiç bırakmayacağını hep aklında tutacaksın. O'na

Bazen rüzgâr sert esecek, bazen kavuracak güneş, bazen çok özleyeceksin yağmuru ama yine de sen hep umutlu olacaksın. Halinden haberdar olan Zat'ın seni hiç bırakmayacağını hep aklında tutacaksın. O'na güvenip dayanmakla zorlukların üstesinden geleceksin. Zorluktan sonra gelen kolaylığa şükredeceksin ve şükrettikçe büyüyeceksin.

Bismillâhirrahmânirrahîm
Bir zaman olur kâfirler,
"Keşke vaktiyle müslüman olmuş
olsaydık!" diye çok hasret çekerler.
Hicr Sûresi 2

güvenip dayanmakla zorlukların üstesinden geleceksin. Zorluktan sonra gelen kolaylığa şükredeceksin ve şükrettikçe büyüyeceksin.

Meyve verecek kadar büyüdüğünde, meyvelerini kendinden bilmeyeceksin. Onları sana emanet eden Zat'ın emanetine ihanet etmeyeceksin. Onları insanlara sunarken ayırım gözetmeyeceksin. Sen sadece üstüne düşeni yapacaksın, sorumluluklarını yerine getireceksin. Az alanla çok alana fark gözetmeyeceksin, kimse'nin elindekine göz dikmeyeceksin.

Seni taşıyan da olacak, okşayan da... Tohum olduğunu hatırlayacaksın, bir zamanlar senden habersiz olan insanların şimdi sana nasıl davrandığını düşüneceksin. "be nankör insanlar sizin için değmezmiş" demeyeceksin, "bugün bir tohum olsam şu hale gelmek için yine de gayret gösterirdim" diyebileceksin. Yaratılış amacına uygun davrandığın, sorumluluklarına sahip çıktığın için sevineceksin ve hal dilin ile insanlar için yapmaya değmezmiş ama Allah için iyi ki yapmışım diye haykıracaksın...

İnsan merkezli bir hayatı yaşayanlar, keşkeleri biriktirirler yaşamlarında. Başkaları için

yaptıkları bir yığın hayal kırıklığı olarak döner kendilerine, kimi beklentilerini karşılıksız bırakmıştır, kimi haksızlık etmiştir, kimi vefasızlık... İnsan merkezli bir hayatın sahibine geri dönmü, üzüntü, sıkıntı, huzursuzluk, mutsuzluk, sorun, haksızlık, v.b. başka ne olabilir ki? Merkezine hata yapan, cahil, aciz bir yaratılmışı koyduğunuz yaşam, size ne vaat ediyor?

Ancak Allah merkezli bir hayattır, insana mutluluğun, huzurun, başarının, kazanmanın, sevmenin, sevilmenin, değerli olmanın, v.b. kapılarını açan. Allah için yapılan bir işte pişmanlık yoktur, keşke yapmasaydım demek yoktur, iyi ki yapmışım demek vardır. Çünkü Allah, kendisi için yapılmış en küçük şeye dahi nihayetsiz ikramından lütufta bulunacak ve o amelin sahibini sevindirecektir.

Etkili insanlar hayatlarının merkezine Rahman ve Rahim olanı koymuşlardır. Niyetleri O'nun içindir, söylemleri O'nun için, eylemleri O'nun için, yaşamları O'nun için... O, küçücük bir iyiliğe dahi cömertçe ikramlarda bulunurken, O'nun için yapılmış amellerle dolu bir hayatın sahibine söyleteceği "iyi ki"ler hesap edilemez bile...

Özüne Özlem

Ramazan CİMENTAY

Geceyi uyur zannetme
Nice aşkı nüksetmiş pervaneler var
Teheccüd teheccüd uzaklaştım gölgemden
Sensizlik büyük hicran

Seni anlatacak sözler yok bende
Ömrüm gafil kalabalıklarda ziyan
Keşke!... nefesim yetseydi de
Koşabilseydim o iklimlere

Yüzleşeceğimiz o gün
Yüzüne bakacak yüz kalmadı bende
Her şeyinle güzelsin lakin
Çirkinliğimizi anlatacak kuvvet yok bende

Kahire Bağdat'ta firavun nesli
Şam'dan İstanbul'a kader var
Bir camide ayrı on saf
Kendine çağırır ezanları hey hat!..

Bizim halimiz hamlıdır?
Bir yol lakin istikamet değil
Ne hale geldi millet
Kiblemiz dışında hiçbir şeyimiz aynı değil

İNNA LİLLAHİ VE İNNA İLEYHİ RACİÛN

Okurlarımızdan Cemalettin, Faruk, Adem, Soner ARSLAN'ın anneleri vefat etmiştir.
Merhumeye Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan İbrahim UZMAN'ın halası vefat etmiştir.
Merhumeye Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Veyis ATALAY kardeşimiz vefat etmiştir.
Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Genç Birikim